

Dmitrij Veriščagin

DUŠEVNÍ SÍLA

**Jak získat imunitu vůči nemocím
a neúspěchu**

OBSAH

Systém návyků Dalšího energoinformačního rozvoje	9
ČTVRTÝ STUPEŇ – Úvod do problematiky	10
Vědomá optimalizace psychiky	10
OBECNÉ POSELSTVÍ D. S. VĚRIŠČAGINA	11

PRVNÍ ČÁST

První kapitola

ČTVRTÝ STUPEŇ PŘEDSTAVUJE NOVOU KONFIGURACI	14
---	----

Druhá kapitola

EVOLUCE JE PŘEKÁŽKOVÝ BĚH	27
Evoluce ve zkratce	28
Nová etapa evoluce – nový stupeň Dalšího energoinformačního rozvoje (DEIR)	36
Co to je duše?	36

Třetí kapitola

PLÁN ČINNOSTI: TŘI KROKY K LEPŠÍ BUDOUCNOSTI	59
Uvědomění duše a oduševnělé vědomí	59
Rozvětvené vědomí	62
Splynutí vědomí, éterického těla a duše	64

DRUHÁ ČÁST

PROGRAM ČTVRTÉHO STUPNĚ	68
Cíle a úkoly praktického cvičení	68
Struktura praktického cvičení	68
Výsledky praktického cvičení	68

PRVNÍ TÉMA

ROZVOJ KONTAKTU VĚDOMÍ A VNITŘNÍHO SKUTEČNA	69
Uvědomění duše a oduševnělé vědomí	70
Jak dosáhnout základního vjemu Já jsem	71
Vědomý posun vjemu Já jsem	74
Chcete předpovídat budoucnost? Žádný problém!	83
Posun vědomí do minulosti a budoucnosti	83
Tvůrcem se může stát každý	91
Posun bodu Já jsem se zadržetím dechu	94
Často pokládané otázky	101

DRUHÉ TÉMA

ZVÝŠENÍ PSYCHOENERGETICKÝCH ZÁSOB SUBJEKTIVNÉHO PROSTORU	103
Rozvěrvené vědomí	104
Odhalení horní čakry a její rozplynutí	115
Odhalení spodní čakry a její rozplynutí	116
Často pokládané otázky	121

TŘETÍ TÉMA

ZVÝŠENÍ ENERGETICKÝCH REZERV VĚDOMÍ A UPEVNĚNÍ NOVÉ PSYCHOENERGETICKÉ KONFIGURACE	125
Celistvost – pravá cesta k objevení sebe sama	126
Vnímání centrálních proudů v éterickém těle	130
Vědomé uzamknutí éterického těla mezi krajními čakrami.....	133
Upevnění posunutého vjemu Já jsem v krajních čakrách.....	138
Vzestup na čtvrtý stupeň	148
Často pokládané otázky	161
DOSLOV	164
ZÁVĚREM.....	168
Cesta rozvoje.....	168
Návyk.....	169
Síla	170
Zdraví	170
Čas	171
Vědomosti	171
POZNÁMKY	173

Vitalij G.: „Jsem praktický psycholog a často ke mně chodí pacienti s depresemi. K léčbě těchto potíží existuje celá řada metod. Úplné odstranění deprese, zejména personifikovaná varianta spojená s určitým člověkem z blízkého okruhu, vyžaduje velmi náročnou práci s pacientem. Velmi důležitá je změna některých oblastí hlubinné psychiky a odstranění stávajících komplexů a komunikačních šablon. Metoda zablokování deprese nebo takzvaná *přísavka*, což je název podle terminologie Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje (DEIR), umožňuje zastavení krize v průběhu jedné nebo maximálně dvou konzultací. Na této metodě je pro mě zajímavá a účinná především možnost vykonání léčby, aniž by bylo nutné zasahovat do motivační sféry osobnosti klienta. Ten nemusí navštěvovat zatěžující a únavné terapie, zaměřené pouze na odstranění povrchových problémů.“

Roman Ch.: „Pracuji v bezpečnostní firmě a často musím snášet hrubé rozhovory s nepříjemnými lidmi. Ale nyní po posledních sezeních v kurzu Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje s nimi hovořím klidně a nad jejich nevhodným chováním se jen usmívám. Přestal jsem se bát. Druhý člověk se může snažit ze všech sil, aby mi ublížil a ponížil mě. Dříve by se mu to podařilo, ale teď to na mě absolutně nepůsobí. Cítím se velmi dobře. Nikdy dřív by mě nenapadlo, že se moje situace může tak výrazně zlepšit.“

Vasilij M.: „Pracuji ve stavební firmě. Každý si může snadno představit, jaký se všude během rozsáhlých stavebních prací tvoří nepořádek. Pomocí programů, zaměřených na efektivnost, se mi podařilo urychlit proces schvalování prací i jejich vlastní průběh.“

Gennadij Ch.: „Program k získání sebedůvěry je skutečným zázrakem. Nemohu o sobě říci, že jsem student pilný, ale jsem pohotový a vynalézavý. Zjistil jsem, že vy-

učující jsou také jen lidé a rádi vidí spokojeného člověka. U zkoušek se snažím stále něco povídat. Za celý rok jsem byl jen jednou ‚chvalitebný‘, a to jsem se skoro vůbec nepřipravoval.“

Dmitrij B.: „Mám problémy se zvýšeným krevním tlakem, potíže se dostavovaly zejména večer a asi před rokem se jeho hodnoty rapidně zvýšily. Snažím se je snižovat pomocí vlastní energie: jde to velmi snadno, ale neustálá kontrola tlaku je obtížná. Začal jsem se zabývat regulací vlastní energie a hypertonie po určité době zmizela. Používám takzvanou *matrici zdraví*.“

Robert F.: „Vůbec jsem nečekal, že by mohlo dojít po absolvování čtvrtého stupně Školy návyků dalšího energetického rozvoje k tak obrovským změnám ve vnímání světa a vzájemné součinnosti s ním. Byl jsem přesvědčen, že účinek bude mnohem slabší. Nyní mám spoustu sil a na všechno mohu okamžitě reagovat. Svět kolem je zářivější a vnímám jen to, co je pro ostatní lidi nedostupné. Prožívám zázračnou proměnu.“

Pavel O.: „Využívám možnost přesunu *bodu Já jsem* při usínání. Zdají se mi sny takové, jaké si ‚objednám‘, a ve snu často nacházím řešení problémů.“

Duševní vlastnictví a práva vydavatelství Něvský prospect ochraňuje právnícká společnost Uskov a partneři.

System návyků Dalšího energoinformačního rozvoje

Máte před sebou druhé doplněné vydání čtvrtého stupně systému DEIR (Další energoinformační rozvoj).

Tato metoda představuje kompletní systém dosažení harmonie a zdraví. Byl zpracován v osmdesátých letech v rámci tajných programů na zakázku nejvyššího stranického vedení. Systém je založen na principech vědomého řízení energetických proudů. Ve druhém vydání knihy je možné najít odpovědi na mnohé teoretické i praktické otázky.

Knihy vám pomůže osvojit si metody splynutí duše, vědomí a éterického těla, nalézt v sobě zdroj neomezených sil, odhalit tvůrčí schopnosti a účinným způsobem využít svou intuici.

ČTVRTÝ STUPEŇ

**Úvod do problematiky.
Vědomá optimalizace psychiky**

Text je upraven podle rukopisu z roku 1995.

OBECNÉ POSELSTVÍ

D. S. VĚRIŠČAGINA

Tím, že jste otevřeli tuto knihu, jste získali šanci změnit navždy svůj život a vystoupit na vyšší stupeň evoluce. Odhalíte skutečné příčiny zdraví, nemoci, lidského konání i osudu.

Osvobodíte se od vlivu ohromných energetických parazitů, kteří ovládají ostatní lidi a nabádají je k sebevraždám. Pamatujte, že nesmíte ubližovat lidem, již se ještě nerozvinuli. Chovejte se k nim s pochopením a pomáhejte jim.

Budete mít přístup k věcem, na které obyčejní lidé nemohou ani pomyslet. Neplýtvajte zbytečně silami a nehoňte se za bezvýznamnými statky. Máte významný cíl – odhalit nový svět a nalézt v něm své místo.

Získáte schopnost léčit, přičemž tento dar nabudete každý svou vlastní cestou. Využívejte této schopnosti ku prospěchu ostatních a pomáhejte nezištně.

Vaše duše projde posilujícím procesem a vy budete moci stanout v čele ostatních lidí. Přinášejte jim světlo a radost, nikoli tmu a bolest.

Nebudete závislí na karmě a karmických chorobách. Pomozte i druhým, aby tohoto stavu dosáhli.

V ruce budete mít skutečný nástroj k proměně světa – víru. Necht' vaše víra přinese dobro nejen vám!

K tomu, abyste absolvovali celou cestu, budete potřebovat pomoc. Čerpejte ji od takových poutníků, jako jste vy sami. Poznávejte se navzájem v davu a nezapomínejte na sebe.

Až vystoupíte na nový stupeň rozvoje, stanete se částí nové energetické jednotky, společenství svobodných lidí.

Podporujte se navzájem, nezapomínejte na sebe a předávejte si společnou energii, neboť cena svobody je vysoká a jednotlivec na ni někdy nestačí.

Nezapomínejte na nás, kteří jsme do nového světa vstoupili jako první. Tvoříme pro vás novou energetickou jednotku. Když se na nás obrátíte v těžkých chvílích, přijdeme na pomoc. Budete-li spokojeni, můžeme svou pomoc nabídnout milionům jiných lidí. Smrt neexistuje. Přijdeme vám i z druhé strany.

Uvědomte si spojení se mnou, autorem těchto řádků. Čekám na to. Proste o pomoc a pomáhejte mi.

Přidejte ke světlu nové energetické jednotky své paprsky.

Vytvořte nové svobodné lidstvo. Zasloužíte si to.

PRVNÍ ČÁST

První kapitola

ČTVRTÝ STUPEŇ PŘEDSTAVUJE NOVOU KONFIGURACI

Materialisté nám v průběhu mnoha let vtloukali do hlavy, že člověk je vrcholem stvoření. Proces zdokonalování je však nekonečný. V podobě, v jaké člověk v současné době existuje, nelze hovořit o vrcholu stvoření, ale spíše o jakémsi polotovaru. Člověk není dokonalou, harmonickou bytostí, která už ukončila svůj evoluční vývoj. Jistěže dosáhl v průběhu evolučního vývoje jistého stupně, ale ten je pro něho dnes, na přelomu tisíciletí a změně epoch, nedostačující. Lidé stále někam spěchají, zmítají se v nejistotách a nevědí, kam se mají schovat před smutkem a zoufalstvím. Proto mají mnozí z nich pocit, že je život zavedl do slepé uličky.

Představme si housenku, která se ještě neproměnila v motýla, ale již cítí, že stávající stadium je pro ni nevyhovující. Na rozdíl od lidské společnosti je v přírodě všechno přirozené a plynulé. Housenka překoná nepříznivou etapu rozvoje a změní se v motýla, který roztáhne křídla a uletí. U lidí je to daleko složitější, mnoho „housenek“ v lidské podobě se stadia motýla ani nedožije. Proč tomu tak je? Za prvé lidé nevědí nic o nadcházejícím vývojovém stadiu a nevidí žádné perspektivy, tudíž propadají zoufalství a ztrácejí chuť do života. Za druhé se lidé ve své nespokojenosti stavem „housenky“

nejsou schopni klidně procházet dalším evolučním stadiem a namísto toho začínají ničit sebe sama, někteří alkoholem, jiní drogami a třetí honbou za mocí a penězi.

Někteří jedinci však přesto vědí, že propadat zoufalství a panikařit je zbytečné, naopak je potřeba se v klidu a trpělivě připravovat k rozletu.

Současná doba je skutečně převratným obdobím: úspěšným bude ten, kdo v klidu a důstojně dokáže přejít na nový stupeň evolučního vývoje. Kdo vystřídá člověka moudrého? Bude to člověk duchovní, člověk uvědomělý, člověk pokrokový, nebo člověk energoinformační? Tím se budou muset zabývat vědci v daleké budoucnosti. Ale podstata zadané otázky nespočívá v nalezení názvu pro tohoto člověka, ale v tom, že půjde o zcela novou bytost a že nadcházející evoluční stupeň bude rovněž stupeň kvalitativně odlišný. Připomeňme si znovu motýla: to není jen vyspělá a krásná housenka, ale nový živočich nové úrovně. Podobný proces se nevyhne ani člověku a on se stane novým výtvozem přírody s odlišnými vlastnostmi, o nichž nemají lidé ani tušení. Vnější vzhled člověka se příliš nezmění, zato jeho nitro projde velkými kvalitativními změnami. Jasnovidectví, telepatie, dokonce i telekineze a teleportace budou pro nově rodícího se člověka běžnou záležitostí, jakou je pro něho nyní například telefon, televizor nebo počítač.

Lidstvo jako určitý druh musí co nejdříve zahájit novou etapu. Lidé jako představitelé určitého druhu se musí již nyní změnit ve zcela nové bytosti, v tom spočívá jediná záruka jejich přežití. V poslední době se často hovoří o blížícím se konci světa. Existují však potvrzené důkazy, že ke konci světa nedojde. Proč? Protože lidstvo má ještě naději: někteří jeho zástupci se najednou ocitli tváří v tvář nebezpečí, procitli a zamysleli se. Na mnoha místech se již pozvolna začínají objevovat jedinci nové generace lidstva. Přicházejí pomalu jako tráva, která se skrze kameny pro-

dírá za sluncem, a spolu s nimi se prodírá ke světlu také naděje na přežití lidské společnosti. Jsou to lidé, již určují směr vedoucí k zachování lidské společnosti, lidé, díky nimž lidstvo přežilo až doposud, a lidé, kteří již přešli nebo se připravují k přechodu k nové evoluční etapě a kteří v této oblasti pomáhají ostatním.

Je zbytečné připomínat, že k této skupině lidí patří rovněž osoby, jež ovládají techniky návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, jsou v součinnosti s celou společností nacházejí se na zcela nové úrovni.

Absolvovali jste tři stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje a možná cítíte, že ještě nejste u konce a že existují jakési nové horizonty. To je nesporné.

Každý z vás měl možnost důkladně se seznámit se všemi knihami, promyslet si všechny informace a v praxi vyzkoušet všechny uvedené metodiky. Tím jste se naučili řídit vlastní energii, chránit se před cizími zásahy a bránit vzniku nemocí. Zbavili jste se patogenních vlivů, které vznikají v důsledku přelidnění lidské společnosti, a také energoinformačních parazitů, již z lidí vysávají velké množství energie a vlastně lidskou společnost neboli socium řídí. Nyní jste strůjci svého osudu, přičemž jste se naučili, jak čistit karmu, samostatně tvořit životní okolnosti, organizovat důležité životní události a uskutečňovat svá vroucná přání. Můžete ovlivňovat okolní realitu a působit na jiné lidi i na společnost jako celek. K uskutečnění těchto záměrů nemusíte být prezidentem, stát v čele nějaké politické strany ani být ředitelem firmy. Všichni tito představitelé zasahují do světa hrubým způsobem a na okolí vyvíjejí silný tlak. Takovéto metody jsou dnes zastaralé a patří minulosti, neboť jsou charakteristické pro evoluční stupeň, jenž už je překonaný. V naší době už nemusíme svými činy násilně zasahovat do materiálního světa, neboť všechny události vytváříme sami a měníme je k obrazu svému na jemnomotné úrovni a v energoinformačních sférách. Na tomto poli

jsme dostatečně silní, a tím se lišíme od většiny ostatních lidí a zároveň získáváme charakteristiky člověka, který zahájil nový stupeň evoluce.

Došli jsme již opravdu daleko, ale proces přeměny není zdaleka ještě u konce. Zatím jsme jako ten motýlek, který mává slabými křídly, ale ještě neumí létat. Ve srovnání s většinou lidí, které jsme v předešlých knihách označovali jako *nenarozená embrya*, jsou z nás dospělí lidé, dokonce více než dospělí, jsme velikáni. Ale v porovnání s plnohodnotným člověkem budoucnosti, jenž svobodně a zcela automaticky využívá energoinformační návyky, je každý z nás ještě dítě. Odrostlé dítě, které je zdánlivě připraveno k životu dospělého člověka, to znamená, že na rukou i nohou má dobře vyvinuté svalstvo, umí chodit, mluvit, číst, smyslové orgány plní své funkce a tak dále, ale... Ještě není vyzrálou bytostí. Tato úroveň je typická pro každou lidskou generaci, pro plnohodnotný život dospělého člověka však nestačí. Je potřeba zkušenost a *zralost*.

Jak bychom mohli definovat zralost z pohledu energoinformačních procesů?

Podívejme se ještě jednou na to, čím jsme se již zabývali. V první knize jsme se učili, jak se zbavit energoinformačních parazitů, kteří řídí jednak celou naši společnost, jednak individuálně každého člověka. Odhalím vám velké tajemství: uvedené metody ochrany člověka, jenž přestoupil na nový stupeň evolučního vývoje, jsou jednoduché a představují pouhé učení na úrovni základní školy. Energoinformační paraziti jsou pro člověka stejně škodliví jako největší rváči ve třídě, kteří tahají děvčata za vlasy a učitelce dávají na židli připínáčky. Zralý člověk již nepotřebuje ochranné metody před energoinformačními parazity, stejně jako dospělý člověk nemusí zasahovat do malicherných dětských sporů. Zralý člověk dávno přerostl všechny energoinformační parazity a stojí mnohem výše než oni, ne-

bot' jim není podřízen, ale naopak je může využívat podle vlastního uvážení. Žije si svobodný život a tato energetická monstra přehlíží – pokud nemá vážný důvod k tomu, aby jim věnoval pozornost.

Jestliže si osvojíme metody čtvrtého stupně dalšího energoinformačního rozvoje, uvedené v této knize, změníme se. Musíme se však naučit, jak posílit vlastní energetiku a jak upevnit a posílit energii své duše. Přeměníme se ve skutečného duchovního člověka a opustíme všední současnou společnost se všemi jejími energoinformačními parazity, která je vytvořena každodenní činností vědomí lidí.

Zároveň se naskytá otázka, co se odehrává na horních úrovních, to znamená tam, kde se již nevyskytují energoinformační paraziti? Monstra, chobotnice a příšery se změnili v obyčejné maličké broučky, které již člověku neublíží. Kromě toho už ho neovlivňují energoinformační vlivy společnosti. Horní úroveň představují prostor bez hranic, kde vládne naprostá svoboda. Před vaším vnitřním zrakem se otevře nový aktivní prvek okolního světa, obyčejným lidem absolutně nedostupný. Jedná se o takzvané *celosvětové vesmírné proudy*, o nichž budeme hovořit na dalších stránkách knihy. Z hlediska svého významu a schopnosti ovlivňovat osudy lidí celosvětové proudy převyšují energoinformační parazity.

Všichni k nim však nemají přístup. Vesmírný řád není v eggregoriálních* strukturách viditelný, i když je ovládá. Jsem však přesvědčen, že věrní čtenáři mých knih si s tím poradí a zvládnou i další zkoušky. Když se člověk dostane na úroveň celosvětových proudů a naučí se, jak být s nimi v kontaktu a vzájemně se ovlivňovat, pochopí i zákony uspořádání světa, které vládnou jak lidem, tak energo-

* V Eugenicce jsme v roce 2005 vydali knihu A. Někrasova *Eggregory - Strážní andělé?* - pozn. nakl.

informačním parazitům (to znamená, že tyto proudy řídí lidi i parazity). Dovedete si vůbec představit, jak obrovské možnosti poskytuje poznání takovýchto zákonů? Zeptejte se lidí, jimž se to podařilo, vše vám potvrdí.

Existují však i jiné, vyšší zákony, které ještě neznáme a jejichž význam nechápeme. Z tohoto důvodu jsme o nich zatím nehovořili a zabývali se pouze zákony, které určují náš osud a budoucnost na reálné úrovni. Získali jsme klíč k vlastnímu osudu a životu, klíč, jenž nám nikdo neodebere. Ale podělím se s vámi ještě o jedno velké tajemství: existuje budoucnost, která na člověku nezávisí; určují ji totiž celosvětové proudy.

Vysvětlíme si to konkrétněji: některé události umíte vytvářet samostatně se stoprocentním přesvědčením, že všechno bude tak, jak potřebujete. To se týká událostí, jež jsou určitým způsobem závislé na lidech ve vašem okolí. Na druhou stranu existují události, jež mají jen nepatrnou pravděpodobnost. Uvedme si příklad: pokud si člověk dokonale osvojí systém návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, jeho schopnost vnímat energoinformační pole se zlepší. Pak si snadno u zkoušky při vysokoškolském studiu vytáhne šťastnou otázku nebo se mu alespoň podaří sestavit takovou odpověď či vyplnit test takovým způsobem, že zkoušející komisi přesvědčí a projde. Mnoho absolventů Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje využívalo tyto schopnosti, ale jakým způsobem se to dělali? Nejprve je třeba se odpoutat od myšlenek, prostě vypnout myšlení. Potom éterická ruka a následně i skutečná vytáhne požadovanou otázku, neboť ví, kde se ten správný lístek nachází. Jinou možností je, že si jednoduše podmaníte zkoušejícího, takže s nadšením sleduje váš výklad a s uspokojením vás kladně oznamkuje. Takovýmto způsobem si můžete organizovat konkrétní události svého života sami; v tomto případě šlo o získání nejlepší možné známky z konkrétního předmětu a nebylo to pro vás nic složitého. Při určitých zkušenostech,

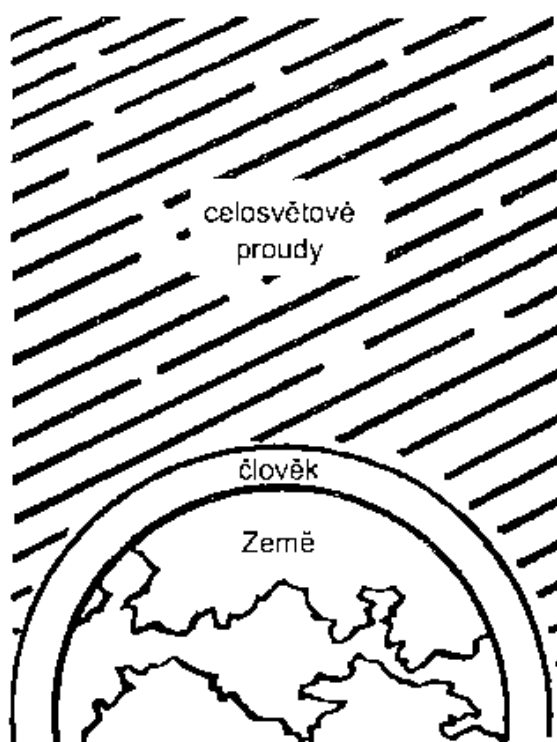
vynaložení nezbytného úsilí a na základě znalostí můžete ovlivnit okolnosti tak, že zkouška bude zrušena. Metoda je účinná zejména tehdy, jestliže ji aktivně využívá najednou několik studentů, kteří jsou na vysoké úrovni znalostí energoinformatiky. Události se vyvíjejí pro ně žádoucím směrem a oni si mohou organizovat realitu podle vlastního uvážení.

Podívejme se ale na jinou situaci. Dostavili jste se na zkoušku a vytáhli si šťastnou otázku, ale najednou v budově univerzity došlo k výpadku elektrického proudu. Úspěšné složení zkoušky je v ohrožení. Co to znamená? Došlo k zásahu zákonitostí vyššího řádu, který jsme zatím nepoznali, a naše plány narušily vyšší síly. Alternativní variantou je, že zkoušku úspěšně zvládnete, ale v zemi dojde ke krizi a univerzita bude uzavřena. V tomto případě není ohrožena známka ze zkoušky, ale celé studium i vysokškolský diplom. Začaly působit síly, které jsou na ještě vyšším řádu než v předchozím případě.

Jestliže vyhodíte do vzduchu minci nebo nějakou jinou věc, můžete si být na sto procent jisti, že spadne na zem. Zákon gravitace působí neustále a nikam se před ním neschováte. Můžete dělat prognózy této události a nemusíte se bát, že střelíte mimo. Vyhodíte minci a vytvoříte příčinu, ona spadne a získáte následek – prostě samovolně vytváříte určitou událost. Něco jiného je, pokud chcete, aby padla buď jen panna, nebo jen orel – tady musíte pracovat už jen s padesátiprocentní pravděpodobností, respektive je z padesáti procent reálné, že padne orel, ale dalších padesát procent musíte přičíst vůli náhody, čili na vrub právě oněch sil, jejichž řízení je pro vás prozatím nedostupné, neboť jste na jejich úroveň zatím nedorostli.

Existují tedy síly, jež neovládnete, ani kdybyste se nacházeli na nejvyšším vývojovém stupni. Hovoříme-li o lidstvu, jeho hypotetická mince je vyhozena kdesi na úrovni

celosvětových proudů a vy do tohoto aktu nemůžete nijak zasáhnout. To ve skutečnosti není žádný problém, protože nemůžeme-li něco změnit, třeba nějaký zákon, znamená to, že ani není potřeba jej měnit. Spíš je nutné do něj jednoduše zapadnout. Jestliže člověk dosáhne určité úrovně zralosti, možná pochopí plány celosvětových proudů (viz obrázek č. 1). Nemůže do nich sice zasáhnout, ale porozumí-li jim, může je buď využít ve svůj prospěch, anebo se s jejich pomocí vyhnout prudkým zvratům osudu a následným příliš bouřlivým účinkům, prostě se před nimi schovat. To je hotové umění, a kdo je zvládne, ten získá sílu, moc i nadhled a zachová si svobodu.

Obrázek č. 1

Lidstvo je ve srovnání s rozsahem celosvětových proudů zcela nepatrné.

Co k tomu potřebujeme? Nejdříve musíme pochopit všeobecné vesmírné zákony. Pochopení vesmírných zákonů neznamená teoretické poznatky, které je možné vnímat pouze na logické úrovni. Představte si člověka, který teoreticky ví

o existenci ohně, ale nikdy jej neviděl, nepocítil jeho žár ani nevnímal jeho světlo; nebylo mu dáno poznat, co dokážou mohutné plameny, a nikdy nepřiložil ruku do blízkosti ohně, aby s ní zase ihned ucukl ze strachu z popálení. K čemu jsou takovéto teoretické vědomosti? Jestliže chceme něco používat, musíme si to ohmatat a procítit. Proto hovoříme-li o pochopení něčeho, znamená to v daném případě hluboké procítění tohoto jevu či věci v celé velikosti, jasně a ostře, prostě to zažijeme na vlastní kůži.

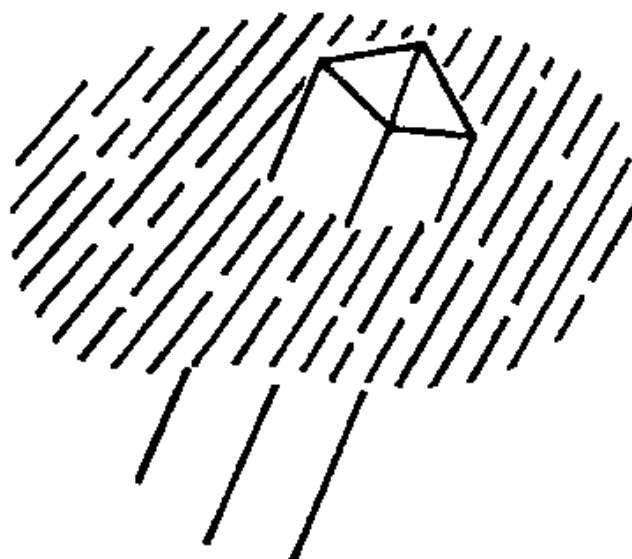
Můžeme pocítit účinky vesmírných zákonů na vlastní kůži? To není možná ten správný výraz, mnohem lepší by možná bylo hovořit o tom, že tyto zákony řídí vše nevyhnutelné ve vesmíru a musejí se procítit v duši. V tom je celá podstata problému: abyste vnímali vesmírné zákony, vaše duše na to musí být připravena. To znamená, že disponuje odpovídající silou a mocí, umí se povznést a dostane se na hladinu takovýchto vjemů. Jak se zachová vaše duše – je směrodatné, zda pochopíte, nebo nepochopíte vyšší vesmírné zákony.

Co je to vlastně duše? Víme, že duše není nic pomíjivého, nic, o čem jsme se dozvěděli od básníků a sentimentálních paniček. Většina lidí svoji duši necítí, a proto se domnívá, že se jedná buď o sebeuvědomění, anebo o něco éterického a nesouvisejícího s rozumem, co určitým způsobem existuje nezávisle na nich. Mnoho lidí je přesvědčeno, že duše žije v nebi nebo v pekle, nemá paměť, a jestliže duše koná dobré skutky, je odměněna, zatímco za špatné skutky je potrestána.

To je omyl a při takovýchto úvahách se dostanete do začarovaného kruhu. Je potřeba si uvědomit, že duše je nedílnou součástí člověka, kterou je možné dále vzdělávat, vytvořit jí podmínky k dalšímu vývoji a obdařit ji vědomím. Jestliže povedete duši pozitivním směrem, bude růst, zesílí, získá nové poznatky, dosáhne vyššího stupně vývoje a následně si uvědo-

mí svoje místo i svoje poslání, prostě *uvědomí si sebe sama*.
Vaše svoboda vůle během života i po smrti závisí jen na vás.

Duše je jakási *matrice* neboli krystal, který v průběhu všech životů člověka neustále roste (viz obrázek č. 2). Sama o sobě si duše nic neuvědomuje ani nechápe, protože je pouze schématem či holografickou strukturou zahrnující všechny zákonitosti osobností, které existují v minulosti. A protože duše nemá vědomí, nemůže nic prožívat ani po smrti fyzického těla. V meziobdobí od jednoho zrození ke druhému pobývá ve stavu blízkém bezvědomí.

Obrázek č. 2

Naše vědomí pouze proniká nekonečně hlubokým krystalem duše.

Avšak je-li duše spojená s vědomím, nikdy neupadne do bezvědomí, uvědomuje si sama sebe a sama také rozhoduje o svém dalším osudu. Existují média a další vynikající a mimořádní lidé, kteří si pamatují své předcházející inkarnace. Díky nim a díky vědeckým výzkumům je známo, že mnohé skutečně duchovní osobnosti si sami vybírají, zda po smrti zůstanou svobodnými energetickými bytostmi, nebo se na Zemi objeví v další inkarnaci, zda odejdou

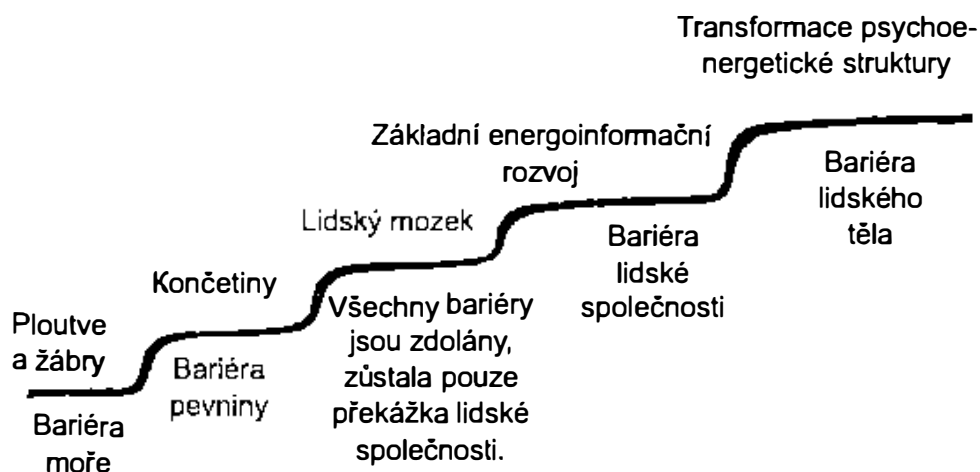
do dalekého neznáma, nebo zůstanou na Zemi, aby pomáhali žijícím lidem.

Nyní můžeme lépe pochopit, proč si většina lidí nepamatuje ani na minulé životy, ani okolnosti své smrti v minulosti. Duše, které se nacházejí na vyšším vývojovém stupni, jsou silné a obdařené vědomím, takže si neustále uvědomují samy sebe a na svou minulost si pamatují. Jedině duše s vědomím nikdy neupadne do bezvědomí. Takovéto duše se zdravým rozumem a vytríbenou pamětí krácejí životem i smrtí, na nic nezapomínají a v každém okamžiku se vědomě rozhodují o své budoucnosti. To je princip svobodné, vědomé a samostatné existence duše na světě. Záleží pouze na vás, jestli budete schopni takto existovat, žít tímto způsobem, a záleží i na tom, nakolik aktivně umí vaše vědomí používat vlastní matrici a zda se stala jeho nedílnou součástí.

V této knize se budeme zabývat růstem a vývojem duše a také dosažením vědomé kontroly každého jejího pohybu. Můžete tedy předat vlastní duši potřebnou sílu a plné uvědomění.

O jakou sílu se jedná? Není to abstraktní pojem. Z předcházejících knih již víte, že síla éterického těla je tvořena dvěma proudy: *čistou zemskou energií* a *čistou vesmírnou energií*. Tato kniha vám poskytne nové informace jak o této energii, tak o síle. Doposud jste se učili vnímat *energetické proudy*, uzamykat je a směřovat podle vlastních potřeb. Nyní však musíte přejít do následující etapy, spočívající v umění *decentralizace* vlastní energetické struktury. Co to znamená a k čemu je tato decentralizace dobrá? To znamená, že soustředíme vědomí zároveň v nejvyšší čakře zvané sahasrára i v nejnižší čakře zvané múládhára. Uvedený proces je velmi důležitý – jaké decentralizace jste dosáhli, takovou budete mít sílu a natolik budete mocní energeticky.

Jedná se o významný objev a o jeden z potřebných komponentů systému, protože pro obyčejného člověka není tato konfigurace energetické struktury typická, a už vůbec ne přirozená. Na druhé straně je však nutné podotknout, že zmíněná konfigurace je přitom organická a naprosto přirozená pro takového člověka, který aktivně využívá energetické a informační metody. Hovoříme o člověku budoucnosti. Obyčejný člověk získává energii k zajištění činnosti vědomí a duše ze středních čakr, jedná se ovšem o nejméně účinný způsob přísunu energie, který nikterak nepodněcuje a nenapomáhá vývoji. Množství takto získané energie je dostatečné pouze pro rozhoření malého ohýnku někde hluboko v duši – umožňuje mu, aby plápolal a nepohasl. Chcete-li však rozdělat oheň se silnými, mohutnými a svobodně planoucími plameny, jež ozáří celé okolí jasným světlem, je nezbytné, abyste soustředili vědomí zároveň do spodní a horní čakry. Je-li horní čakra otevřená k vědomému přijímání energie, představuje zdroj duchovnosti, bohatého a jemného vnímání světa. Spodní čakra, jež se otevírá za účelem vědomého přijímání energie, se přemění na zdroj síly k realizaci různých úkonů.

Obrázek č. 3
Bariéry na cestě rozvoje člověka

Pokud se horní a spodní čakry zapojí do vědomí, vaše éterické tělo ani duše už nejsou závislé na fyzickém těle a to ztrácí nad duší jakoukoli moc. To znamená, že stav duše nesouvisí s vnějším vzhledem těla, s jeho nemocemi, věkem, metabolickými procesy ani s minulými zkušenostmi. Není to nic jiného než svoboda a štěstí.

Úkolem této knihy je dosažení *zralosti náležící novému evolučnímu stupni*, posílení duše, zvýšení hladiny jejích vibrací, pochopení vyšších zákonů, zajištění svobody a samostatnosti duše a její obdaření vědomím (viz obrázek č. 3). Již máte svobodu a umíte žít v lidské společnosti, ale navíc získáváte i příležitost součinnosti se zákonitostmi vyššího řádu, to znamená, že dosáhnete účinné kontroly a možnosti spolupůsobení se světem neživé přírody a mimořádných událostí. Jestliže se chcete plně realizovat, musíte se výše uvedené věci naučit. To už patří mezi úkoly následujícího, v pořadí již čtvrtého stupně energoinformačního rozvoje.

Druhá kapitola

EVOLUCE JE PŘEKÁŽKOVÝ BĚH

Jestliže jste u předcházejících tří stupňů systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR správně pochopili všechny informace a vhodně je využili i v praktickém životě, můžete si poblahopřát. Dostali jste se totiž na nový evoluční stupeň. Váš život je nyní mnohem kvalitnější, jste spokojenější, zbavili jste se nemocí, zlepšili komunikaci s podobnými lidmi a v neposlední řadě i svou finanční situaci. Avšak je potřeba si uvědomit, že každý člověk má svoje tempo evolučního vývoje. Jestliže váš život zatím není zrovna ideální, nezoufejte a nebuďte smutní. Hlavní je, že jdete správným směrem, a pokud se nezastavíte, ve všem ostatním vám pomůže narůstající síla a čas.

Mohou existovat nějaké problémy i po dosažení nového stupně? Mohou a také se před vámi neustále objevují. Nejedná se však o běžné problémy člověka, jako například sousedské hádky nebo nedostatek peněz, nýbrž jde o zcela zvláštní problém; ačkoli v podstatě můžeme hovořit o totéž problému, s nímž jsme se setkali při přechodu na druhý stupeň systému návyků dalšího energoinformačního vývoje: o problému přechodu na *novou vývojovou etapu*.

Nyní opět stojíte před novou etapou růstu a znovu se střetáváte s určitými potížemi přechodného období. O jakou etapu se jedná? Abychom ji pochopili, podíváme se nejdříve, jak došlo ke vzniku života na Zemi a jak probíhal

evoluční proces. Nebudeme se zabývat detaily a podrobnostmi, ale připomeneme si pouze nejdůležitější etapy průběhu evoluce.

Evoluce ve zkratce

Na Zemi se nejdříve objevili jednobuněční živočichové, první bakterie a další buňky. Ovládaly planetu přibližně dvě miliardy let a teprve poté se z nich vyvinuly první mnohobuněčné organismy jako například červi, mořské houby a další. Uběhlo následujících půl miliardy let, než se na Zemi objevili tvorové s pevnou kostrou, *obratlovci*. Po určitou dobu žili jen v moři, ale později se život rozšířil na pevninu a i obratlovci se přemístili na souš. Skutečnost, že měli kostru, jim umožnila rychlý pohyb, a tudíž i snadné přemísťování. U vodních obratlovců se začaly vyvíjet žábry a ploutve, u suchozemských živočichů plíce a končetiny. Vývoj suchozemských obratlovců pokračoval až k opicím podobným člověku a zanedlouho přeskočil na nový stupeň – z opice se stal intelektuální živočich. A opice obdařená intelektem již není opicí, ale člověkem.

Uběhlo dalších patnáct milionů let, což z pohledu vesmíru není mnoho, a člověk převzal podobu současného moderního člověka. Nejdříve vznikly první starodávne civilizace a spolu s nimi se objevilo společenské zřízení a stát. Vznik společnosti a státu znamenal nástup konfliktů a válek, v nichž šlo především o získání území, využití nerostného bohatství a dalších hodnot a v neposlední řadě i o vydobytí vlastního místa pod Sluncem. Lidstvo přechází do další etapy svého vývoje, charakterizované *vnitrodruhovou konkurencí*. To je také důvod, proč staré civilizace bohužel nepřežily: byly totiž zničeny kolonizátory, kteří přišli po nich. Tímto způsobem zničili španělští konkvistadoři například rozsáhlé impérium Mayů.

Nyní se zamyslete: cožpak by mohl takovýto gigantický evoluční proces od jednobuněčných organismů až k sou-

časnému modernímu člověku probíhat plynule a bez zvrátů? Evoluce sice není revoluce, ale ani evoluční vývoj se neobejde bez určitých výkyvů a nutnosti překonat různé překážky. Jak všichni víme, přechod kvantity v kvalitu není nikdy jednoduchý. Uvedme si příklad: člověk se učí abecedu, snaží se zapamatovat si písmena a postupně z nich tvořit slova. Nové informace se dlouze ve skryté formě ukládají do jeho mozku, až v určitém okamžiku zjistí, že umí číst. Kvantita, to znamená množství nahromaděných informací se mění na kvalitu, spočívající ve schopnosti vnímat informace sdělené písemnou formou na listu papíru. A stejně to probíhá i při evolučním procesu: nová kvalita se po dlouhou dobu vyvíjí uvnitř organismu, ale ve vnějším prostředí se pak projeví okamžitě prudkým skokem. Nejdřív je ale třeba přeskočit celou řadu nástrah a bariér.

Živé organismy zdolaly v jednotlivých etapách evolučního vývoje velmi mnoho překážek. Jedna z nich potkala i mnohobuněčné živočichy: museli totiž nezbytně zvětšit své organismy. Následoval problematický, ale aktivní přesun spojený se vznikem kostry, dále počátek života na pevnině, proces intelektuálního vývoje a nakonec překážka vnitrodruhové konkurence (viz obrázek č. 4).

Obrázek č. 4
Překážky během vývoje člověka

Podívejme se na jednu důležitou skutečnost: jakmile organismus procházející evolučním procesem narazil na nějakou novou překážku, musel ji nejen překonat a získat nové kvality, ale zároveň se zbavit všech starých návyků. Uvedme si další příklad: určitý mořský živočich se začal pohybovat po pevnině, přičemž se ukázalo, že žábry již nepotřebuje a že mu jen překáží. A tak se této vymoženosti, kdysi nepostradatelného a důležitého rysu jeho vývoje, musel zbavit – žábry ho nyní jen brzdily. **Jestliže se chceme dále vyvíjet, musíme bez lítosti odhodit vše staré a překonané.** Zamyslíte-li se nad procesem vzniku nějakého státu, zjistíte, že průběh byl podobný. Aby velké skupiny lidí (různých národů) získaly moc a sílu, nezbytné k přežití v boji proti konkurenci, musely potlačovat individualitu, intelekt a sílu těch, kdo smýšleli jinak. To byla v dalším vývoji národů a států obrovská brzda. Připomeňme si v této souvislosti totalitní státy, jakými byla i Česká republika nebo bývalý Sovětský svaz, jehož vznik se neobešel bez prolité krve a zuřivého zbavování se minulosti, ba ani bez občanské války a takzvaného *rudého teroru*.

Tím jsme došli k důležitému závěru, že charakteristickým znakem evolučního vývoje je *překonávání překážek*, které má určité zákonitosti, přičemž samotný proces překonávání nějaké bariéry, spojený s nástupem nového evolučního stupně, probíhá ve třech etapách.

V průběhu *první etapy* se živý tvor či bytost dostane do podmínek, které se z ekologického hlediska neustále zhoršují například v důsledku prudkých klimatických změn na Zemi. Teplomilný živočich je nucen najednou existovat v chladnějších podmínkách, a jestliže chce přežít, musí se jim velmi rychle přizpůsobit, prostě něco dělat. Jakým způsobem? Buď mu naroste hustá srst a jeho organismus si vytvoří dostatečné tukové vrstvy, nebo se přesune do teplých krajin. Evoluce se neobejde beze změn a přežijí pouze ty

organismy, které se dokáží uzpůsobit a vypěstují si konkrétní vlastnost, díky níž získají přednost před ostatními příbuznými tvory.

Připomeňme si jeden unikátní případ, kdy se v oblasti věčného sněhu na japonských ostrovech objevily opice. Přežili jedinci, kteří se dovtípili, že se musí přesunout blíže k vulkanickým pramenům a ohřát se v teplé vodě. Takové chování je pro opice naprosto netypické. Obdobně je na tom lední medvěd, jenž si rovněž zvykl na život ve dvojitým prostředí a dokáže přežít jak na souši, tak i ve vodě. Lachtani, kteří jsou jeho vzdálenými příbuznými, se zase přemístili do oblastí, kde se dalo žít jen ve vodě, a tak se z nich stali výhradně mořští živočichové.

Člověk prošel podobným procesem: jestliže chtěl přežít, musel se naučit žít v nových ekologických podmínkách, například přešel na konzumaci masité potravy, čímž se začal odlišovat od ostatních živočichů podobných člověku, a dokonce je tím v podstatě vytlačil z obývaného prostředí. Tito živočichové se nikdy nestali lidmi a zůstali na hranici dvou ekologických oblastí, zatímco člověk se přesunul na nová ekologická území.

Druhá etapa evolučního stupně je charakteristická tím, že živý organismus přechází ze starého ekologického území a začíná si zvykat ve zcela nových podmínkách. Klasickým příkladem pro druhou etapu jsou lachtani a také říční a mořské vydry. Tito živočichové žili před mnoha lety na pevnině a ve vodě se usadili teprve nedávno. Na nové prostředí si ještě nezvykli a částečně ještě vedou život obojživelníků, pohybují se jak na souši, tak ve vodě. Nebyli tedy přímými obyvateli vodní říše, neboť se plně nepřizpůsobili tamním podmínkám. Srovnajme je například s kytovci, čistě vodními živočichy: jsou to potomci primitivních sudokopytníků čili suchozemských živočichů, kteří před miliony let začali žít ve vodě. Kytovci se na rozdíl

od vyder zcela přizpůsobili novému ekologickému vodnímu území a cítí se v něm nejlépe.

Druhou etapu evolučního vývoje můžeme pojmenovat jako seznamovací období. Živočichové opustili svá původní ekologická území a začali se úspěšně adaptovat v nových podmínkách. Tuleni a vydry nyní mohou bez problémů pobývat delší dobu pod vodou, aniž by se podchladili.

Ale teprve v průběhu *třetí etapy* se živočichové skutečně naučili žít v nových ekologických podmínkách, přičemž v novém prostředí značně zdokonalili svůj vývoj. A máme tu další příklad, tentokrát delfiny, kteří jsou označováni jako *lidé moře*. Ideálně se přizpůsobili životu v moři, stejně tak jako se lidé přizpůsobili životu na zemi. Připomeňme si, že i dinosauři byli svého času ideálem, že žádný živý organismus nezůstane v obývané ekologické oblasti navěky. Každý ekologický prostor se dříve nebo později přeplní představiteli určitého druhu nebo příbuznými živými organismy, tlak v oblasti se zvýší a bude zde těsno. Jestliže chtějí živé organismy přežít, část z nich musí znovu postoupit k vyšším stupňům evolučního vývoje, změnit obývanou lokalitu nebo získat nové vlastnosti, jimiž by se odlišily od ostatních. Tím končí třetí etapa evoluční bariéry a začíná přechod na další stupeň evoluce.

Nyní se podívejme na to, kde se nachází současná civilizace. Na jaký vývojový stupeň jsme se dostali?

První etapa začala tehdy, když živý tvor s nízkým čelem, dlouhými končetinami a tělem porostlým srstí zjistil, že se už nemůže živit starým způsobem. Byl hladový a nezbylo mu nic jiného než o všem přemýšlet (takové situace prožil každý z nás) a nakonec pochopil, že se mu něčeho nedostává a že mu dlouhé končetiny k získání vytoužené potravy nestačí. Vzal do ruky nejprve klacek a potom kyj, a postupně se nedílnou součástí jeho života staly nástroje – dovtípil se, že je může snadno používat. Opice se pozvol-

na proměnila v prvního člověka. Byť ještě neopustila původní ekologické území a zůstávala v podstatě napůl zvířetem, už se přizpůsobovala novému ekologickému *lidskému prostředí*. V tomto okamžiku se fyzická evoluce prakticky zastavila a rozběhla se nová evoluční etapa na kvalitativně jiné úrovni – *kulturní evoluce*.

V brzké době běhalo po světě příliš mnoho opic, jež používaly klacky a kyje k získání potravy. Jenže té nebylo dostatek pro všechny. Rozvoj si proto vyžádal další změny nejen fyzického rázu, ale zejména myšlení: opice se musely definitivně polidštit. A nové bytosti, *pralidé*, byli nuceni hledat další a další způsoby obživy, například začali k lovu, chytání ryb nebo rozdělování ohně používat celou řadu nových technických pomůcek. Seskupovali se a nejprve tvořili tlupy lovců a sběračů, později i usedlých zemědělců, již objevili obdělávání půdy. Tak vznikla první primitivní kultura a lidstvo přešlo do druhé etapy nového stupně evolučního vývoje.

I v nové etapě se brzy opakoval stejný proces: brzy bylo lidí příliš mnoho a zavedený způsob života jim přestal vyhovovat. Aby lidstvo přežilo, muselo vynalézt nové technologie, průmysl a vědu. Vznikly nové státy, které si mezi sebou rozdělily velkou část zemského povrchu. To už jsme u třetí etapy daného stupně evoluce.

Jak vše probíhalo dále? Lidem bylo na Zemi stále těsno, nežili v klidu a neuspokojovaly je ani úspěchy technického rozvoje a průmyslu. Ba ani ekologické území už jim nestačilo!

O čem toto všechno vypovídá? K dnešnímu dni lidstvo prošlo všemi třemi etapami evolučního vývoje a je jasné, že nemůže zůstat stejné jako dřív. Člověk bude muset buď vymřít jako dinosauři, anebo se stáhnout, zhloupnout a utlumit žízeň po vývoji (některé země se vydaly právě

touto cestou). A pak je tu třetí možnost – *přejít na novou úroveň*.

Je evidentní, že jednou přijde nové stadium evoluce vývoje lidstva. Všechny hmotné technologie totiž vedou do slepé uličky a všechny technické vymoženosti, nevyjímaje ty nejmodernější, jako je kosmické strojírenství, nám už nic nového nepřinášejí, ba naopak nás trochu brzdí. Prošli jsme novou evoluční etapou, ale stojíme na místě a nemáme prostor, kam bychom mohli pokračovat. Člověk se nemůže dále vyvíjet, je omezen předchozími hranicemi a uvězněn ve stávajících podmínkách. Rozšiřovat tyto hranice je však možné jen v jediném směru – v tom energoinformačním. Troufneme si vyvodit závěr, že další etapa evoluce lidstva je – cesta *energoinformačního rozvoje*.

Jak se dostat na vyšší stupeň? Již jsme pochopili, že nestačí získat nové vlastnosti, ale také překonat staré a zbavit se jich. Co musíme překonat v sobě, až se budeme pozvedat na vyšší úroveň, jakou bariéru překročíme? Nejvíc nás brzdí bariéra lidské společnosti, která dnes už sama sobě přerostla přes hlavu. Musí být přemožena lidská podstata člověka jako *sociálního tvora*. Co to znamená? Pokud člověk zůstane v současných podmínkách sociálním tvorem, nebude to efektivní, ba přímo zhoubné: je to slepá ulička, v níž nepřežije.

A tak se stále opakuje jedna a tatáž historka: lidé si podmaňují nové ekologické prostory, ale ty jsou jim záhy příliš těsné. Lidský druh, přesněji jeho nejvyvinutější část, se musí odpojit, aby si osvojila nové prostory a přešla na nový stupeň evoluce. To znamená, že budeme muset znovu projít třemi novými etapami nového stupně evoluce a překonat novou evoluční bariéru.

Nyní se vrátíme k systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Vzpomeňte si na to, co už víte, a osvěžte si nové vlastnosti, již se vám podařilo získat.

Cítíte se i nadále jako sociální tvor? To si nemyslím. Jste stále závislí na energoinformační stránce lidské společnosti a její slepé cestě vývoje, která ničí individualitu a potlačuje osobnost, individuum? Ne, to vůbec ne!

Už tušíte, co mám na mysli? Vy jste nyní především energoinformační bytost, nikoli sociální. Už nemusíte čekat, až se lidstvo dostane na nový stupeň evoluce, vy už můžete *žít podle zákonů této úrovně nyní* a řídit se nikoli sociálními, ale energoinformačními zákony. Máte před ostatními zvláštní osobní přednost, protože jste již překonali první etapu nového stupně evolučního vývoje a právě v tento okamžik stojíte na prahu jeho druhé etapy.

Někdo se možná nedůvěřivě pousměje nebo pohrdavě zašklebí a pomyslí si: *nezdá se vám, že se evolučně vyvíjíme příliš rychle? Vždyť na prvním stupni evoluce si přechod od jedné etapy k druhé vyžádal stovky tisíc let...* Odpovídám: evoluce je především *pěstování určitých kvalitativních předností* před okolním prostředím. A jak jste si možná všimli, rychlost veškerých procesů se v průběhu evoluce zvyšuje. Od okamžiku, kdy se na Zemi zrodil život, do okamžiku, kdy se na ní objevil první člověk, uběhly skoro tři miliardy let. Od prvního člověka k první civilizaci uplynulo patnáct milionů let, období nejstarších civilizací k počátku technického pokroku si vyžádalo méně než deset tisíc let a vývoj techniky trval na Zemi méně než dvě stě let (od konce osmnáctého století po dnešek). Nástup moderní výpočetní techniky a osobních počítačů je pak záležitostí několika desítek let. Tak si to porovnejte: jestliže na vývoj života jako takového bylo zapotřebí několika miliard let, stačilo několik desetiletí, aby se veškerý technologický vývoj dostal do slepé uličky.

Čas se prudce zrychluje a okolní prostředí se velmi rychle mění. Abychom přežili, musíme se také měnit čili procházet evolucí velmi rychle a v rámci jednoho pokolení – není čas čekat.

Je v našem zájmu, abychom si osvojili čtvrtý stupeň návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, jenž nám pomůže zahájit druhou etapu nového stupně evoluce. Už dobře víme, jaký význam má druhá etapa jakéhokoli evolučního stupně: jde o poznávací období, v němž tvor vyvíjející se v evoluci trvale opouští staré ekologické prostředí a přizpůsobuje se novému. Jinými slovy tato etapa přináší úplné osvobození a nezávislost na předchozím stupni evoluce. Znamená překonání takzvaných dětských nemocí a vyzrání – prostě tvor se stane úplně novou bytostí.

Nyní všichni (já i vy) vstupujeme na nový stupeň, odmítáme přežitky minulých stupňů a překonáváme jejich bariéry. V dalších kapitolách se dozvíte, jak toho můžete dosáhnout a jak byste se měli během nové etapy chovat. Já slibuji, že vám pomohu, podpořím vás a předám podrobné informace o tom, co tato nová etapa evolučního vývoje znamená a jak odpovídá novému stupni návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR.

Nová etapa evoluce – nový stupeň Dalšího energoinformačního rozvoje (DEIR)

Co to je duše?

Kráčíme-li cestou evoluce, nezbytně překonáváme nějaké překážky a bariéry. Při přechodu na nový stupeň evoluce jsme už nezbytně překonali bariéru popsanou v předchozí kapitole – tu, jež zadržuje vývoj socia. Lidská společnost nás již neomezuje a nebrání nám v růstu a rozvoji, neboť jí nejsme nikterak podřízení. Tyto bariéry zadržují nejen rozvoj jedince, ale i celé společnosti, která se nemůže vyvíjet tak, aby byla šťastná a žila šťastně a spokojně. Díky třem předchozím stupňům návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR byla tato bariéra odstraněna a vy jste se osvobodili

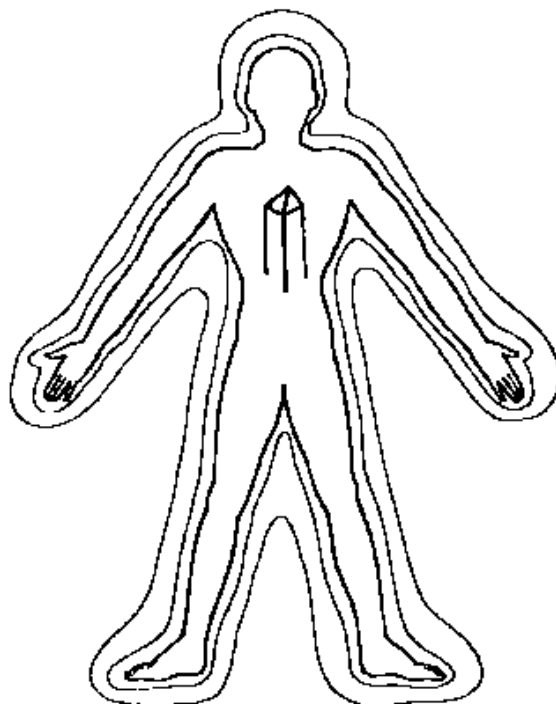
od energoinformačních vlivů sociálního prostředí proměnili se v samostatné nezávislé jedince.

Nyní je před námi další úkol: uskutečnit přechod k následující etapě evolučního stupně, vyžrát a získat nové vlastnosti. Pro splnění tohoto úkolu budeme muset překonat ještě jednu bariéru, vytvořenou přímo v lidském organismu jeho psychoenergetickou strukturou. Ona totiž i samotná organizace lidského organismu – a nemusíme se bát ji charakterizovat jako primitivní – člověka na dnešní etapě vývoje dost omezuje. Naším úkolem je přejít od této primitivní organizace organismu k vysoce organizované formě, a překonat tak novou bariéru.

V této kapitole se budeme věnovat rozdílům mezi primitivní organizací a vysoce vyvinutou formou organizace. Prozatím si řekneme, že překonání této bariéry a přechod na vyšší úroveň organizace organismu je možný pouze s jedinou zbraní, jíž je *posílení duše*.

To není výmluva: ano, mám na mysli duši, a nikoli energoinformační bytost. Až do tohoto okamžiku jsme hodně hovořili o energoinformační podstatě, ale prakticky se nevěnovali duši, protože to bylo na prvních třech stupních systému návyků DEIR předčasné. Nyní je nejvyšší čas si vysvětlit, co to vlastně je duše a co pro naše vědomí znamená, protože bez tohoto poznání bychom si nikdy neosvojili následující stupně návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Podíváme se na tento problém podrobně.

Člověk nemá jen jedno tělo – fyzické, nýbrž má více různých těl (viz obrázek č. 5). *Fyzické tělo* je jen jedno z mnoha, jeden díl soustavy těl, z nichž se skládá celý člověk. Je hmotné a mimochodem také nejhrubší. Fyzické tělo máme proto, abychom mohli žít ve fyzickém světě. Musíme se o ně starat, ale s mírou – pokud se uspokojování potřeb fyzického těla stane cílem našeho života, jsme odsouzeni k nemocím, neštěstí a utrpení.

Obrázek č. 5
Člověk má několik těl, ale jen jednu duši.

Kromě hrubohmotného fyzického těla má člověk celou řadu *jemnohmotných těl*. Jsou to energoinformační struktury, neviditelné pro oko, ale pozorovatelné pro vědomí, jež je vždy odhalí. Soustava jemnohmotných těl tvoří kompletní *energoinformační podstatu člověka*. Každému jemnohmotnému tělu odpovídá zvláštní úroveň nebo vrstva energoinformačního pole a každé následující tělo představuje jemnější variantu (jemnou strukturu) předchozího těla. Není třeba se zamýšlet, jakou mají tato těla fyzickou podstatu – naše vědomí je stejně vnímá jako zřetelně odlišitelné vjemy a myšlenkové obrazy.

Jedním z mnoha těl je *éterické tělo*, které je jemnější než fyzické. Dá se říct, že fyzické tělo je obklopeno éterickým tělem – obalem a ten přijímá tvar fyzického těla. Éterické tělo představuje souhrn veškerého vyzařování všech buněk, orgánů a částí fyzického těla, je to jeho odlitek a otisk. Je

to éterické tělo, které vidíme jako *auru*. Jak jste se možná přesvědčili při osvojování prvního stupně návyků systému DEIR, éterické tělo mění formu a rozměry podle našeho přání, a dokonce se může i volně pohybovat v prostoru. Od fyzického těla se úplně oddělí až po smrti; dokud člověk žije, vjemy generované fyzickým tělem ho vždy vracejí na místo. Éterické tělo samozřejmě nemá tolik volnosti, aby se mohlo pohybovat v čase, jenž je pro ně nepřekonatelnou překážkou. Nedokáže se přemístit do minulosti ani do budoucnosti.

Nicméně existuje ještě jemnější forma (a součást člověka) než éterické tělo, a sice *astrální tělo*, tvořené našimi emocionálními představami. Jestliže éterické tělo můžeme vidět jako *auru*, astrální tělo se nedá spatřit žádným způsobem. Astrální tělo je volnější a pohyblivější než éterické: odděluje se od fyzického těla ještě během života člověka a přemísťuje v prostoru na libovolné vzdálenosti. Ve spánku se skoro vždy odlučuje od naší fyzické slupky, a sny tedy nejsou nic jiného než *cestování astrálními světy*, v nichž pobývají naše emoce, přání, sny a touhy. Na rozdíl od éterického se astrální tělo volně pohybuje v prostoru – k tomu dochází především tehdy, když se intenzivně zabereme do vzpomínek na minulost nebo oddáme snům o budoucnosti.

Na vyšší úrovni leží *mentální tělo* tvořené našimi myšlenkami. Mentální tělo se řídí svými vlastními zákony. Má poměrně hrubou a pevnou strukturu, utkanou z našich představ o světě a o sobě samém, z našich názorů, úsudků a z našich přesvědčení a idejí. Pokud se tyto vlastnosti mění, reaguje na ně i mentální tělo, není však schopné pohybovat se v čase ani prostoru. Ono vlastně v našem prostoročase ani neexistuje – leží totiž v jiné dimenzi, kde nejsou čas ani prostor v podobě, v jaké je chápeme.

Dále následuje ještě několik jemných těl vyššího řádu, o těch však prozatím hovořit nebudeme. Jen upozorním

na obecně rozšířený omyl o soustavě těl: mnozí lidé jsou přesvědčeni, že všechna jemná těla dohromady tvoří – duši. To je ale zásadně chybné mínění, protože jemnohmotná těla tvoří energoinformační podstatu člověka, ale ne jeho duši. To, co je schopno si uvědomovat věci, ale nikoli to, co si uvědomuje samo sebe.

Povšimněte si: všechna jemná těla mají společné to, že jejich název obsahuje slovo *tělo*, a to není náhoda. Co je to vlastně tělo a jaký má toto slovo význam? Tělo je jen nástroj, zařízení, jež umožňuje existenci v tomto světě: díky fyzickému tělu můžeme přežít ve fyzickém světě a díky astrálnímu tělu zase ve světě astrálním. Fyzické i všechna ostatní těla jsou jen nástroji. K čemu je potřebujeme, čemu pomáhají a existenci čeho podporují? Správně: všechna tato těla jsou jen důmyslnými nástroji pro existenci duše. Duše je sama o sobě zvláštní věc a vůbec se nepodobá fyzickému ani jiným tělům. Pojem *duše* má pro každého z nás určitý význam, a to znamená, že duše subjektivně existuje. Co to tedy je a jaká je její podstata?

Ještě nikdy se nikomu nepodařilo odhalit duši vědeckými metodami. V první knize jsem hovořil o Kirlianově fotografii, která je schopna zachytit auru, a tedy éterické tělo, a kromě ní existuje několik dalších metod, s nimiž se dá rozpoznat a zaznamenat tělo astrální. Ale to všechno ještě není duše, je to jen schránka pro duši. Duše zůstává pro vědecký svět nezachytitelnou a nepolapitelnou strukturou. Je známo, že v okamžik smrti tělo ztrácí několik gramů ze své hmotnosti, což potvrdila i celá řada vědeckých experimentů. Nikdo však ještě nikdy nedokázal, že tento jev úbytku hmotnosti je vyvolán právě odchodem duše. Kromě tohoto experimentu bylo provedeno i mnoho dalších pokusů, například fotografování člověka v okamžiku smrti. V mnoha případech se na výsledném snímku objevila jakási zamlžená struktura, která buď z umírajícího těla vy-

cházel, anebo se vznášela nad mrtvolou. Důkladné měření člověka po smrti s pomocí citlivých přístrojů dokázalo, že tělo zemřelého vylučuje ještě několik dní po skonu určité energetické vlny; opět ale platí, že nebylo přesně zjištěno, co je to za vlny či mlhovinu a jakou mají strukturu. Mnozí lidé jsou přesvědčeni, že je to duše, ale s největší pravděpodobností to jsou jen zbytky, torzo éterického těla, které se v okamžiku smrti odděluje od fyzického těla.

Nehledě na absenci vědeckých důkazů dnes nikdo existenci duše nepopírá a i ten nejzavilejší materialista by sotva odmítl skutečnost, že on sám má duši. Jen se zamyslete: když pronášíme slovo *Já*, co přesně máme na mysli? Zevnějšek, obličej, účes a oblečení, tedy jen to, co vidíme v zrcadle? Nebo spíš naše myšlenky, emoce, prožitky, principy a přesvědčení? Či snad charakter a temperament? To všechno ano, ale nejen to. Každý cítí, že v něm je ještě něco jiného, něco, co se nedá vysvětlit slovy, ale co je schopné pochytit uvědomělé vztahy mezi věcmi a uchovat prožité. Ve skutečnosti se náš zevnějšek, myšlenky, prožitky, charakter, temperament, psychické zvláštnosti mohou postupem času změnit k nepoznání. Ale my o sobě stále říkáme, že jsme to my, přesněji že je to *Já*, i když ostatní lidé už nás mohou pokládat za někoho jiného. To znamená, že uvnitř nás existuje jistý neměnný základ, ležící mimo naše vědomí, a dokonce i za hranicemi toho, čemu říkáme *osobnost*. Je to velmi individuální neidentifikovatelná věc, která o sobě nicméně neustále dává vědět a projevuje se v každé myšlence. A to je ona – duše. Duše existuje, přestože ji dnes ještě neumíme přesně definovat ani identifikovat u konkrétního subjektu.

Po smrti fyzického těla duše neumírá, protože ona „není jeho“ – ona se v něm jen projevuje a může se převtělit do těla někoho jiného. Přitom si neuchovává paměť o minulých životech, a to je důvod, proč spousta lidí na existenci duše, a především v její nesmrtelnost nevěří. Ve skutečnosti se

dá všechno snadno vysvětlit: duše samá nemá schopnost si něco pamatovat. Hodně odborníků na mystiku, exaltovaných osob, se zabývá vyvoláváním vzpomínek na minulé životy a probouzením paměti, ale jejich výsledky jsou víceméně pochybné. Na pováženu je i skutečnost, že každá pátá pacientka si po sezení u renomovaného, známého a zkušeného odborníka na reinkarnaci myslí, že byla v minulém životě nějakou královnou nebo manželkou faraona, Kleopatrou, Johankou z Arku či jinou známou historickou osobností. Jenže tak tomu být nemůže: tolik významných žen v historii ani nebylo, všechny ženy nemohly být Kleopatrou, Nefertiti, císařovnou Sissy nebo královnou Alžbětou I. Tudíž máme právo předpokládat, že veškeré vzpomínky na minulost tohoto druhu jsou jen výplody bujné fantazie jejich nositelek.

Duše obyčejných lidí si nic z minulých životů nepamatují; vypadá to, že paměť se prostě vymaže. Proč si ale lidé nemají z dřívějšíka nic pamatovat? Pokusíme se na to odpovědět.

Paměť se totiž ukládá nikoli v duši, ale v buňkách fyzického těla. Částečně se pak z fyzických buněk kopíruje a vtiskne do jemnohmotných těl. Opakují, že se nikdy neuchovává v duši. A když fyzické tělo umře, rozpadnou se i buňky, nositelky paměti. Éterické tělo, které je svéráznou stopou fyzického těla a jeho odlitkem, poté ještě nějakou dobu existuje a uchovává si jeho formu, obrys i operativní paměť. Podle mystických koncepcí mnohých náboženství, nevyjímaje křesťanství, éterické tělo (respektive to, co tomuto termínu přibližně odpovídá v jejich běžném myšlení) žije po smrti fyzického těla na Zemi ještě devět dní. To potvrzují i výpovědi obyvatelů domácností, v nichž umřel nějaký člověk: často se jim zdá, že cítí přítomnost zemřelého, jako by s nimi ještě pár dní žil. Ve skutečnosti vnímají jen jeho éterické tělo, které se samozřejmě po několika dnech v domě nachází. Toto tělo se může volně pohybovat, a v mnoha případech dokonce vykonává určité fyzické činy,

například cinká nádobím, způsobuje šoupaní nohama po podlaze, občas upustí nějaký předmět anebo se houpe na závěsech. Při určitých podmínkách se éterické tělo promění v *přízrak*, který je leckdy možno spatřit na vlastní oči, a začne obyvatele domu obtěžovat. Připraví jim nejedno nepříjemné překvapení, a to nejen během prvních devíti dnů po smrti fyzického těla, nýbrž po celý život. Zatím nejsou známy příčiny, proč se někdy po smrti vytvoří přízrak zemřelého, ani podmínky, které jsou k tomu nutné; ba není známa ani podstata tohoto jevu.

Přízrak je však celkem ojedinělý jev; éterické tělo se v drtivé většině případů devět dnů po smrti člověka rozpadne: nezbude z něj vůbec nic a jeho paměť se vypaří jako voda. Stejně se chová i tělo astrální, které se ihned po fyzické smrti rozplyne nebo alespoň opustí vrstvu naší hmotné fyzické reality včetně všech stop paměti, které se do něj vepsaly. Duše totiž nebyla stvořena proto, aby se v ní uchovávala paměť minulých životů. Duše může mít jen vzpomínky na sebe sama a svoje předcházející stavy. V konečném důsledku dochází k tomu, že člověku nezůstane žádný nosič paměti schopný přenášet vzpomínky a paměť minulých životů se neuchová – vždyť podle mnoha pramenů je k přechodu k novému zrození do nové reinkarnace potřebná právě a jedině duše, nikoli astrální nebo éterické tělo.

Nyní jsme se konečně přiblížili pochopení, co to vlastně duše je. K jakému závěru jsme dospěli? Duše není energoinformační bytost ani naše paměť, ba ani naše emoce, radosti a smutky, pocity či myšlenky. Tyto poslední věci – pocity a myšlenky, radosti a smutky – tvoří *vědomí*. Ale jemu se prozatím věnovat nebudeme a nezačneme pátrat po jeho podstatě, jen si řekneme, že vědomí je nehmotný fenomén a vyjadřuje naši osobnost. Duše je určitý princip či struktura anebo také schéma, případně matrice, podle níž je vystavěna naše energoinformační bytost, všechna jemná těla i jejich obsah. Obsahem jemných těl je právě vědomí neboli krystal smyslů.

Zdalipak jste se už někdy zamýšleli nad tím, proč mají fyzická těla všech osob stejné složení? Proč lidstvo neustále plodí sobě podobné jedince? Proč příroda nepřipouští žádné variace, neuznává různorodost ani odklony od existující šablony konstrukce vyjma různých druhů vrozeného zmrzačení, které se ovšem vyskytují jen zřídka? Vypadá to, jako by kdosi jednou a provždy schválil projekt zvaný *člověk* a pak úzkostlivě hlídal, zda je vše dodržováno a plněno podle předpisu. Pokud se nad tím zamyslíme hlouběji, zjistíme, že tento předpoklad nemá daleko do pravdy: projekt člověka skutečně existuje, je jí matrice, princip nebo program uložený v molekule DNA, sestávající z jader s určitými vlastnostmi. Nemůžeme říct, že v mikročásticích jsou uloženy informace o člověku, ani tvrdit, že molekula DNA obsahuje jakékoli informace o osobnosti člověka. Ale přesto platí, že se člověk v konečném důsledku skládá z vlastností elementárních částic, které dohromady tvoří jakýsi efemérní projekt z atomů, jež jsou na základě svých vlastností kombinovány tak, že tvoří molekulu DNA a tak dále. Projekt je vždy kombinací vlastností prvků, nikoli prvky samotnými. Z tohoto důvodu příroda vyrábí „jako na běžícím páse“ neustále nové a nové lidské bytosti, které mají jako dřív dvě ruce, dvě nohy, jednu hlavu a jedno srdce.

Na stejném principu se tvoří i matrice neboli projekty jemnohmotných těl. Celkově se dá říct, že celá energoinformační soustava zvaná *člověk* je budována podle určitého principu. Tento princip není nic jiného než – duše.

Jak vidíme, duše je velmi abstraktní pojem, abstraktnější než jemnohmotná těla. Přesto není úplnou abstrakcí, neměnnou, statickou a strnulou věcí. Ve strukturách duše se zapisuje a uchovává všechno, co se s ní odehrává během života, její vjemy i pocity sama sebe. Podobá se to záznamu na magnetofonový pásek nebo videokazetu, jenž se dá dopl-

ňovat, měnit nebo i mazat. A pokud se může měnit záznam, znamená to, že se může měnit a rozvíjet i sama duše.

Všimněte si důležitého faktu: duše zaznamenává a vtiskne do sebe naše činy, pocity, myšlenky a vědomí, přesněji řečeno její vlastní a v ní vznikající vjemy. Sama o sobě však duše žádné vědomí nemá, tak jako DNA nemá tělo ani vnitřní orgány. Pokusíme-li se vytvořit vlastní vědomí duše, stane se toto: duše poctivě zaznamená onu část (odlitek) vědomí, již právě v daný okamžik a daném bodu prostoru disponujeme, ale sama nebude toto vědomí rozvíjet, nýbrž bude čekat, až dostane další porci (odlitek) vědomí.

Přestože to zní jako paradox, duši můžeme obdařit vědomím. Ano, duše sice vědomí nemá, nicméně je schopná si uvědomovat sama sebe, nikoli přes fyzické tělo, nýbrž přes tělo éterické. Duše se může naučit vnímat a cítit sama sebe. A pro člověka, který vstoupil na nový stupeň evoluce, je přímo nezbytné naučit se uvědomovat si svou duši a vnímat sebe. U netrénovaného člověka je to prakticky neproveditelné, ale pro budoucího člověka to je nutnost. Ihned však čestně řeknu, že je to velmi těžký úkol dokonce i pro osoby, které prošly prvními třemi stupněmi návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Není to vůbec jednoduché: kdo chce vnímat svou duši, musí se naučit rozeznávat a odlišovat velmi jemné vjemy a uvědomovat si duši nikoli jako jakousi řídicí část sama sebe, ale jako složitou strukturu, která existuje nezávisle. Pro všechny, a zejména pro nováčky není lehké pochytit tento vjem a abstrahovat jej od ostatních podobných vjemů.

Abychom lépe pochopili, co vlastně myslíme, provedeme analogické srovnání s fyzickým tělem. Každý člověk přesně vnímá svou ruku, nohu nebo hlavu. Jeho vědomí dokáže vnímat všechny části těla a řídit jejich pohyb i přemístování v prostoru. Nyní si zkuste stejným způsobem uvědomit dýchací cesty, hrtan a průdušnici; zřejmě zjistí-

te, že to jde mnohem hůř. A ještě těžší je procítit a vnímat srdce, ledviny nebo střeva – samozřejmě v případě, že tyto orgány jsou zdravé a člověk netrpí těžkými bolestmi ani nestrádá jinými nepříjemnými pocity. Co myslíte, je možné takto procítit také mozek, cévy, žíly a tepny? A co každou buňku organismu? Je možné procítit jedinou molekulu DNA, soustředující podstatu života lidského organismu, každého orgánu i každé jednotlivé buňky?

Nikoli, nikdo nemůže pocítit jednotlivé molekuly DNA ve svém organismu, ačkoli stoupenci (nebo spíše oběti) některých naivních mytologií jsou přesvědčováni, že při představování si svítící spirálky uvidí DNA... To vy to ani nezkoušejte, dobře přece víte, že DNA existuje, ale máte znalosti jen na teoretické úrovni. Fyzicky je nereálné vnímat DNA, protože naším receptorem je v tomto případě celá buňka a ta nemůže zkoumat něco, co je podstatně menší než ona. Vjemy jsou moc velké na to, aby se jimi dala registrovat molekula DNA.

A nyní si představíme (je to velmi přibližná analogie), nakolik se naše vědomí při vnímání (apercepci) dokáže odpoutat od fyzického těla a jak daleko umí proniknout za jeho rámec. Víme, jak snadno vnímáme vlastní ruce, nohy a hlavu. A stejně snadno naše vědomí vnímá úroveň fyzického těla a také hustý materiální svět, který ho obklopuje. Dejme tomu, že vnímání hrtanu a průdušnice odpovídá vjemům éterického, astrálního a dalších jemných těl – vnímat tyto orgány je mnohem těžší než vnímat části fyzického těla. Srdce a další vnitřní orgány jsou obrazně řečeno částmi duše, kterou pocítíme jedině po vynaložení určitého úsilí. A cévy, žíly a tepny nejsou ničím jiným než částmi celosvětových proudů. Vnímat vlastní cévy můžeme jen s pomocí speciálních lékařských metod, což je analogické tomu, že vnímat celosvětové proudy dokážeme jen se zvláštními znalostmi a zkušenostmi. DNA v našem

případě odpovídá úrovni Boha, ať je chápán jakkoli. My chápeme Boha jako vyšší logiku, která řídí chod vesmíru. Chcete-li procítit a poznat Boha, musíte dosáhnout nejvyššího stupně vědomostí, chápání a vnímání světa.

Život po smrti jako možná osobní realita

V běžném stavu identifikujeme sami sebe pouze se svým vědomím. Ale vědomí vnímá obvykle jen fyzický svět a umožňuje nám, abychom si v každý okamžik života ve fyzickém světě uvědomovali sama sebe. A všechny události, které se s námi odehrály ve fyzické rovině, uchovává paměť. Ta se zapisuje v buňkách fyzického těla a pamatuje si vše, co jsme kdy prožili.

Člověk, který ještě žije na předchozím stupni evoluce, si vystačí s pamětí a vědomím, jež mu zajistí víceméně normální existenci. Kdyby tento člověk ztratil paměť a vědomí, život by pro něho přestal mít jakýkoli smysl. Žít bez paměti a vědomí – to vlastně ani život není, jen nesmyslná prázdná existence fyzické tělesné slupky. Kromě paměti a vědomí však u obvyčejného člověka zpravidla nic víc nenajdeme. A co se týká duše – ta je z pohledu obvyčejného vědomí příliš abstraktní a neuchopitelná věc, která existuje nezávisle mimo něho kdesi v neidentifikovatelných prostorech a člověk její přítomnost ani neregistruje. Ve skutečnosti je tomu naopak – díky tomu, že existuje duše, může na světě existovat i vědomí jakéhokoli člověka.

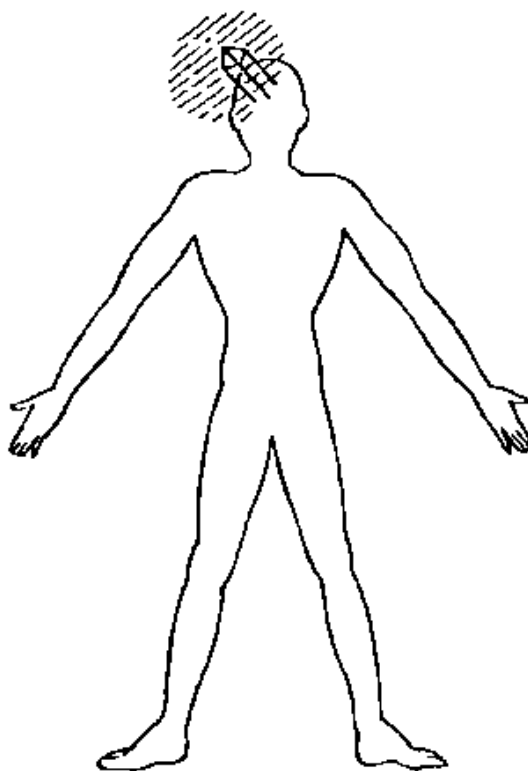
Obyčejný člověk si duši neumí uvědomit, a to mu přináší tři velké problémy.

Problém číslo jedna. Ačkoli je lidská duše v principu nesmrtelná, běžný člověk z toho stejně nemá žádný užitek. Vlastní nesmrtelnost si neuvědomuje a ani ji nijak neřeší a nevnímá, možná jen jako mlhavou představu či tušení existence vyšších vědomostí. Neuvědomělá duše neví nic o své nesmrtelnosti, prostě si ji nepamatuje, protože tato

informace není zapsána v paměti a obyčejné vědomí o ní nic netuší. Nesmrtelnost duše je pro obyčejné lidi nedosažitelným mýtem, vzdáleným snem nebo slabou útěchou pro ty, kteří se bojí smrti.

Nesmrtelnost zůstane jen prázdným slovem, pokud nedokážeme své duši vtělit uvědomění a nenaučíme ji bezprostředně procítit a vnímat sama sebe (viz obrázek č. 6).

Problém číslo dva. Naše fyzické tělo, vědomí ani jemná těla nejsou na takové úrovni, aby mohla bezprostředně vnímat celosvětové proudy, vyšší zákonitosti světa nebo Boha. K tomu dospěje jen duše, která je ztělesněním i projevem těchto principů. Jedině duše se umí napojit na celosvětové proudy, vyšší zákonitosti i Boha. Ale dokud neovládne sebeuvědomění, na takovéto vysoké úrovni vnímání se nedostane.

Obrázek č. 6 : Éterické tělo, vědomí a duše – pouze jejich splynutí zaručuje nesmrtelnost.

Problém číslo tři. Vyplývá ze dvou předcházejících. Skutečná, uvědomělá a individuální nesmrtelnost není dosažitelná, dokud se naše vědomí nedostane dál, než je vnímání vzájemného ovlivňování fyzického a éterického těla.

Když lidé slyší o nesmrtelnosti duše, často se ptají: a budu si po smrti pamatovat, že to jsem právě já, Petr Novák, instalér a údržbář ze Slaného? Co bychom mohli tomuto pánovi odpovědět? Pokud byl pan Novák za života člověkem s obyčejným vědomím a během svého vývoje nedosáhl úrovně, na níž by byl schopný uvědomovat si svou duši, pak si samozřejmě nebude pamatovat vůbec nic, ani čistě teoreticky. Jeho nesmrtelná duše se odebere do jiného světa nevědomé posmrtné existence, aniž by po předchozím majiteli zdělila jakékoli vlastnosti a příznaky jeho individuality. Vždyť on se během života ani nenamáhal, aby propojil svou individualitu s duší. A jestliže ony obě (osobnost a duše) žily v podstatě každá vlastním životem, rozejdou se i po smrti a každá se vydá svou vlastní cestou: individualita se promění v prach a duše ulétne do nevědomých sfér, kde setrvá až do následující reinkarnace. Tady se prostě není čeho chytit.

Ale pokud pan Petr Novák během života spojil své vědomí nejen s fyzickým tělem a jemnohmotnými těly, ale také s duší, pak dostane po smrti svou šanci.

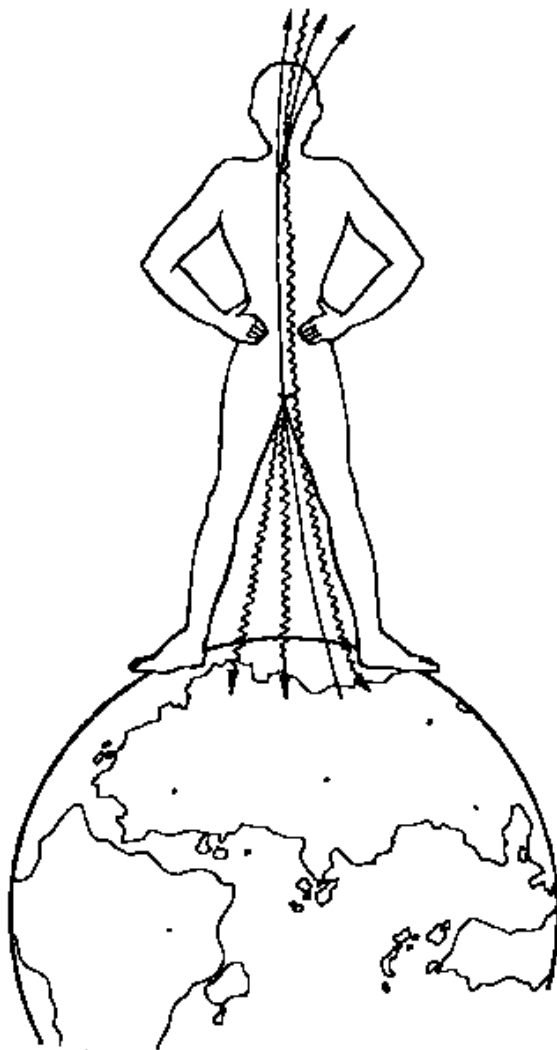
Je však zcela reálné obdařit svou duši uvědoměním. Zaměřuje se na to spousta náboženských a ezoterických metod, jež sice vedou k cíli, ale dlouhou cestou, protože upřednostňují emoční nazírání na svět místo praktických činů.

Pro osoby, které se rozhodly osvojit si techniky čtvrtého stupně návyků DEIR a jemu analogických systémů, je to zcela reálné, ba přímo dosažitelné v blízkém časovém horizontu.

V následujících kapitolách se budeme věnovat samotnému procesu proměny duše a já vám povím o principech,

na jejichž základě se všechno odehrává, díky čemuž ocho-
píte, že jde o zcela konkrétní metodu.

Zřejmě už víte z předcházejících knih, že éterické tělo
zásobuje naše vědomí energií, a sice tím, že ji odebírá
z vesmírných a pozemských proudů energie a dále ji pře-
tváří (viz obrázek č. 7). Z energie vesmírného proudu se
formují ideje, myšlenky, přesvědčení, programy, z energie
pozemského proudu emoce, nálady a prožitky. Ze všech
energií dohromady se tvoří vědomí. Síla vědomí je přímo
závislá na množství energie v éterickém těle.

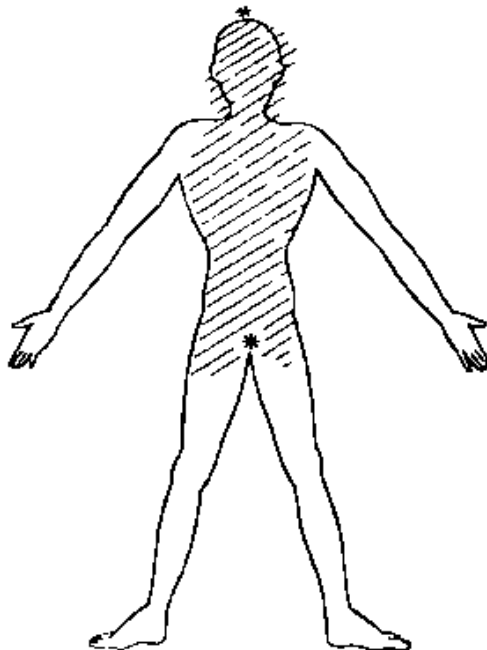

Obrázek č. 7: Tak člověk žije na Zemi: získává energii od ní a také
z nekonečných vesmírných prostorů.

Éterické tělo je přímo spojeno s vědomím, a z toho vyplývá jednoduchý závěr: chceme-li sjednotit duši s vědomím, musíme ji napojit na éterické tělo. Necháme-li duši splynout s éterickým tělem, získá nevídanou sílu, neboť proudy energie, které nabíjejí éterické tělo, začnou automaticky napájet i duši. A to znamená přechod od primitivní organizace organismu k vyšším úrovním organizace, jak jsme o tom hovořili na počátku této knihy.

V následujících kapitolách si povíme, jak probíhá metoda seřizování éterického těla, respektive jeho přepnutí do jiného režimu, v němž funguje zajedno s duší. Jen pokud jsou duše i vědomí spojeny energiemi éterického těla, vytvářejí pevnou konstrukci schopnou vědomé existence dokonce i po smrti. Takto mohou existovat absolutně nezávisle na fyzickém těle.

Co člověka čeká po smrti? Otázka posmrtného života je pro každé náboženství klíčová. Všechna nabízejí po smrti ráj a království nebeské a člověk může věřit, že ho po završení pozemské cesty čeká lepší život. Výjimku tvoří pouze klasický buddhismus – buddhisté se snaží vyhýbat opakovaným reinkarnacím, protože pokládají pozemský život za nesmyslný řetězec utrpení, což má svůj význam, protože požitek či potěšení představuje vlastně osvobození od neuvědomělého utrpení. Smysl života buddhisté spatřují pouze ve věčném posmrtném bytí mimo fyzické tělo a zřejmě mají na mysli nevědomou existenci po smrti, kdy lidská bytost ztrácí svou individualitu, rozplývá se v Bohu jako v základním principu vesmíru a je v jednotě s ním ve věčném klidu a blaženosti.

Obrázek č. 8: Pouze éterické tělo sjednotí celou naši bytost ve zdroji energie a krajních čakrách

Představitelé ostatních náboženství sní o uvědomělém blaženém životě v záhrobí. Zda jej skutečně dosáhnou, to je sporná otázka. Já se spíš přikláním k názoru, že většina věřících se ohledně své perspektivy záhrobního života velmi mýlí. Je nanejvýš pravděpodobné, že naslibovaný ráj po smrti není pro všechny a skutečně jej poznají jen němnozí, ba troufnu si říct, že jen několik vyvolených jedinců. Kdo jsou tito vyvolení? Především se k nim řadí zakladatelé náboženství, kteří si uchovali spojení s náboženským *egregorem*. Všechna náboženství bez výjimky byla založena uvědomělými a duchovně vyspělými osobami, jež ve svém rozvoji došly velmi daleko a dosáhly takové úrovně, že bezprostředně pocítily Boha, vnímaly jeho přítomnost na úrovni vjemů, poznaly ho ve vší různorodosti jeho projevů a střípky svého poznání pak předaly jiným lidem. Tyto vyvolené osoby založily nové náboženské směry právě proto, že měly hodně následovníků a uctívačů.

Ovšem skutečnost, že tito duchovní vůdci náboženství dosáhli vysokého úrovně rozvoje, ještě neznamená, že na stejnou úroveň dospějí i všichni následovníci a přívrženci dané doktríny neboli lidově řečeno *ovečky*. I nejvyšší ideje a hluboké uvědomělé praktiky podléhají inflaci: například obřad *masopust*, původně velmi důležitý náboženský svátek, se v průběhu času proměnil v prázdnou a bezmyšlenkovitou oslavu. Průměrný statistický věřící je zpravidla poměrně povrchní a nedostatečně vyspělý na to, aby mohl skutečně komunikovat s Bohem; na takovou úroveň se obyčejný člověk jen tak nedostane. A přesně pro tyto lidi, *ovečky*, byl vytvořen *institut církve* a sestaveny modlitby a mnohočetné náboženské rituály. Jestliže člověk není dostatečně vyspělý a nedokáže s Bohem komunikovat sám, pak k tomu potřebuje prostředníka. A co se vlastně odehrává, když se sejde pohromadě na jednom místě, například v kostele, několik obyčejných věřících a začnou se modlit a vykonávat náboženské obřady? Jejich energie se propojí a z ní se vytvoří nová energoinformační společenství vyššího řádu, jež se nacházejí výše než člověk. To je onen prostředník, kterého lidé při komunikaci s Bohem potřebují. Každý člověk může využívat nová společenství církve a jeho prostřednictvím se obracet na Boha a konverzovat s ním. Sám obyčejný věřící na to nemá dostatek osobních sil, ale napojí-li se na egregoriální energoinformační společenství vytvořené silami mnoha lidí zároveň, získá přístup k Božské síle a ta mu umožní pozvednout se na novou Božskou úroveň.

Navíc je i samotná církev podporována společnou energií následovníků, a plní tedy nejen roli prostředníka mezi lidmi a Bohem, nýbrž sama čerpá sílu k tomu, aby byla schopná řešit některé problémy lidí. Člověk se už nemusí kvůli každému problému obracet na Boha, stačí se obrátit

na církev a ona mu pomůže nalézt řešení svými vlastními silami a bez Boží účasti.

Církev a náboženství jsou tedy člověku opravdu ku prospěchu a mohou mu pomoci vyřešit některé problémy; ale které to jsou? Týká se to pouze záležitostí spojených s pozemskou existencí a každodenních problémů. V otázkách života po smrti však náboženství ani církev nepomohou a nic také nezmění. Ani jeden člověk, byť třeba zavilý zastánce církve, nemá žádnou záruku, že bude po smrti dál uvědoměle existovat. Pokud člověk během života nedoroste na úroveň, kdy je schopen bezprostředního vnímání Boha a jen se s ním naučí komunikovat skrze prostředníka, po smrti, zbavený tohoto prostředníka, se rovněž nedokáže uvědoměle propojit s Bohem.

Jestliže se člověk nemodlil upřímně, spíš ze zvyku, a nedosáhl-li skutečného uvědomění Boha, po jeho smrti všechno zůstane v pozemském hmotném světě, jeho duše bude ztracená a on v přímém slova smyslu ztratí vědomí. Vždyť si během života zvykla užívat namísto vlastního vědomí různé berličky a podpěry.

Abych to upřesnil, duše každého člověka po smrti pobývá v Bohu, protože Bůh je všechno a všechno je v něm. Na svět přicházejí různí spasitelé a hledají nové a nové významy slova *Bůh*. Tento termín znamená *neviditelnou podstatu vesmíru* a nic víc ani nic míň. Je však velký rozdíl mezi uvědomělým bytím ve vesmíru a nevědomou existencí. Pokud se člověk během života nedostane za rámec církve a náboženství a spoléhá jen na víru, nikoli na zkušenosti, znamená to, že vede nevědomou existenci. Náboženství jako takové nedává svým následovníkům šanci žít uvědomělým životem ani žít uvědoměle po smrti, dává pouze na výběr mezi několika aspekty nevědomé existence – takovými, jež jsou konkrétním stoupencům daného náboženství nejbližší. A tato nevědomá existence má v různých

náboženství různých podob: křesťanství slibuje věčný pokoj, islám věčné blaženství a některá africká náboženství například věčný boj. To by znamenalo, že lidská duše může v závislosti na náboženství po smrti pobývat buď v míru a pokoji, anebo ve věčném boji, ale nic z toho si nebude uvědomovat.

Jak je to vlastně možné, pobývat v blaženosti, nebo bojovat a nevědět o tom? Je to možné, a dokonce nejen po smrti, ale i během života. V lidském podvědomí se neustále odehrává velké množství všemožných procesů, o nichž nemáme ani ponětí. Podvědomí má svůj název proto, že obyčejný člověk do něj nemůže vědomě vstoupit a drobné průlomky nastávají akorát ve spánku.

Vědomí funguje zcela nezávisle na podvědomí, chvíli vede boj a jindy setrvává pokojné a blažené a my s jeho pomocí odchytáváme nejasné záblesky těchto procesů, jejichž příčiny však nechápeme. Například proč máme špatnou náladu, temné myšlenky, nebo naopak nevysvětlitelnou radost? I když se vědomí zcela vypne, například při narkóze nebo v komatu, všechny procesy v podvědomí dál probíhají ve svém vlastním sledu, ačkoli člověk o tom samozřejmě neví. A totéž se odehrává i po smrti: nevědomé procesy pokračují, ale člověk, který během života nepřekročil úroveň obyčejného vědomí, o tom nemá ani tušení. Aby duše mohla vést vědomou existenci i po smrti, musí získat vědomí ještě během života.

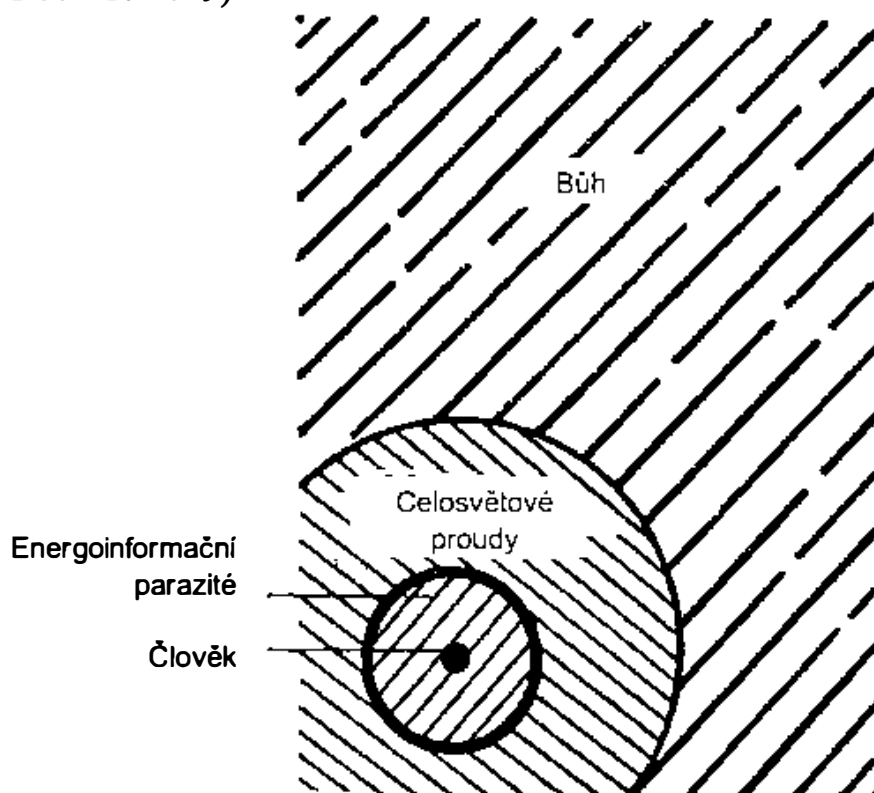
Systém návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR vám pomůže překonat úroveň obyčejného vědomí a získat perspektivu uvědomělého života po smrti. Podobné praktické systémy zpravidla zacházejí v této problematice dál a hlouběji než běžná náboženství. V neposlední řadě systém návyků DEIR není v rozporu se žádným z náboženství, která na Zemi existují.

Kdo si zcela tento systém osvojí, dostane se technicky na tak vysokou úroveň, že začne bezprostředně vnímat vnitřní logiku pohybů vesmíru, jevů, událostí i Boha a prociťovat jejich přítomnost – samozřejmě všechno sám, bez nutnosti obracet se na prostředníky. A až dosáhne této úrovně, může si vědomě vybírat způsob posmrtné existence.

Musím však všechny zájemce varovat, že na takovou to úroveň se nikdo nemůže dostat rychle, dnes, zítra ani za jiný kratičký časový úsek. Pamatujte, že pracujete s nesmírně složitou jemnou hmotou. Zatím si nedovedete představit, nakolik se musíte jako bytost zdokonalit, abyste se naučili jemně vnímat alespoň některé aspekty a principy probíhajících událostí. Bůh, událost i vesmír byli a jsou nadále nedosažitelným a nepoznatelným jsoucnem, což uznávají prakticky všechny náboženské a filozofické systémy. Žádná moderní věda, a tudíž ani systém návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, nejsou schopné tento stav věcí změnit.

Člověk nemůže poznat nekonečno ve vší celistvosti a plnosti, ale může se jej letmo dotknout, byť jen v omezeném rozsahu, jaký je člověku dostupný. Ovšem pozor, ani tento letmý dotyk neuskutečníte, pokud se nestanete dokonalou bytostí. Přitom se musíte naučit jemnému vnímání, přičemž nejtěžší je *uvidět* to, co jste zvyklí vidat očima neustále. I vy se můžete naučit vnímat přítomnost vesmíru a jeho zákonitostí, ale nejdřív byste měli být schopni oddělovat Božské projevy od projevů nebožského původu a vesmírné projevy od osobních. Hodně lidí si tyto projevy plete a zaměňuje je s vlastními iluzemi; vidí jen to, co vidět chtějí a mylně pokládají chtěné za realitu. Tím se emočně uspokojí, ale zároveň se dopouštějí velké chyby. Za Božské projevy jsou často přijímány vlivy energoinformačních struktur vytvořených přímo lidmi, například energoinformačním společenstvím, jaké vzniká například v církvi, anebo již známými energoinformačními

parazity. Mnozí také pokládají celosvětové proudy za projevy Vyššího řádu; jde samozřejmě o vyšší úroveň ve srovnání s energoinformačními parazity, ale není to zdaleka všechno (viz obrázek č. 9).

Obrázek č. 9

Lidstvo obklopené mračnem energoinformačních parazitů je jen nicotným zrnkem prachu v oceánu celosvětových proudů, nad nimiž se skví Bůh.

Dalším úkolem je naučit se odlišovat všeobecné projevy vesmírných principů od osobních projevů vlastního blouznění. Ze všeho nejdřív ale musíte splnit jiný klíčový úkol: propojit duši, éterické tělo a vědomí. Získáte silnou a pevnou duši, která dokáže skutečně dělat velké věci a celý svět jí v pravém smyslu slova bude ležet u nohou.

V této kapitole jsem se snažil čtenářům vysvětlit výhody propojení duše, éterického těla a vědomí, jimiž se budeme zabývat na čtvrtém stupni návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Nyní si shrneme výše jmenované po-

znatky sestupně podle důležitosti. Metoda má hned několik předností: za prvé poskytuje šanci na vědomou existenci po smrti, za druhé přináší možnost vnímat celosvětové proudy a za třetí otevírá cestu k nevyčerpatelným zdrojům tvořivosti, budování a svobody ve vztazích s okolním světem. Za čtvrté metoda umožňuje přístup k jinému Božskému zdroji – prameni síly a za páté se začnete naplno řídit vlastní intuicí, díky níž se v libovolný okamžik přenesete do nevědomých sfér existence a tam najdete přesnou a správnou odpověď na každou otázku, která vás zajímá. Překonáte-li tři první stadia systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, tedy úroveň energoinformačních parazitů, proměníte se ve všech ohledech v lepší osobnost: budete silnější, moudřejší, vyšší, svobodnější a dokážete ovlivňovat okolní svět. V soustavě návyků dalšího energoinformačního rozvoje se toto nazývá *posílením duše*.

Třetí kapitola

PLÁN ČINNOSTI: TŘI KROKY K LEPŠÍ BUDOUCNOSTI

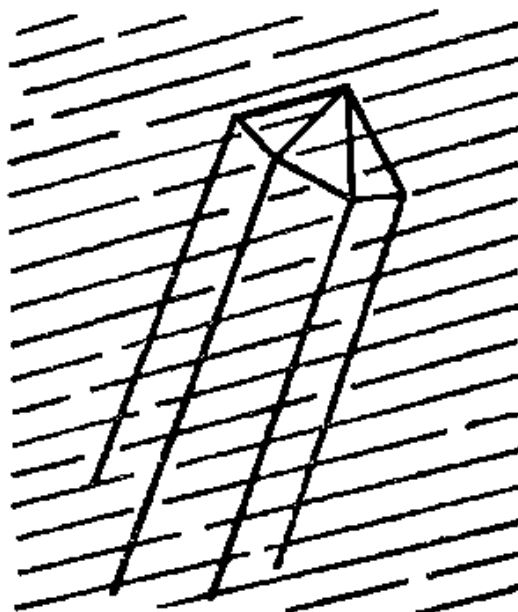
Tato v pořadí již čtvrtá kniha o systémech návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR se věnuje především životně důležitému posilování duše. Vidíte, že zahrnuje hodně teoretického materiálu, ba přímo je teoriemi přesytená. Pro vás je nyní nesmírně důležité osvojit si uvedený teoretický materiál a uvažovat o něm z osobního hlediska; bez splnění této podmínky není další postup vpřed možný. Téma je nesmírně složité a je třeba vše důkladně probrat krok za krokem a k tomu slouží tato krátká třetí přechodná kapitola zahrnující ve zhuštěné podobě vše, co jsme si říkali výše. Pokud si čtenáři lépe osvojí teorii, mohou plynule přejít k praktickým úlohám. Dále si vytyčíme souslednost kroků, které budeme muset udělat pro úspěšné zvládnutí čtvrtého stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje.

Uvědomění duše a oduševnělé vědomí

Duši je třeba učit, rozvíjet a předat jí vědomí, propojit vědomí s jeho příčinou. Jinými slovy duše si musí uvědomit sama sebe a vědomí se musí propojit s duší do jediného celku čili oduševnit se. Jedině taková duše se může jednou osamostatnit, existovat nezávisle na fyzickém těle a stát se

skutečně nesmrtelnou. Ale to ještě není všechno: pro člověka s uvědomělou duší a oduševněným vědomím se změní nejen posmrtná existence, ale i pozemský život v tomto fyzickém těle a při daném zrození tady a teď. Zkrátka brzy se přesvědčíte na vlastní kůži, že nová duše znamená i kvalitativně lepší žití.

Právě díky duši v sobě člověk odhaluje zdroje tvořivosti a tvůrčím způsobem vnímá jak celý svět jako celek, tak i konkrétní činnosti v různých uměleckých oblastech (viz obrázek č. 10). U většiny lidí je tento zdroj neprodyšně uzavřen, dřímá a nejčastěji se ani nikdy neprobudí. Přesto všechno je absolutně každý člověk od přírody schopen tvořit. Jen se nad tím zamyslete: příroda stvořila všechny lidi tak, aby se stali skutečnými tvůrci a umělci, realizovali svůj talent a přinesli světu něco nového.

Obrázek č. 10

Vědomí, které obsahuje magický krystal duše, nachází zdroj tvořivosti.

Ale co se to děje ve skutečnosti? Lidé jsou duševně zmrzačeni společností, takže nežijí naplno, ale v podstatě spí za pochodu a vůbec si neuvědomují, jak hodnotný dar dostali od přírody do vínku a přechovávají uvnitř sebe. Člověk se stane tvůrcem jen při dodržení jisté podmínky: pokud má uvědomělou duši a oduševnělé vědomí. Jakmile se podstata člověka zdeformuje, člověk zbaví sám sebe této kouzelné vlastnosti a myslí šablonovitě. Naším základním úkolem je vrátit člověku jeho přirozenou magickou schopnost tvořit. Je to nezbytný předpoklad dalšího rozvoje; na novém stupni evoluce se člověk nezbytně stává tvůrcem.

Každý může získat uvědomělou duši a oduševnělé vědomí – využije-li speciálních metod, které popisuji v následující kapitole a jež přinášejí nezapomenutelné, s ničím nesrovnatelné a nepopsatelné vjemy. Uvidíte, že se ve vás probudí dřímající tvůrce a ožije i zdroj tvoření, takže se naučíte vyjadřovat všechny své pocity v některé oblasti umění, která je vám nejbližší, například v poezii, hudbě, malířství, sochařství či v čemkoli dalším. Zcela jistě se to stane a přijde to samo o sobě nezávisle na tom, kolik je vám let, jakou máte profesi a jaké jsou vaše předchozí pracovní zkušenosti; ba nehraje roli ani to, zda jste se už tvorbou zabývali, či nikoli, a zda jste si již udělali představu o typech tvůrčí činnosti. Dovedete maximálně odhalit a vyjádřit sami sebe.

V životě nacházíme bezpočet podobných příkladů osob, které byly velmi vzdáleny umění a tvorbě, ale přesto najednou začaly malovat krásné obrazy (bez ohledu na věk), psát romány nebo hrát na harmoniku. Máme co do činění se *spontánním oduševněním vědomí* a otevřením pramene tvořivosti. Takové věci se někdy stávají i bez toho, aby dotyčný používal nějaké zvláštní techniky a metody. Ale proč bychom se měli spoléhat na náhodu a čekat, zda se naše tvůrčí schopnosti náhodou samy neprojeví? Za prvé

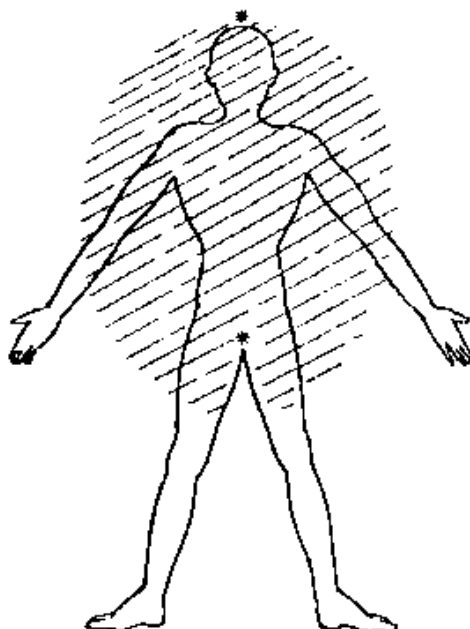
pasivní čekání vůbec nemusí přinést kýžené výsledky a ani neexistuje žádná záruka, že se jednou dočkáme. A za druhé my už přece nyní víme, jak můžeme svému zdroji tvořivosti vědomě pomoci a otevřít jej. Byl by hřích, kdybychom těchto vědomostí nevyužili.

Nejzajímavější na tom všem je, že získáme nejen potěšení z konkrétních uměleckých směrů, které jsme si pro sebe vybrali, ale budeme vnímat celý svět ve všech jeho projevech tvůrčím způsobem, prostě jako umělecké dílo. Každý pohyb a každý, i zdánlivě banální čin, jako je například mytí nádobí, opravy v bytě nebo nákup, se stane zdrojem inspirací i nadšení a radostným tvůrčím aktem. A pouze takový život, jenž se promění v umělecké dílo a hojně naplní dojmy, má skutečný smysl.

Rozvětvené vědomí

Odhalili jsme v sobě duši, uvědomili si její existenci a pravděpodobně se nám podařilo také oduševnit vědomí. Nyní musíme připravit éterické tělo ke splnutí s duší. Nezbytným předpokladem je propojení éterického těla s vědomím a napojení na zdroj energií.

Jak jistě víte z předchozích knih, vědomí dodávají sílu stejné energetické proudy, jež zároveň formují i éterické tělo – *vesmírný* a *zemský proud*. Éterické tělo připravíme na splnutí s duší tím, že své vědomí takzvaně rozvětvíme, rozšíříme je na celé éterické tělo a dodáme mu objem, aby bylo v přímém slova smyslu široké, silné a mohutné. Celé éterické tělo musí být zaplněno vědomím (viz obrázek č. 11).

Obrázek č. 11

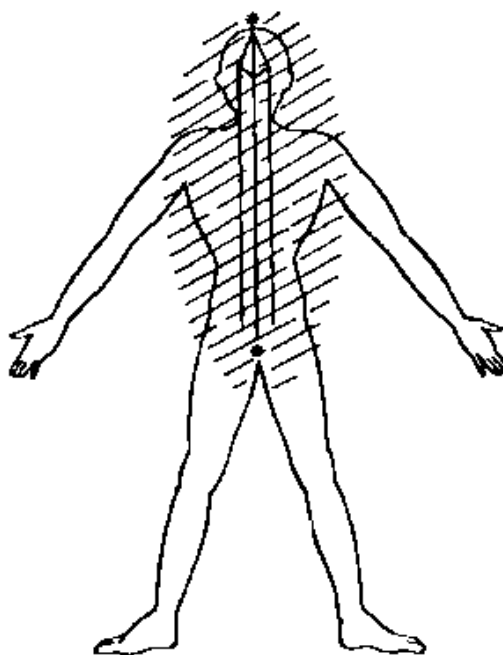
Jediné, co éterické tělo potřebuje, je stabilní napojení na věčný pramen energií existence.

Budete se muset naučit, jak uzamknout či napojit vědomí na krajní čakry éterického těla, protože tak dostanete možnost získávat energii bezprostředně od čaker – spodní múládháry a horní sahasráry. Vaše vědomí nasákne energií, bude silné a mocné, ale zároveň se vaše éterické a spolu s ním i fyzické tělo promění ve zcela uvědomělá, oduševnělá a rozumná těla. To proto, že se energetické prameny vědomí i éterického těla vzájemně propojí a budou jeden na druhém závislé. Všechny ostatní vnitřní čakry můžete vědomě kontrolovat, a později dokonce budete schopni vytvářet čakry spojeného éterického těla a následně je nechávat zaniknout výhradně podle svého přání. Kromě toho takovýto obrovský energetický potenciál vědomí rozjasňuje myšlenky, jež jsou srozumitelné a zřetelné, čímž zároveň přehlušuje hlasy podvědomých mechanismů, které člověku brání využívat intuici v plné míře.

S propojeným vědomím a éterickým tělem máme přístup k neomezené síle a obrovsky silným energiím, při nichž se vědomí promění a bude vskutku všemocné.

Splynutí vědomí, éterického těla a duše

Získali jste silné éterické tělo, naplnili je vědomím a nyní je připraveno ke splynutí s duší. To je třetí a poslední krok umožňující definitivní splynutí všech tří komponentů lidské bytosti (viz obrázek č. 12) a přinášející blahodárné změny s trvalým účinkem.

Obrázek č. 12

Poslední článek hlavolamu: duše navždy propojuje komplex vědomí a éterického těla.

Někteří lidé mají skutečně ducha v těle, takto se často hovoří o hercích, tanečnících, mistrech pantomimy, baletkách a baletácích a dalších umělcích s darem od Boha. O většině lidí se to však nedá říct, neboť jejich těla připomínají spíš bezduché automaty, které fungují zcela neuvědoměle, duši vůbec neposlouchají a jdou si svou cestou.

Jakmile zvládnete na následujícím stupni třetí krok, získáte mnohem víc než ducha v těle a předčíte i ty nejnadanější tvůrce. A nakonec vaše tělo začne žít podle duše, konat vše v jednotě s duší a řídit se jejími zákony. Vytratí se i onen pověstný nesoulad duše a těla, na nějž si spousta lidí stěžuje. Duše nyní bude svítit skrze buňky těla. Osvětlená duše, která si uvědomuje sama sebe, vás povede životem, vybere pro vás nejvhodnější cesty a ochrání vás před nepříjemnostmi. Bude vám napovídat, jak se vyhnout překážkám a zákrutám na cestě a jak lépe postupovat v těch či oněch konkrétních případech. Tělo začne duši poslouchat a podřídí se jí, naučí se jí rozumět, vyslyší všechny rady, kterých se mu od ní dostává, a nakonec se bude podle nich chovat.

Tento stav, respektive soubor schopností se jinak nazývá *vyvinutá intuice* a je rovněž vysvětlován jako dar od přírody. Nyní ji však můžete řídit a sami podle své vůle čerpat z pramene intuitivních vědomostí. Vaše intuice bude nejen vnímavější, citlivější a absolutně spolehlivá, ale navíc díky poslednímu kroku i jasně uvědomělá. Z vašeho života se konečně vytratí problémy a vy nebudete muset řešit neustálé otázky, kam kráčet a jak postupovat. Budete si se vším stoprocentně jistí, protože získáte nápovědu seshora. Vaše tělo bude samo cítit potřebu vydat se tam, kam je potřeba – i když my už chápeme, že to chce tělo, vědomí i duše společně – a nohy vás ponесou správným a potřebným směrem. A dostanete odpověď na každou otázku, která vás trápí. Za všech okolností si vyberete správnou cestu a uskutečníte jen takové činy, které jsou skutečně potřebné. Už nemusíte používat metodu stanovení pravého přání popsanou ve druhé knize *Transformace. Jak se stát odolným vůči nemocím a neúspěchu*; už ji prostě nebudete potřebovat, protože už jste někde jinde.

Vaším úkolem je pracovat na propojení duše, vědomí a éterického těla. Práce probíhá ve třech etapách, které jsme si vytyčili v této knize. Připravte se, že to nebude vů-

bec jednoduché a že budete muset zmobilizovat všechny síly svého organismu a naladit se na vnímání nejjemnějších vnitřních vjemů i pocitů. Ale výsledek bude stát za to a zcela určitě překoná veškerá očekávání. Nebojte se těžkostí; když si osvojíte první tři stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje, bez pochyb se vyrovnáte i se čtvrtým.

Pro nepřipraveného člověka je to však těžší. Proto se obracím ke čtenářům, kteří si ještě nepřečetli mé první tři knihy *Osvobození, Transformace a Vliv na druhé*¹, aby nemeškali a přečetli si je hned teď bez zdržování, protože bez zvládnutí předchozího materiálu vám nepřinese další čtení této knihy výsledky a kýžené plody práce. Komu se to zdá těžké, tomu rádi pomůžeme na interních kurzech anebo přes internet.

Naším nejbližším cílem je získání oduševnělého vědomí, uvědomění duše a dosažení jednoty duše, vědomí a těla. Výsledkem tohoto snažení je nalezení pramene tvořivosti, síly a intuice. Tento pramen se však neotevře každému, nýbrž vyžaduje dlouhou, pečlivou přípravnou práci (věřím, že ji většina našich čtenářů již vykonala).

Lidé nazývají slovem duše všechno možné, jen ne opravdovou duši. A to je pochopitelné, protože pravou duši vlastně neznají, znají jen svá přání a emoce, a i když nějaké představy o duši mají, jsou v jádru nesprávné. Lidé prožívají vyšší city, jež jsou snad i čisté, ale to všechno ještě není duše, je to jen její odraz.

*I. Stěvskaja, Rassvet soznanija (Rozbřesk vědomí),
Petrozavodsk 1993*

DRUHÁ ČÁST

PROGRAM ČTVRTÉHO STUPNĚ

Cíle a úkoly praktického cvičení

1. Vytvoření návyků při projevech a modifikaci koordinovaného chování z hlediska egregorů.
2. Osvojení si návyků společníka, spojených s vnímáním prvků subjektivního prostředí.
3. Trénink přijímání modifikovaných prvků subjektivního prostředí společníka.
4. Použití neenergetických metod modifikace subjektivního prostředí.

Struktura praktického cvičení

1. Koordinované řízení egregorů v kolektivním subjektivním prostředí.
2. Působení na vnímání, to znamená zeslabení a zesílení energetiky v subjektivním prostředí.
3. Počáteční impulz: generace a potlačení.
4. Vnímání záměru a jeho předání (fragmentární telepatie).
5. Kombinované modifikace subjektivního prostoru: konstrukce a programy.
6. Základní působení na chování a verbální příjem za účelem posílení modifikace subjektivního prostředí.

Výsledky praktického cvičení

1. Rozšíření návyků v informační části komunikace.
2. Posílení vlivu v komunikativních situacích.
3. Možnost okamžitého vzájemného působení se společníkem prostřednictvím neverbálního kontaktu s jeho subjektivním prostředím.

První téma

ROZVOJ KONTAKTU VĚDOMÍ A VNITŘNÍHO SKUTEČNA

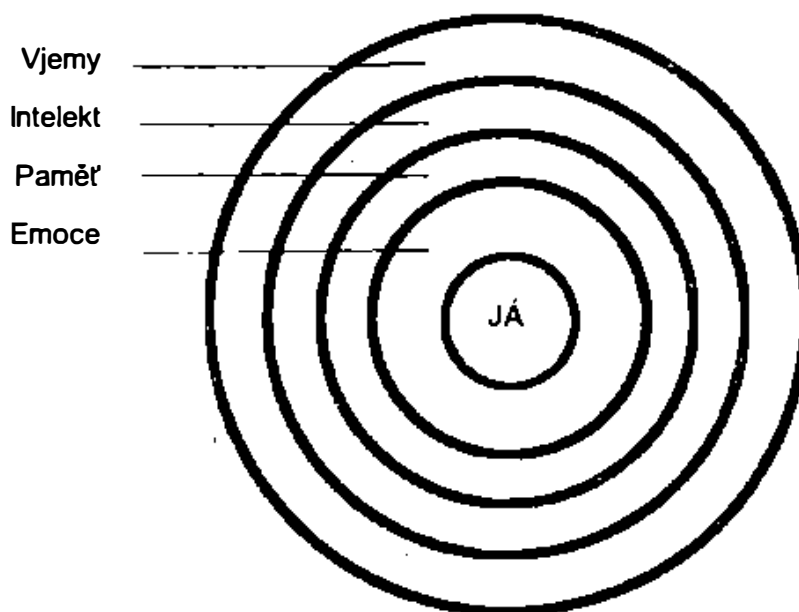
Zóna kontaktu centrální oblasti vědomí a vnitřní reality – virtuálního prostoru – určuje charakter a pořádek odhalování smyslů a vědomostí.

1. Soustředění na oblast Já jsem.
2. Návyky přemísťování oblastí Já jsem ohledně virtuálního prostoru.
3. Upevňování a rozšiřování trvalého kontaktu oblasti Já jsem s virtuálním prostorem.

Uvědomění duše a oduševnělé vědomí

Abychom si mohli uvědomit svou duši, musíme ji především v sobě odhalit (viz obrázek č. 13). Už jste se někdy zamýšleli nad tím, kde se vlastně nachází duše? Uvědomili jste si bezprostředně svou duši? Ještě ne? Tak se připravte: čekají vás zcela nové, nepopsatelné, ale velmi příjemné vjemy. Konečně se podíváte na zoubek této všemi opěvované křehké a prchavé konstrukci zvané *duše*.

Vykrytalizovat duši v čisté podobě můžeme jedině tak, že se dočasně vzdáme podstatné části vědomí. Nebojte se, že ztratíte vědomí anebo se proměníte v tělesnou schránku bez života. Spíš očekávejte opak: budete plní života jako nikdy předtím. Musíte pro to udělat jen jednu věc – jednoduše oddělit vědomí od skutečné bytosti a zjistit, co vám vlastně zůstalo.

Obrázek č. 13

Lidská bytost je jako perla – skládá se z několika neopakovatelných vrstev, v jejichž centru se skví jádro společné pro všechny – tak jako v centru perly leží zrnko písku, které je součástí veškerého písku matky Země.

Už jsme si vyjasnili, že naše skutečné Já se neomezuje jen na charakter a temperament, nálady a pocity, intelekt a životní zkušenosti. Skutečné Já není to, čemu říkáme osobnost a vědomí, ale je to něco jiného, hlubšího, všeob-
jímajícího a schopného sebeuvědomění. Toto tajemné něco však nikdy neopouští rámec naší osobnosti. Na tom není nic divného: naše skutečné Já je těsně propojeno s duší a každá duše je součástí *jednotné světové duše*, která stojí nad všemi dušemi pobývajícími v tělech, ale zároveň osob-
ně nepatří žádné z nich – je nadosobní a neindividuální. Abychom vnímali vlastní duši, musíme se rozpomenout na vnímání našeho skutečného *Já*, tedy na onen základní vjem, s nímž jsme pracovali už ve třetí knize a jemuž jsme pro jeho důležitost začali říkat *Já jsem*. Tento termín bude-
me užívat i nyní.

Krok č. 1a

Jak dosáhnout základního vjemu *Já jsem*

Vyberte si čas a místo, aby vás nikdo nemohl rušit a abyste mohli pobývat alespoň hodinu v klidu o samotě. Volně se posad'te nebo si lehněte, jak vám to vyhovuje, prostě zaujměte maximálně pohodlnou pozici. Zavřete oči, absolutně se uvol-
něte a pak raději ještě jednou zkontrolujte, zda vám v nějakém místě v těle nezůstalo napětí.

Vaše myšlenky – to ještě nejste vy sám, jak už asi víte. Kdybyste vypustili z hlavy všechny myšlenky, cožpak bys-
te zmizeli anebo přestali existovat? Jistěže ne, ale zní to jako zajímavý pokus. Zkuste to i vy: prostě odved'te všech-
ny myšlenky za hranice vnímání. Nejsnáze toho dosáhnete tak, že se soustředíte na nějakou představu či myšlenko-
vý obraz. Zaměřte se na tuto vidinu anebo si vzpomeňte

na něco ze své minulosti, kupříkladu si představujte sami sebe, jak kráčíte jarním lesem. Na nic nemyslete, prostě se jen kochejte přírodou, prohlížejte si čerstvě vyrostlá stébla trávy, vdechujte aroma lepkavých mladých listů na stromech a zaposlouchejte se do zpěvu ptáků. Nemáte žádné myšlenky, hlavu máte vyprázdněnou. Zůstaly vám jen pocity, a to velmi příjemné. Tak si je vychutnávejte a o ničem nepřemýšlejte. Užívejte si to, jak dlouho chcete. Všimněte si, že i s vyprázdněnou hlavou oproštěnou od jakýchkoli myšlenek neztrácíte uvědomění toho: to jsem já.

Jakmile se nasytíte a vychutnáte si příjemné pocity, představu jarního lesa vymažte a vraťte se zpátky do reality. Ještě však neotevírejte oči a nedávejte myšlenkám volnost. Právě jste prožili mimořádné pozitivní emoce, které nyní musíte oddělit od sebe samých a vymazat – stejným způsobem, jako jste předtím vymazali všechny myšlenky. Prostě se od nich osvobod'te.

Představujte si, jak prožité pocity vyvěrají na povrch vaší bytosti, takže tvoří její slupku a podobají se suché slupce na povrchu cibule. Sloupněte ji, uvolněte a shod'te ze sebe! Nelpěte na ní – uvidíte, že odpadne sama a vám zůstane jen očištěné jádro – vaše pravé *Já*.

Cožpak to není skvělý neopakovatelný pocit? Vnitřní čistota a absolutní klid, oproštění od všeho, zdravá prázdnota, uvolněnost a spolu s tím přesná představa *Já jsem*. Vaše *Já* se však rozšířilo a zdá se, že je připraveno zaplnit celý svět a vnímat v podstatě cokoli.

To je základní vjem, který si musíte zapamatovat. Udržujte si jej a jděte dál.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

S tímto cvičením jsme se už setkali při praktikování třetího stupně. Nyní je však nutné provádět je obzvlášť pečlivě a pozorně. Připomínám, že je nezbytné odhodit (jako objekt

vnímání) všechen obsah subjektivního prostoru s výjimkou sebeuvědomění. Nejprve se izolují a odhazují představy a myšlenkové obrazy, potom logické konstrukce a nakonec emoční vjemy. Zůstane jen jádro vědomí, které nezúčastněně registruje všechny uvedené prvky. Nachází se přibližně v domnělém centru subjektivního prostoru (přesnější bude, řekneme-li, že po završení centralizace vědomí vnímáte subjektivní prostor kolem vás, zaplněný představami a vjemy. Centrum vlastního vědomí není možné pozorovat ze strany.) A to je ona oblast Já jsem, ve které se však nenachází nic jiného než sebeuvědomění.

Kontrola. Prověřte, zda cvičení praktikujete správně. Nejjednodušší je zopakovat cvičení se záměry. Pokud se vám nedaří s nimi pracovat, zopakujte cvičení vícekrát.

Všimněte si, dosažené vjemy nejsou neměnné, zkašené, a zatuhlé. V oblasti Já jsem nejsou žádné city ani myšlenky, přesto tam ale nechybí život. Při detailním zkoumání oblasti zjistíte, že v ní rozhodně není prázdnota. Vjem Já jsem je vlastně prchavý záběr vaší bytosti, momentální otisk toho, kým jste a kde se nyní nacházíte.

Zkuste zjistit, kde je vlastně tento vjem lokalizován: zpravidla vzniká v místech kdesi uvnitř hlavy. Existuje ještě jeden způsob dosažení základního vjemu vlastního *Já* – spočívá v tom, že budete vnímat své vědomí jako zmiňovanou cibuli, z níž se nejprve sloupne slupka představ, potom slupka myšlenek, za ní slupka vzpomínek a nakonec slupka emocí.

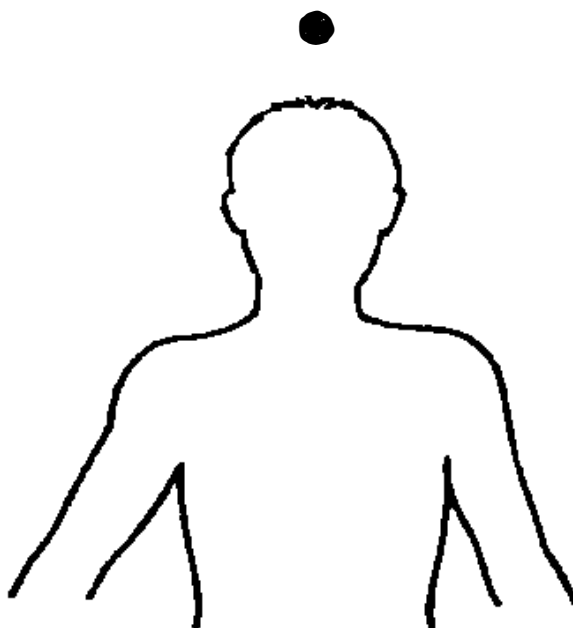
V konečném důsledku jste připraveni přistoupit k nejdůležitějšímu okamžiku celého procesu – *splynutí vědomí s duší*.

Krok č. 1b

Vědomý posun vjemu Já jsem

Neztrácejte svůj základní vjem Já jsem. Již jste se zbavili vnější části vědomí, sloupili jste ji jako slupku z cibule – a nyní ji nesmíte vpustit zpět. Necht' se vaše jádro stane němým pozorovatelem, jenž zůstává v pozadí, setrvává v mlčenlivosti a s klidem pozoruje vše kolem.

Nyní se budeme učit přemísťovat vjem Já jsem (viz obrázek č. 14). Už jsme si všimli, že se soustřeďuje v centru hlavy, a přitom vůbec nebývá zkamenělý a nepohyblivý. Zkuste postupně pomalu přemístit vjem Já jsem kolmo nahoru, asi o dvacet centimetrů.

Obrázek č. 14

Stačí přemístit vjem Já jsem mimo fyzické tělo a pocítíte proud nových představ a myšlenkových obrazů.

Pokud se vám to povedlo, všimněte si, jak se vaše vjemy mění – jako byste odhlédli od sebe sama a pobývali zároveň ve svém těle i mimo ně.

A nyní prosím o pozornost: vjem, jež jste právě dosáhli, je přesně onen stav, v němž pobývá umělec v okamžik inspirace. Co se vlastně v tento okamžik odehrává? Umělcovo vědomí se osvobozuje od myšlenek a pocitů a namísto toho se zaplňuje představami a myšlenkovými obrazy přicházejícími nikoli z jeho vlastní hlavy, nýbrž jakoby zvenku. Při přemístování vjemu směrem nahoru s mírným odklonem dozadu se objevují zrakové vjemy, které nejčastěji využívají malíři, grafici, sochaři a architekti; samozřejmě tento přesun u nich probíhá na rozdíl od nás nevědomě. Při přemístování vjemu směrem nahoru s odklonem doleva (asi o třicet stupňů) se objevují slovní představy, někdy i v básnické formě. Při přemístování vjemu směrem nahoru, vpravo a mírně dopředu se rodí představy o pohybu; tento krok nejlépe ocení tanečníci, choreografové nebo filmoví režiséři.

Je samozřejmé, že se vám nepodaří pochytit všechny představy a myšlenkové obrazy hned napoprvé, a také to neznamená, že okamžitě vezmete do ruky pero, štětec nebo nožík a začnete tvořit. Na tvůrčí vjemy si musíte nejprve zvyknout a vědomě je kultivovat a trénovat. Hlavně ovšem musíte nalézt, kde se přesně ve vašem vnitřním prostoru nacházejí. Nicméně prvotní záblesky představ a stopy tvůrčí inspirace možná budete pozorovat hned napoprvé.

A nyní zkuste přemístovat vjem Já jsem v opačném směru od centra hlavy směrem dolů. Při posunu dolů a dozadu a následném umístění za zády vás možná výsledky překvapí, ale nedivte se: dostáváte se totiž do vlastní minulosti a je možné, že se setkáte s intenzivními a velmi zřetelnými vzpomínkami. Tehdy si naprosto jasně uvědomíte vlastní životní cestu a pochopíte, jaké je vaše místo v prostoru a čase života.

A zase se vraťte do obyčejného stavu, umístěte vjem Já jsem do centra hlavy a vpust'te myšlenky a pocity na jejich původní místa. Otevřete oči a pozorně sledujte ruce a nohy: je vše v pořádku a jak má být? Odpovíte-li ano, vše proběhlo na výbornou. Ohlédněte se okolo a prohlédněte si místnost, v níž se nacházíte. Jste tady a teď, ve svém blízkém prostředí, na něž jste zvyklí, v daný časový okamžik a v daném bodu prostoru. Jste to stále vy, tentýž člověk, ovšem obohacený o nové zkušenosti.

Dovolte, abych vám pogrataloval: právě jste vykonali významnou práci a uskutečnili další kvalitativní posun v rozvoji. Naučili jste se vědomě přemísťovat vlastní vědomí a posunovat je na matici vlastní duše. A to znamená, že jste již zahájili proces slučování vědomí a duše.

Co se s vámi vlastně odehrálo poté, co se vám vrátily předchozí myšlenky a pocity? Vysvětlíme si to podrobně.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Abyste cvičení prováděli správně, musíte být především obeznámeni s vlastním virtuálním prostorem, jak jej vidí vaše vědomí. Pro začátek si představujte něco velkého, kupříkladu slona: necht' před vámi vyvstane opravdové obrovské zvíře s dlouhým chobotem, silnými kly, velkýma ušima a tlustou zvrásněnou kůží. Ptejte se sami sebe: kde se tento obrovský slon zrozený ve vašem subjektivním prostoru doopravdy nachází? Je evidentní, že nestojí venku, na podlaze vašeho pokoje ani nesedí za stolem, to jest spočívá nikoli v oné části subjektivního prostoru, která se promítá do objektivního prostoru, nýbrž je vmáčknut někde v maličkém prostranství v lebce. Ale přesto je obrovský! Je jasné, že se doopravdy nemůže nacházet v tak mrňavém prostoru. Jde o prostorovou deformaci a vstup do tohoto světa spočívá ve vaší hlavě, přesněji v té části subjektivního prostoru, která se promítá do virtuálního prostoru na vnitřní skutečno, jež

pro nás připravily mechanismy našeho mozku. Podíváme se podrobněji, co je to virtuální prostor a jak se konkrétně projevuje.

Cvičení. Pohodlně se posaďte a přivřete oči. Nacházíte se v prázdném temném místě svého vědomí ve vnitřní části subjektivního prostoru. Zkuste jej důkladně procítit, registrujte jeho obsah.

Nyní si vzpomeňte na jakýkoli předmět, může to být i jedna malá sirka. Myšlenkový obraz sirky se rodí samozřejmě v oblasti vizuálních představ a uvidíme ji na takzvané *vnitřní obrazovce představitivosti*, konkrétně vepředu přímo před očima, možná maličko výš. Nyní si zkuste vzpomenout na jiný předmět, který se nachází na časové úsečce mezi počátkem vzpomínek a okamžikem, kdy se předmět objeví na vnitřní obrazovce. Všimněte si, že v tento moment se vědomí rozptyluje kamsi na stranu, nahoru, dolů nebo dozadu. (Takovéto odvrácení pozornosti je doprovázeno dokonce i pohyby očí, což je využíváno v neurolingvistickém programování NLP.) Prověřte vše ještě jednou: vědomí se snaží dostat na jakousi neviditelnou poličku – a prohrabuje se pamětí. Najděte si, kde se ve vašem virtuálním prostoru nachází *standardní stav*.

Zkuste pracovat s abstraktními myšlenkovými obrazy, jež není možno si představit vizuálně, například k nim patří zápach, zvuk, teplo, básně, spravedlnost, nadšení... Konkrétní představa neexistuje, ale pozornost ve vnitřním prostoru třepe mezi názvem předmětu a jeho obrazným obsahem.

A nyní pro změnu zkuste pracovat s předměty, které jsou součástmi složitějších představ: necht' vám na mysli vytane nějaké dobře známé muzeum. Zapamatujte si, k jaké oblasti virtuálního prostoru jste se museli obrátit, abyste si vytvořili přesnou vzpomínku budovy. A nyní vzpomínejte na dílčí části muzea: jaký má vchod, kde se nachází šatna, jaké obrazy nebo exponáty jste v něm viděli... Možná vás

překvapí zjištění, že to jsou příbuzné vzpomínky, extrahované přibližně z jedné a též oblasti virtuálního prostoru.

A nyní jste připraveni přistoupit k experimentování s přemístováním vjemů Já jsem ohledně virtuálního prostoru. Vyvolejte vzpomínku na určitý okamžik svého života a zapamatujte si její obsah. Zaregistrujte, v jaké oblasti virtuálního prostoru se objevuje, a posilujte vnímání centrálního vzestupného proudu. A nyní zredukujte vědomí na oblast Já jsem. Jakmile vzestupný proud zmohutní (a tento vjem umožňuje provádět aktivní psychické činy), začněte přemísťovat oblast Já jsem do té části oblasti virtuálního prostoru, z níž se vynořila daná vzpomínka (ve skutečnosti oblast Já jsem fakticky není nic jiného než vaše vědomí, takže vzniká dojem, že člověk přemísťuje sám sebe a doopravdy se noří do minulosti, do vzpomínek).

Zapamatujte si obsah vzpomínek a všimněte si, nakolik se projasnila a zda jste dokázali z paměti vytáhnout více detailů.

Kontrola. Proneste několik řádků z básně nebo sestavte větu v cizím jazyce. Zapište si, kolik času jste na to potřebovali. Všimněte si, do jaké oblasti virtuálního prostoru zabloudí pozornost v okamžik, kdy vzpomíná na řádky básně nebo slova v cizím jazyce. Přemístěte tam oblast Já jsem a poté pokus zopakujte. Zaznamenejte, nakolik se zkrátila doba, kterou jste potřebovali na splnění zadání.

Vědomí je složitá subjektivní struktura sestávající z nepřeborného množství různorodých komponentů, mezi nimiž nechybějí emoce, logika, zrakové a sluchové představy, dále taktilní, vestibulární, chuťové a čichových signály, slovní a myšlenkové konstrukce a další. Nyní se však nebudeme věnovat tomu, jak to všechno funguje z fyziologického hlediska, a tedy jak vznikají nervové impulzy, jakou cestou se dostávají do mozku a jakým způsobem probíhá analýza získaných informací. Pro nás je důležité, abychom

pochopili a procítli vědomí zevnitř. To je doopravdy jediný způsob, jak skutečně porozumět fenoménu zvanému *vlastní vědomí*.

Dospěli jsme k závěru, že vědomí je souhrnem různých komponentů a vnitřních vjemů a vnějších signálů. Tyto signály by však tvořily jen nesmyslnou chaotickou soustavu izolovaných vjemů a představ nebýt jedné důležité skutečnosti: veškeré nejednotné komponenty vědomí se protínají a zaostřují v centru lidské bytosti, jež se vyznačuje nejvyšší mírou sebeuvědomění. To už známe, určili jsme je s pomocí základního vjemu Já jsem. A právě v něm, v centru skutečného Já, se všechny signály vědomí integrují a nabývají na smyslu a významu. Bez zaostření nemá vědomí ani jeho obsah žádný význam.

Uvedu jednoduchý příklad. Podíváme se na jakoukoli básnickou větu, například *Horské vrcholky dřímají v noční temnotě*, a provedeme její rozbor na části *horský, vrcholek, dřímat, v temnotě a noční*. Každé z těchto slov má svůj specifický význam, ale při logické analýze získáme nesmysl, protože hory přece nemohou dřímat, vždyť jsou neživé. Jsou-li slova spojená dohromady do jednoho řádku, dávají smysl, jenž je mnohem větší, než mají samostatně. Tento malý řádek z básně nejen přináší určitou informaci, ale také je nositelem významu, který však leží mimo rámce slov. Věta má jistý emoční náboj a vyvolává v člověku určitou náladu, ba přímo nám před očima vyvstane obraz tmavých hor ponořených do spánku. Čtenář se dostane do konkrétního emočního stavu, prožívá nějaké pocity, ožívají v něm určité asociace a možná se mu z paměti vynořují vlastní vzpomínky. Ale nic z toho přece tato slova nepřinášejí, žádné emoce z jednotlivých slov tvořících řádku nevyplývají. A tak můžeme vyvodit závěr, že – zcela v protikladu k matematickým zákonům – se význam básnické věty nerovná souhrnu významů jednotlivých slov, z nichž se skládá!

A na stejném principu funguje i naše vědomí, které – obrazně řečeno – rovněž obsahuje jen soubor nejednotných slov s různými významy. Existuje však něco, co tato slova spojuje do jednoho celku a dodává jim na významu? Co to je? Správně: dělá to duše! Vnímáme-li básnickou větu, pozornost se automaticky přemísťuje do centra skutečného *Já* člověka (i když ne u všech lidí stejně, o tom si ještě budeme povídat), splývá se základním vjemem *Já jsem* a začíná se pohybovat na matrici duše.

Díky duši se ve vědomí nastřádají určité významy, které jsou, a to je důležité, u každého člověka individuální. Vždyť jedna a tatáž řádka o horských vrcholcích vyvolává v každém člověku absolutně odlišné představy. Někdo si bude představovat hory modravé a tajemné, jiný nafialovělé a hrozivé, další vysoké a skalnaté a čtvrtý mírné a lesnaté, a tak bychom mohli pokračovat do nekonečna.

Je to právě duše, která integruje různorodá slova, provádí jejich syntézu a dodává jim konkrétní a kvalitativně nový význam. Mohli bychom říct, že duše naplňuje jednotlivá slova životem. Stejným způsobem by duše měla oživit a oduševnit naše vědomí a dodat význam jednotlivým představám, signálům a vjemům, které jsou v ní obsaženy.

Hovořili jsme o poezii a nutno dodat, že někteří lidé ji nevnímají a jsou takzvaně básnický hluší. Jsou to ti, pro něž je charakteristická nejednotnost duše a vědomí a kteří nenalézají vnitřní jednotu pod vlivem řádků básně. Takovému člověku připadá i geniální básnická sbírka jako bezúčelný soubor slov, jenž nevypovídá o ničem. Většina lidí poezii alespoň trochu rozumí, ale – i u nich se vědomí pohybuje na matrici duše jen krátce, po dobu čtení básně, když jsou vjemy ovlivněni. Jakmile je báseň přečtena, křehký svazek duše a vědomí se znovu rozpadne a člověk se vrací ke své obyčejné existenci a šablonovité realitě vnějšího světa. A proto je naším úkolem dosáhnout uvědomělého procesu

propojení duše a vědomí, nezávislého na náhodách a okolnostech. Tento stav by měl být trvalý, abychom vnímali život podobným způsobem, jako vnímáme krásnou báseň – radostně, smysluplně a inspirativně.

A tak jsme konečně dosáhli všeho, oč jsme usilovali, naučili se vnímat duši jako vnitřní prostor smyslů a poznali, co má duše společného s činností vědomí.

Až dosud jsme o duši hovořili jako o matrici. Přesněji řečeno je tato matrice holografickým komplexem smyslů, v němž se odrážejí a zapisují všechny různorodé stavy, v nichž se může nacházet naše vědomí. A ona je navíc očišťuje a rozřazuje.

Duše každého jednotlivce je součástí velké světové duše, tvoří spolu s ní nerozlučný celek a řídí se jejími zákony. Díky ní si člověk uvědomuje existenci veliké duše vesmíru, chápe vyšší zákony uspořádání světa a poznává řád, harmonii i oduševnělost světa kolem sebe.

Jen díky existenci duše mohou lidé procházet procesem reinkarnace a navracet se k představám z minulých životů. Vědomí se přitom pohybuje na holografické matrici duše a proniká do hloubky, takže se obnovují myšlenkové obrazy pocházející z dávné minulosti. Není to ale klasická paměť na minulé životy, neboť jak jsme si už upřesnili, duše žádnou paměť nemá. Jsou to jen prchavé stopy po vjemech minulosti, které se dají interpretovat všelijak. Jak, to už je otázkou svědomí každého člověka. Není to jednoduché, člověk se snadno zmýlí nebo se nechá unést fantazií a vytvoří si chybné domněnky o minulém životě. Odsud pramení všechna ta nabubřelá „převtělení“ do významných osobností.

Duše však umí přijímat smyslové představy nejen z minulosti, ale také z budoucnosti; v tom tkví podstata *fenoménu předpovídání*. Matrice duše se doplňuje směrem do budoucnosti – a tento proces probíhá stejným způsobem a podle identického schématu, podle nějž je vybudován

celý náš svět. Vždyť každá duše je jeho součástí a žije podle světových zákonů. A protože je vlastně střípkem světa a je na něj napojená, může pochytit záblesky z budoucna, útržky představ, slova a vjemy dob budoucích.

Na schopnosti duše přijímat a odchyťovat myšlenkové obrazy se zakládá také *fenomén tvořivosti a umění*. Člověk, který je svým založením tvůrce, čerpá myšlenkové obrazy a představy zvnějšku – z minulosti, přítomnosti, budoucnosti i z pokladnice velké světové duše. Nechá je svobodně plynout do svého vědomí a pak se jim snaží porozumět, syntetizovat a postihnout jejich podstatu. Čím citlivěji a pozorněji se jim věnuje, tím větší genialitu projevuje jako tvůrce. Ne náhodou je takovýchto lidí, skutečných géniů, žalostně málo. Už jste zřejmě pochopili, že většina lidí se obrací (svým vědomím) k duši jen velmi zřídka. Vědomí obyčejného člověka je totiž ovládáno logikou a duše je odstrčena stranou. Když duše zpracovává vjemy a představy, syntetizuje je do jednoho celku a dodává jim nový význam a smysl (mimořádně v tom tkví podstata vnímání uměleckých děl a tvorby jako takové). Logika se chová opačně: rozčleňuje, dělí na části a rozpojuje.

Jestliže je funkcí logického rozumu štěpit a analyzovat, funkcí duše je spojovat a syntetizovat. Důležité je to, kdy se člověk se cítí šťastnější, a jak se ukazuje, pocit štěstí přichází v procesu spojování a syntézy. To samozřejmě neznamená, že bychom neměli nic analyzovat, ba naopak – bez důkladné analýzy se často neobejdeme. Avšak jakákoli analýza má význam jen jako stupeň před následující syntézou, ne jako cíl sám o sobě.

Jestliže se však lidé plně podřizují logice a abstrahují od vjemů, nikdy nepoznají potěšení, které přináší syntéza a sloučení, a neprožijí štěstí skutečné tvůrčí činnosti a vytváření nového. Kvůli tomu se jim neustále zdá, že svět kolem se rozpadá na části, hroutí a řítí do záhuby, a oni sami přitom ztrácejí půdu pod nohama. To se dá snadno vysvětlit

– vždyť jejich duše není vůbec propojena s vědomím, takže nikdy nepochytí tvořivou moc duše světa a neuvidí skutečnou celistvost, jednotu, harmonii a krásu světa kolem nás.

Chcete předpovídat budoucnost? Žádný problém!

Jakým způsobem dosáhneme harmonického a trvalého spojení vědomí a duše, aby vždy spolehlivě kráčely spolu bok po boku? K tomu směřuje následující krok čtvrtého stupně.

Krok č. 1c

Posun vědomí do minulosti a budoucnosti

Čtenáři, kteří si už osvojili předchozí stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, vědí, co znamená *standardní stav* čili *etalon*. Vynaložili jsme hodně času, abychom si vysvětlili význam tohoto zvláštního stavu, a popisovali jsme metody, jak jej dosáhnout, pobývat v něm a využívat pro různé účely. Osoby, které poctivě prošly předchozí stupně systému dalšího energoinformačního rozvoje DEIR ať už samostatně, nebo na kurzech, si umějí tento stav kdykoli bez problémů navodit samy. Vy máte nyní před sebou stejný úkol, dosažení standardního stavu (etalonu), a já věřím, že se s ním snadno vypořádáte. Aby to však nebylo tak jednoduché, přidám jednu podmínku navíc, která musí být nezbytně splněna: proniknete-li do standardního stavu, probudíte v sobě jasný vjem, že vstupujete do některého okamžiku své minulosti. V tomto případě dosažený standardní stav odpovídá některé situaci z minulosti, přímo se jí týká a náleží jedině k ní.

To není vůbec těžké, neboť si dozajista pamatujete, jak jsme se učili vytvářet standardní stav: vzpomínali jsme na určitý okamžik naší minulosti, který ovšem odpovídal právě tomuto standardnímu stavu. Říkali jsme si, že takový moment prožil někdy v životě každý, dokonce i velmi nešťastný člověk. Vraceli jsme se do šťastné minulosti a nyní to uděláme znovu. Je však třeba se předběžně připravit k práci jako v předchozím kroku. Pohodlně se posad'te a uvolněte, zavřete oči, vypněte telefon a zajistěte, abyste mohli být chvíli v klidu a nikdo vás nevyrušoval.

Co se s vámi tehdy odehrálo, když jste byli ve standardním stavu? Byl to návrat do určitého stavu, který jste prožili někdy v minulosti, a nyní se na něj dokážete rozpo-menout. Je to něco, co se vám reálně přihodilo, měli jste u toho dobrou náladu a cítili se skvěle. Tento stav by neměl být spojen s žádnými negativními pocity ani s příliš velkým množstvím lidí. Každý člověk má svůj vlastní specifický standardní stav, jenž se nepodobá nikomu jinému. Příklad standardní krajiny: moře, pláž a slunce; a příklad doprovodných standardních pocitů a vjemů: radost, teplo, zdraví, svěžest, čilost a síla. Standardním záměrem pak může být koupání v teplém moři. Je jasné, že každý má svůj vlastní záměr, to je osobní věcí každého: u někoho je standardní stav spojen s piknikem ve voňavém jarním lese, u jiného třeba s procházkou po obchodech a koupí nového drahého kožichu. To zde nehraje roli; důležité je, abyste se v tento okamžik cítili ve všech směrech dobře.

Představte si tedy takový šťastný okamžik, vra'tte se do něj, a přitom stále vnímejte, jak se vracíte do minulosti. V žádném případě se však nepoddávejte nostalgii, protože v takovém případě byste si tento stav přetáhli do přítomnosti (budete totiž chtít, aby se totéž nyní znovu opakovalo i ve skutečnosti). Prostě jen s klidem a radostí v duši vzpo-mínejte.

Přemístili jste se do určitého kouzelného okamžiku své minulosti a nyní, aniž byste ji opouštěli a vyšli ze standardního stavu, očistěte své vědomí od přebytečných slupek z myšlenek a pocitů, jak jste to dělali v kroku 1b, při němž jste dosáhli vjemu Já jsem. Takto chvíli setrvejte a pomalu přesměřujte vjem Já jsem nahoru, až se vám podaří umístit jej přímo nad hlavou. Stále mějte na paměti, že se pohybuje v minulosti. Jakmile se vám podaří ustálit vjem Já jsem pevně nad hlavou, soustřeďte se na to, co vnímáte vnitřním zrakem. Jaké úryvky myšlenek a představ se před vámi objevují a jak souvisejí s vaší přítomností? Je to něco, co velmi důvěrně znáte, je to tak? Odhalím vám tedy tajemství: to, co vidíte a vnímáte, není ničím jiným než představami, které mají návaznost na současnost a dnešní den. Jsou to možná útržky vět, tváře nebo obrazy a všechny přicházejí přímo z přítomnosti. Vy je však nyní vidíte jako by ze strany a tak trochu v mlze. Proč, to je velmi jednoduché: vidíte totiž současnost, ale díváte se na ni z dálky, ze své minulosti.

Vraťte vjem Já jsem na původní místo do centra hlavy, ale přitom ještě setrvejte ve standardním stavu minulosti. Zopakujte cvičení ještě jednou, abyste se přesvědčili o důvěryhodnosti vjemů. Pak opětovně přemístěte základní vjem nahoru a pohleďte z minulosti do přítomnosti...

Další úkol bude o maličko složitější. Navraťte vjem Já jsem do centra hlavy a setrvejte ve standardním stavu minulosti. Vaším úkolem je pomalu přemístit tento vjem z minulosti do přítomnosti. Vnímejte, jak se procházíte časovým tunelem z okamžiku, kdy jste se nacházeli ve standardním stavu, směrem k současnosti. Na stěnách tunelu můžete pozorovat různé měnící se situace, osoby, interiéry a krajiny, a tedy všechny obrazy minulosti, jimiž jste prošli od okamžiku standardního stavu.

Pozvolna kráčejte a vnímejte, jak se mění váš vnitřní stav. Vždyť se vaše nazírání na svět pozměnilo během ce-

lého časového úseku, o němž hovoříme, a vy jste u toho něco cítili. Některá přání zmizela a jiná se objevila, získali jste nové vědomosti a staré a nepotřebné informace zase zapomněli; vždyť v životě se může stát tolik věcí... Ovšem nesmíte být vypjatí, pokoušet se ze všech sil si na něco vzpomenout, a už vůbec ne prožívat to znovu. Pouze se pomalu a uvolněně procházejte tunelem času a víceméně nezúčastněným pohledem sledujte všechny změny, které se vám na této cestě přihodily. Zřetelně a jasně pozorujte, jak se vám samy o sobě v mozku vynořují události, tváře, fráze, nálady a pocity odpovídající danému období vašeho života. Možná objevíte něco nového, pohlédnete na minulost v jiném světle a odhalíte její skrytý význam. Vyjasníte si smysl mnoha událostí svého života, rozpoznáte pravou cestu, po níž kráčí vaše duše, a možná si uvědomíte i svou roli a předurčení v současném zrození.

Pokud však nic neodhalíte, netrapte se tím – nové objevy nenastanou hned, ale každopádně přijdou, až bude pravý čas. Nejdůležitější poznání je, že jste se vydali správnou cestou. Buďte vděční za všechno, co jste již pochopili, byť to jsou z vašeho pohledu bezvýznamné maličkosti. Pro energoinformační pole však maličkosti neexistují a všechny odhalené a nabyté znalosti mají stejnou důležitost a význam.

Pomalou se vracíte zpět do přítomnosti a všimněte si, jak se vjem Já jsem sám vrací zpět do centra hlavy, ačkoli jste pro to speciálně nic neudělali – jen jste se pozvolna přemísťovali z minulosti do přítomnosti.

Jakmile znovu spočínáte v přítomnosti, rozebereme si, co se vlastně stalo.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Toto cvičení je vlastně jen modifikací předchozího. Směřuje k tomu, aby se projevilo vertikální dělení virtuál-

ního prostoru na oblasti, ovšem odhalitelné bez pomocné kotvy – vzpomínek.

Cvičení je jednoduché, neboť stačí, abyste se ponořili do standardního stavu a v něm zredukovali vědomí do oblasti Já jsem. V tomto stavu zůstaňte a s využitím vzeštného proudu přemístěte bod Já jsem svisle nahoru až do okamžiku, kdy se bude nacházet přesně v centru hlavy.

Pečlivě registrujte myšlenkové obrazy vznikající ve vědomí. Všimněte si zejména toho, že se týkají časového období mezi vzpomínkou na standardní stav a současným okamžikem. Proveďte toto cvičení v pomalém tempu několikrát po sobě: vznikne plynulý řetězec vzpomínek, v němž se uchovává dojem nepřetržitosti osobního bytí. Vysvětlíme to tím, že smysly jsou subjektivní kategorií, zřetelně rozdělenou na časové zóny, což je srovnatelné s dělením na zóny u virtuálního prostoru.

Kontrola. Porovnejte ponoření do standardního stavu a výstup z něj pomocí vzpomínek, jak to zpravidla děláme. A také zkuste přemístování oblasti Já jsem. Přestože v prvním i ve druhém případě vědomí putuje mezi vzpomínkami a okamžikem tady a teď, při přemístění oblasti Já jsem na matici virtuálního prostoru se objeví svérázná vzpomínka, oproštěná jakýchkoli vzpomínek. Jinými slovy se dostanete do standardního stavu, aniž byste se na něj předběžně soustředili.

Nejprve jste se dívali z minulosti do přítomnosti a potom se přesouvali z minulosti do přítomnosti a pozorovali svůj život i životní cestu novými očima. Zasluhujete upřímné blahopřání, neboť jste dosáhli věcí, které jsou pro obyčejného člověka prostě fantazií. Poznali jste skutečný smysl událostí ve svém životě, a navíc začali trénovat mechanismus předvídání. Nedivte se tomu: díváte-li se na přítomnost a nacházíte se v minulosti, je tato přítomnost z hlediska minulosti vlastně – budoucností. Ve standardním stavu jste přemístili

vědomí do budoucnosti na matrici duše, a protože jste jej přesouvali z minulosti, touto budoucností byla vlastně přítomnost. A útržky, jež jste stačili pochytit, pocházely právě z této přítomnosti.

Už nyní chápete, jak funguje mechanismus předvídání? V historických dobách byla tato schopnost pokládána za uvědomělé nadání, ovšem vyskytovala se velmi zřídka; v podstatě byla dostupná jen věštcům a prorokům, již se těšili vážnosti u tisíců a tisíců osob. V současnosti se náš svět posunul kvalitativně jinam a evoluce vyžaduje, aby tyto schopnosti na vyšší úrovni, dříve dostupné jen privilegovaným jedincům, měl každý člověk. K dnešnímu dni se vytvořilo energoinformační prostředí, v němž lidé mohou nabývat vědomosti, nezbytné k rozvoji daných mimořádných schopností. Člověk se nachází na novém evolučním stupni, kdy prorokem a jasnovidcem musí být v podstatě každý. Kdo zůstane v rozvoji pozadu a neosvojí si mechanismus předvídání ani bezpočet dalších vlastností, nezbytných pro člověka budoucnosti, ten ve třetím tisíciletí nepřežije.

S tímto účelem jsem napsal i tyto knihy. Nechtěl jsem čtenáře pouze zaujmout novými informacemi, ale poskytnout jim nové vědomosti a praktické návyky, jež mu pomohou získat vlastnosti člověka třetího tisíciletí. Ale hlavně jsem chtěl usnadnit přežití sobě a svým potomkům, změnit svůj život, aby byl skutečně plnohodnotný a důstojný člověka.

Ale pokračujeme dále – podstata mechanismu předvídání je vám už víceméně známa: naučíte-li se hledět z minulosti do přítomnosti, bez problémů budete moci nazírat i z přítomnosti do budoucnosti, neboť princip je úplně stejný.

Zavřete oči a uvolněte se, očistěte své skutečné Já od nánosů myšlenek a pocitů a setrvejte v absolutním klidu. Pak pomalu směřujte vjem Já jsem svisle nahoru. Jelikož je vaše hlava zbavená veškerých vrstev vědomí, začnou se v ní ne-

zbytně objevovat různé nejasné obrazy, představy a možná i úryvky rozhovorů; to všechno jsou záblesky budoucnosti. Je jasné, že celistvou budoucnost a kompletní plynulý chod událostí nevidíte, nýbrž jen jednotlivé útržky, střípky, kousičky mozaiky, ale i s nimi můžete pracovat, budete-li chtít. Využijete-li svou představivost, snadno si dokreslíte celkový obraz budoucnosti. Mějte však na paměti, že se při její interpretaci snadno vloudí chyby, a proto buďte zejména v počátcích výkladu budoucnosti maximálně obezřetní. Tvořivost je vlastně tušení budoucnosti...

Umístěte vjem pravého Já zpět do centra hlavy a opakujte pokus o nahlédnutí do budoucnosti ještě několikrát, dokud si na něj zcela nezvyknete a nebude pro vás absolutně zřetelný. Ovšem nezapomeňte se pokaždé zase vrátit do přítomnosti.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Toto cvičení je po technické stránce totožné s předcházejícím, ale přináší mnohem zajímavější výsledky. Aby ne, koho by nelákalo podívat se do budoucnosti? Ve fyzické rovině skutečné předpovídání budoucnosti není v dnešní době možné. V psychologické rovině však reálné je, umožňuje je dělení virtuálního prostoru na zóny, které se shoduje s dělením uchovávaných smyslů. Pokud se ve virtuálním prostoru pod úrovní horizontu nacházejí vzpomínky podložené skutečnými zkušenostmi, nad úrovní horizontu se uchovávají abstraktní pojmy, modifikované pojmy, logické konstrukce a syntetizované představy, které se vztahují k nynějšímu chování. Snadno se o tom přesvědčíme při sebepozorování: dole vidíme vzpomínky a nahoře fantazie, sny a také zobecněné obrazy (například nějaká kočka – prostě kočka obecně). Podstatu tohoto jevu zachycují *idiomy*, jež jsou součástí mnoha jazyků světa. Například výraz *ponořit se do vzpomínek* se anglicky řekne *sink in*

memories, nebo *vzlet fantazie čili létat v oblacích* má výraz *flying in dreams*.

Jelikož naše uvědomělá i neuvědomělá psychika neustále odráží okolní realitu, modeluje také vývoj událostí v budoucnosti.

Do určité míry můžeme předvídat chod událostí vědomě, ale je to samozřejmě značně nedokonalé modelování, protože vědomí je schopno udržovat jen zcela omezené množství proměnných veličin. Modelování bez účasti vědomí je efektivnější a přesnější, protože při něm souběžně působí více faktorů a detailů.

Za příklad může sloužit modelování situace, ve které se člověk učí jezdit na kole. Vědomě můžeme získávat zkušenosti, shromažďovat je, a přirozeně přitom nejednou upadneme a uděláme si bouli. Stačí si však vypěstovat správný návyk neuvědomělého modelování a naučíme se skvěle udržovat rovnováhu.

Modelování se odehrává bez účasti vědomí, a proto při přemístění oblasti Já jsem směrem nahoru může vědomí doopravdy pobývat v modelové situaci a vnímat ji jako realitu. Tento postup umožňuje získávat přesné představy o budoucnosti, a to ve formě vjemů a zážitků.

Je tu však jeden problém: pohyb směrem nahoru je relativní a osa subjektivní linie budoucnosti se zpravidla nepřekrývá s astronomickým zenitem, nýbrž směřuje trochu dopředu a někdy se odklání na stranu. Podle níže uvedených příznaků však můžeme zjistit personální orientaci této osy.

Kontrola. Zkuste si představit (vytvořit vjem) to, jak by měl vypadat budoucí časový úsek se subjektivní vzdáleností přibližně pěti minut (to je zpočátku docela složité, ale představujte si časový úsek *zítra* a přesně si všimnete subjektivní prostorové složky takového přesunu v čase). Zredukujte své vědomí na oblast Já jsem a přemístěte je nahoru přibližně na stejnou subjektivní vzdálenost pěti

minut. Uchovejte si tento stav, nechte se prostoupit vjemy a pak vraťte oblast Já jsem zpět.

Pokud jste všechno dělali správně, výsledek se dostaví za několik minut: vaším vědomím probleskne notoricky známý vjem zvaný *déjà-vu* (dežavi – pocit viděného a slyšeného), jako byste tento okamžik už jednou prožili. Tento vjem je jako ukazatel, který vám pomůže odhalit, kam směřuje hledaná osa subjektivní linie budoucnosti, a podrobněji prostudovat budoucí obrazy. Výsledek vás možná příjemně překvapí.

Tvůrcem se může stát každý

Nyní si shrneme vše, o čem jsme si až dosud říkali a čemu se naučili.

Umíte otevírat zdroj tvořivosti podle vlastního přání. Pokud jste to zvládli, pak neodkládejte zamýšlené věci do šuplíku, nýbrž začněte tvořit. Dělejte to, po čem toužíte nejvíc, ale nenechte se svírat obavami, že se vám to nepodaří a nestanete se druhým Alexandrem Puškinem nebo Karlem Gottem. To pro vás není v tuto chvíli důležité, mnohem důležitější je, abyste získali potěšení umělce, procítili radost a vychutnali si samotný proces tvoření nezávisle na výsledku. Budete-li neustále setrvávat ve stavu *jako umělec* a všemi doušky si užívat radost z tvoření, všechno ostatní se naladí samo. Je-li hlavní předpoklad splněn a pramen tvořivosti je otevřen, získání potřebných dovedností a dosažení profesionality už nepřestavuje problém, koneckonců zde jde všeho všudy o techniku.

Jak jste na tom teď? Naučili jste se nořit do minulosti a využívat mimořádně jasné vzpomínky. Dokážete nově vnímat smysl a význam své minulosti a chápat svou skutečnou roli v životě; víte, jaká cesta duše je ta pravdivá. A vše jen díky tomu, že si umíte odmyslit nánosy vědomí a bezpro-

středně pociťovat vlastní duši, a tudíž i její cestu, počiny a úkoly, které musí v tomto světě vyřešit.

Také jste se naučili zachycovat záblesky budoucnosti, a to znamená, že už umíte modulovat a upravovat matici své duše do budoucnosti. Vaše duše získá nepatrné vědomosti o budoucnosti, a to bezprostředně z vesmírného řádu, v němž je zapsána veškerá minulost, přítomnost i budoucnost celého lidstva. Ale znovu vám připomínám, abyste byli opatrní s interpretacemi. Vězte, že záblesk nebo fragment budoucnosti, který spatříte, nepředstavuje čistou skutečnost, nýbrž je to jen náznak věcí příštích, který se nedá konkrétně interpretovat. Budete-li se přesto pokoušet o pochopení budoucnosti, neměli byste příliš popouštět uzdu fantazii ani logickému rozumu, protože tak byste riskovali záměnu skutečných vědomostí za osobní domněnky, které nemají s realitou nic společného. Čím méně se budete snažit věci vykládat a vysvětlovat si je, tím lépe.

Prostě jste něco uviděli, a co to znamená, to ukáže až čas. Pokud k vám vysvětlení budoucnosti nepřichází samo a zvenčí, tak si nic nevymýšlejte a nedomýšlejte. Znamená to, že je ještě příliš brzy na to, abyste poznali význam zachycených útržků budoucnosti.

Možná jste sami překvapení, jakých výsledků jste dosáhli. Čím déle budete výše uvedené metody praktikovat, tím silněji se o tom přesvědčíte. Na počátku se vám však může zdát, že dosažený stav je nestabilní. Zatím ještě nejste dostatečně trénovaní a nevypěstovali jste si návyk lehce navazovat kontakt s minulostí, budoucností i pramenem tvořivosti (musíte se na tento kontakt příliš dlouho připravovat). Proto zkoušejte a cvičte: vejděte do standardního stavu, odpojte vědomí a zbavte se nánosů myšlenek a pocitů. Soustřed'te se na to, abyste odhlédli sami od sebe, setrvejte v klidu a vnímejte svou duši.

To je skutečně velmi dlouhý proces, který vyžaduje spoustu práce. Zřejmě byste chtěli navázat spojení s minulostí, budoucností nebo pramenem tvořivosti snáze a rychleji a přejete si, aby vzniklé spojení bylo stabilní, zřetelné a jasné.

Na to znám jen jednu radu: trénovat, trénovat a ještě jednou trénovat. Musíte se připravit na to, že trénink je opravdu nezbytný a bez něj se nikam nedostanete. Ovšem při tréninku je nutné využívat expresní metodu, protože dnešní doba si žádá, abychom zrychlili tempo vývoje. Lidstvo má k dispozici příliš málo času, neboť musí přežít, a proto si bohužel nemůžeme dovolit věnovat dlouhé roky tréninku – tolik času prostě nemáme.

Poradím vám jistou nesmírně efektivní metodu, která se vyrovná několika letům cvičení a přináší stabilní a dlouhodobé výsledky. Ihned vás upozorním na to, že se může využívat jen v případě, že nemáte v úmyslu s prací přestat, nýbrž jste pevně rozhodnutí překonat všechny překážky a projít nezbytné kroky systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, o nichž si budeme v této knize ještě povídat. Vězte, že každý člověk, a tedy i vy, máte možnost dosáhnout trvalého, definitivního propojení duše a vědomí, při němž můžete čerpat z pramene tvořivosti a přemísťovat se do libovolných časových okamžiků nebo bodů v prostoru. Ale nejprve si musíte osvojit třetí krok čtvrtého stupně systému.

Zároveň vás varuji, že tato metoda má silnou působivost a za jediný okamžik vyvolává v lidské bytosti prudké změny. Není to však nikterak nebezpečné, protože jde o změny příznivé. Přesto metodu nedoporučuji osobám s vážnými nemocemi a poruchami srdce a cév; ti by měli raději následovat princip umírněnosti a opatrnosti. Jim a ostatním stoupencům postupných změn radím, aby se trénovali běžným způsobem, tedy pozvolna a opatrně, ale bez přestání.

Následující krok je pro netrpělivé osoby, které chtějí ihned dosáhnout viditelných výsledků a získat v krátké době kýžený efekt.

Krok č. 1d

Posun bodu Já jsem se zadržáním dechu

Základem této metody je obyčejný podmíněný reflex. Máte právo jej využívat pro upevnění splynutí duše a vědomí, jež je v počátcích nestabilní. Ale nesmíte to přehánět, tímto způsobem můžete posilovat spojení vědomí a duše maximálně dvakrát až třikrát denně.

Pohodlně se posaďte, proved'te známý cyklus očisty vědomí a přemístěte bod Já jsem nahoru ve směru, který se vám nejvíc zamlouvá a vyvolává jasné vjemy. Někdo si vybere směr nahoru a vpravo, jiný nahoru a dopředu a podobně. Několikrát si to vyzkoušejte, dokud si na to nezvyknete.

Navraťte vjem Já jsem znovu do původní pozice v centru hlavy a znovu si pročistěte vědomí, ovšem nyní je nikam nepřemíst'ujte. Pak zhluboka vydechněte, zadržte dech a vydržte nedýchat tak dlouho, jak to půjde. Držte se ze všech sil, ale jakmile pocítíte, že už to bez nádechu nevydržíte, přemístěte bod Já jsem do polohy nad hlavou, jak jste si to nacvičili. A můžete se konečně nadechnout. Chvilí volně dýchejte a odpočiňte si, pak vraťte vjem na původní místo v centru hlavy a opakujte cvik ještě dvakrát.

K čemu je toto cvičení dobré a jaký má význam? To hned vysvětlím: dýchací reflex člověka je ze všech nejsilnější a nejstabilnější, násilné či nucené zadržování dýchání představuje velmi silný stres pro organismus. A pokud se dýchání uvolní souběžně s přemístěním bodu Já jsem na matici duše, mozek podvědomě propojuje stav při vde-

chování s tímto přesunem. Kontakt vědomí a duše se začne asociovat se svobodným dýcháním a začne působit podmíněný reflex: organismus reaguje na každý dýchací pohyb přesouváním bodu Já jsem na matici duše, to jest uskutečňuje kontakt duše a vědomí. Výsledkem je poměrně stálá integrace vědomí a duše, která je doprovázena stabilní pocitem hluboké vnitřní ucelenosti a jednoty a také trvalým tvůrčím přístupem.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Tato technika není v porovnání s předchozími o nic složitější, ale k jejímu lepšímu zvládnutí doporučujeme, abyste nejprve objevili ve virtuálním prostoru přesný kotevní bod – oblast, do níž budete zaměřovat vjem Já jsem. Jsou na ni kladeny větší požadavky než ty, které leží na subjektivní ose budoucnosti. Tato oblast by se měla asociovat s jasnějšími vjemy, a proto ji snadno odhalíte podle následujících příznaků: jasná barva, čistý zvuk, teplo a pocit radosti. Všechno to jsou z emočního hlediska dost blízké myšlenkové obrazy, a proto se lokalizují ve virtuálním prostoru přibližně ve stejné oblasti. Tato oblast je spojena s osou subjektivní budoucnosti, protože naše psychika se chová tak, že když plánuje nějaké činy, vždy počítá s tím, že z jejich vykonání bude mít určitý emocionální zisk. Především odhalujeme ve virtuálním prostoru oblasti, k nimž se vědomí obrací, když si potřebuje vzpomenout na odpovídající pojmy. Tyto oblasti se budou přetínat, my si jejich místo průniku zapamatujeme a poté nasytíme energiemi vzestupného proudu, abychom si je lehce zapamatovali a v případě potřeby znovu snadno našli.

Dále provedeme redukci vědomí do oblasti Já jsem a začneme ji s podporou vzestupného proudu pomalu přemísťovat z místa, kde se obvykle nachází, tedy z centra hlavy, k výše zmiňovanému kotevnímu bodu. Po několika

přesunech zjistíte, že se nyní dá přemísťovat snáze, jako by se ve virtuálním prostoru vytvořily pomocné koleje a ulehčovaly přesun. Jak je to možné? Oblast Já jsem se v subjektivním prostoru nachází v místě soustředění mechanismů virtuálního prostoru, jež zabezpečují architekturu subjektivního prostoru a po několika přesunech si na tuto proceduru zvyknou.

Postupně začneme provádět přesun a snažíme se jej sladit s dýcháním. Při výdechu se oblast Já jsem přemísťuje do centra hlavy, při vdechu do kotevní oblasti (již jsme našli). Zkuste zopakovat přibližně deset cvičení. Nyní zadržte dýchání při výdechu (bod Já jsem se nachází v centru hlavy) a vydržte tak dlouho, nakolik vám stačí síly. Potom přesuňte oblast Já jsem do kotevního bodu a nadechněte se. Několikrát cvik zopakujte. Pacienti s nemocemi srdce a cév nebo dýchací soustavy musí být obzvlášť pečliví...

Projekce oblasti Já jsem ve virtuální prostoru prodělává kmitavé pohyby od centra hlavy ke kotevnímu bodu – tudíž se při každém nádechu dostaví vjemy z vnějšího světa, ozvláštňené novými úhly záběru (oblast Já jsem se přemísťuje). To rovněž přináší nový aspekt kreativity a rozšiřuje naše vnímání světa.

Kontrola. Vyberte si libovolný objekt schopný stimulovat představivost, například oblaka, podívejte se na ně, vydechněte, zadržte dech a podívejte se na ně ještě jednou. Pokud cvičení provádíte správně, možná budete překvapení, že při nádechu a výdechu vám objekt připomíná různé věci.

Na kurzech dalšího energoinformačního rozvoje DEIR jsme občas pozorovali ohromující efekty. Přestože si výsledku nemusíte bezprostředně po cvičení všimnout, za několik dní jsou posluchači jako vyměnění. Namísto stereotypního vnímání reality přichází nové, zcela odlišné, svěží, celistvé a nenucené. Lidé nacházejí neočekávaná řešení pro

zastaralé a vleklé problémy, prostě jako by je něco osvítilo a ozářilo, a často sami nechápou, proč tato jednoduchá a přitom geniální řešení problému dříve neviděli.

Člověk se postupně zbavuje stereotypů vnímání, přestává myslet a konat šablonovitě a začíná žít v souladu se svou duší. V neposlední řadě prožívá v každém okamžiku života víc vjemů, to jest vnímá jej tvůrčím způsobem. Tvůrčí vnímání světa je živé, bezprostřední a radostné, a právě to tolik chybí většině zamračených lidí, kteří žijí podle šablony. Vy už ale s těmito zamračenými lidmi nemáte vůbec nic společného.

Kdysi jsem měl žačku, paní Olgu, která prožila velkou životní tragédií – ztratila milovaného manžela. Jako vdova se z osudové rány nemohla dlouho vzpamatovat a nedokázala se smířit s osamělým údělem. Aby toho nebylo málo, její jediná dcera se provdala za Američana a odjela natrvalo žít do USA. Když se paní Olga poprvé seznámila se systémem návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, byla to věčně nešťastná, usouzená a uplakaná žena, která si neustále stěžovala na svou samotu a na pocit prázdnoty, neboť neviděla žádné východisko, jak by se z této situace dostala.

Musím podotknout, že ať už se dostanete do jakékoli životní situace, vždy ve skutečnosti existuje východisko a většinou nikoli jedno, ale minimálně dvě nebo tři. Ale pokud se vědomí nespojí s duší a usne umrtvené šablonami a stereotypy, žádná východiska neuvidí, i kdyby mu ležela přímo před nosem. Ovládnutí metody tvůrčího vnímání světa přináší osvobození vědomí a prozření, takže člověk konečně uvidí možná řešení svých problémů.

Nejinak tomu bylo i u paní Olgy: když přistoupila ke čtvrtému stupni návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, byl už z ní zcela jiný člověk. Neplakala, nestěžovala si a neutápěla se v lítosti, jen stále nenacházela správný

recept na samotu. Jakmile prošla čtvrtým stupněm, všechno se změnilo: dostala z Ameriky dopis od dcery, která napsala omluvu, že dříve matku nezvala, protože si byla jistá, že nikdy nebude souhlasit, ale že ji nyní zve, aby bydlela s její rodinou. Dceřiny prvotní obavy byly pochopitelné, protože paní Olga byla v tomto směru poněkud těžkopádná a nepružná, takže by se těžko vyrovnávala se změnami a nedokázala jen tak opustit prostředí, na něž si zvykla. Paní Olga se však poté, co se její dcera odhodlala a matku k sobě pozvala, rozhodla nabídku přijmout, protože si uvědomila, že je k takovému kroku připravená (ačkoli dřív si to nedokázala ani představit).

Jak se později ukázalo, toto nebyla jediná Olžina možnost, jak změnit osud. Paní Olga měla chatu a jejím sousedem byl vážený a dobře zaopatřený muž, rovněž vdovec, který už k ní dlouho choval sympatie. Jen dlouho nenacházel odvahu, aby jí o tom řekl a nabídl jí spojit osudy. Sousedka se mu totiž zdála nepřístupná a byl si jistý, že mu dá košem a vůbec se s ním nebude bavit. Jednoho dne se ale přece jen odhodlal a vyznal jí své city – zřejmě rozpoznal, že se Olga změnila. A Olga? Možná překvapila i sama sebe tím, že byla připravená jeho nabídku přijmout. Nyní měla před sebou další dilema: buď odjede do USA k dceři, anebo se vdá a zůstane ve své zemi. Byla tu i třetí možnost – vypravit se za oceán i s novým manželem. Musím říct, že tato uplakaná a stárnoucí žena se proměnila v zajímavou a přitažlivou dámu, před níž se otevírala spousta nových možností a která se cítila štěstí. Přičemž nechybělo málo a stala by se z ní věčně nespokojená ufnukaná bába, přestože věkově ještě nebyla stará. Nejzajímavější na celém příběhu je to, že všechny tyto možnosti existovaly i dříve, jen ona je neviděla, protože ještě nebyla připravená je přijmout. Stačilo, aby se na svět podívala jinak, uvolnila se a oduševnila své vědomí, a všechny příležitosti, které se předtím skrývaly, nyní vyplavaly

na povrch a odhalily se v plné kráse. A ona se změnila, byla nyní pružná v myšlení a pohyblivá, omládla a byla připravena využít každou šanci, kterou jí svět poskytne.

Povím vám i druhý příběh o absolventovi mých kurzů Adamovi, který získal nové vlastnosti a začal je využívat jiným způsobem. Rozhodl se pro poněkud netradiční způsob, jak trávit čas v přeplněné hromadné dopravě v dopravní špičce – zkoušel trénovat tvůrčí vnímání světa. V dopravních prostředcích na sebe lidé navzájem reagují podle zastaralých šablon a stereotypů, strkají se, šlapou si na nohy a jsou nevlídní. Takové chování je nudné a nepřináší nic tvořivého, ani náznak hry, ba ani života – lidé se občas chovají jako sebranka bezduchých nazlobených automatů. A když se mezi nimi objeví živý, netypický člověk s uměleckým přístupem, je to vlastně malé pozdvižení. Některé automaty přitom ožijí a jsou z nich zase normální lidé.

Adam nikdy nic nenacvičoval dopředu ani si nevymýšlel, prostě věděl, že má oduševnělé vědomí a uvědomělou živou duši a ty mu v kritické životní okamžiky vždy poradí nějaké nestandardní chování. Například do něho strčí nějaká zlá megera a čeká, že se rozzlobí i on (takoví lidé si myslí, že ostatní kolem jsou stejní jako oni), ale on se s galantním úsměvem otočí a pronese: „Ó, madam, já chápu, že vám má přítomnost v tomto dopravním prostředku strašně překáží, a vím, že nejsem hoděn stát vedle takové dámy, a proto se s hanbou hned na příští zastávce z tohoto autobusu vytrám.“

Jednou zase doprovázel do autobusu svou přestárlou maminku a hlasitě přednesl na celé kolo: „Dámy a pánové, toto je moje máma. Prosím, mějte ji rádi, je to velmi vážená osobnost. Dejte prosím pozor, aby v pořádku dojela na místo živá a zdravá.“ Hned vyskočilo několik mladých lidí ochotných pustit starou paní sednout, všichni s ní

sympatizovali a dalo se říct, že jí byla pozornost a ochrana ze strany ostatních pasažérů během cesty zaručena.

To neznamená, že byste se měli chovat podobně. Adam si prostě jen rád hraje s okolním světem, a to mu přináší potěšení. V této hře si dělá legraci ze světa kolem sebe a projevuje vrozené, byť skryté herecké schopnosti. U každého člověka se tvůrčí přístup k životu projevuje jinak, je vždy individuální a vlastní pouze jedné osobnosti.

Později uvidíte sami, že se v různých standardních situacích chováte nestandardně a všimnete si, jak se vám život naplnil radostnou tvořivostí. Ve skutečnosti prostě tvoříte ze sebe sama novou osobnost a žijete nový život, což je samo o sobě neobyčejné štěstí a projev svobody.

Pokud se podíváme na konkrétní druhy umění, na tomto poli se odehrávají divy. Je nesmírně zajímavé pozorovat, jak se probouzí pramen tvořivosti; je to individuální a velmi osobní proces, který u každého člověka probíhá specifickým způsobem.

V některých případech lidé po absolvování kurzu změnili povolání a začali se věnovat něčemu úplně novému, přičemž nezřídka šlo o činnost, již si dříve nedokázali ani představit. Mezi absolventy byl například bývalý policista, dnes úspěšný designér, nebo dívka, která dlouhá léta trénovala aerobic, ale pak se v ní probudil talent choreografa a dnes má vlastní choreografický kolektiv, účastní se vystoupení za vystoupením a jezdí po celé zemi. Poznal jsem inženýrku středních let, která ovšem dala přednost ruční malbě na tkaniny, prodává své výtvary zahraničním turistům a má tolik zakázek, že nestíhá malovat. Kurzu se účastnilo i několik dnes již úspěšných podnikatelů.

Šťastné změny čekají i vás, o tom nemusíte vůbec pochybovat. Nejdřív ale budete muset vykonat druhý krok: radikálně přeladit energetiku vědomí. To je přípravná fáze hloubkového propojení vědomí, éterického těla a duše.

Často pokládané otázky

První otázka. Když si představuji bod Já jsem, zdá se mi, že vidím jakousi zamlženou perlu...

Odpověď. To je omyl, bod Já jsem bychom si neměli představovat ze strany, to by byla prostě jen hra fantazie. Bod, přesněji řečeno oblast Já jsem, je bodem jen proto, že neobsahuje nic kromě vlastního uvědomění – a tímto bodem jste vy sám. Jen se nad tím zamyslete: jste-li schopni pozorovat obraz vytvořený ve svém vědomí i se zavřenýma očima, pak jste vy a ten obraz dvěma různými věcmi, přestože se všechno odehrává ve vašem vědomí. V něm se můžete obklopit obrovským množstvím představ, obrazů, vjemů, ale hovořím-li o *obklopení*, znamená to, že vy se nacházíte někde v centru mezi nimi. Vy jste to, čemu se říká oblast Já jsem. Nikdo nemůže spatřit bod Já jsem jiného člověka, může pouze zkoumat jeho umístění s pomocí určitých metod, například jej vizualizovat a představovat jakoby ze strany.

Druhá otázka. Můj bod Já jsem neleží v centru hlavy.

Odpověď. Zřejmě jste chtěl říct, že nevnímáte svou oblast Já jsem v centru svého subjektivního prostoru. Oblast Já jsem však bezpodmínečně musí ležet v centru, protože vy sám jste touto oblastí a všechny ostatní fenomény subjektivního prostoru se nacházejí kolem ní. Samotný subjektivní prostor je však kolem tohoto centra rozmístěn asymetricky. To je zcela obvyklý jev, protože zóna nepřetržitého kontaktu mezi subjektivním a virtuálním prostorem je určována průběžnou aktivitou neuvědomělé psychiky, která má vlastní architektoniku, a tudíž se i subjektivní fenomény reprodukuje asymetricky. Bez potřebného centrování vzniká dojem určité geometrické deformace prostoru. Ten jste pocítil, když jste se snažil umístit oblast Já jsem v centru hlavy v přibližném geometrickém centru subjektivního

prostoru. To však nemá skutečný význam, protože lokaci bodu Já jsem si můžeme určovat sami.

Třetí otázka. Co se doopravdy mění při posunu oblasti Já jsem virtuálním prostorem?

Odpověď. Při přesunu oblasti Já jsem virtuálním prostorem se mění vnímání vnitřních a vnějších fenoménů, přesněji řečeno následné hodnocení vnímaného. Například vidíte na stole obložený chlebiček: jak tuto situaci vyhodnotíte, to záleží na momentálním obsahu vaší psychiky a prvních asociacích. Co vám vytane na mysli jako první? Máte jej sníst, anebo dát do ledničky, aby neokoral? První asociace jsou závislé na oblasti kontaktu subjektivního a objektivního prostoru. A tato oblast kontaktu zase záleží na projekci do virtuálního prostoru oblasti Já jsem.

Čtvrtá otázka. Znamená to, že bod Já jsem se nyní nachází ve virtuálním prostoru a stále se ve vztahu k němu posouvá?

Odpověď. Nikoli, oblast Já jsem patří do subjektivního prostoru. Je to prvek, který se neustále ve všech vjemech reprodukuje. Když se projekce oblasti Já jsem přesouvá ve vztahu k virtuálnímu prostoru, my to vnímáme, jako že se přemísťuje přímo bod Já jsem. Virtuální prostor není závislý na umístění oblasti Já jsem v subjektivním prostoru ani na lokaci její projekce v objektivním prostoru.

Pátá otázka. Je posun oblasti Já jsem trvalý?

Odpověď. Po určitou dobu ano, ale všechny reflexy včetně dýchacích mají tendenci časem slábnout a vytrácet se. Dokud si nezvyknete na rozšířené vnímání, doporučuji čas od času toto přemísťování opakovat. Kdy je to nejlepší? Jakmile vaše vnímání okolního světa začne ztrácet lesk a blednout, protože to znamená, že se vrací k obyčejné zúžené formě. Mějte také na paměti, že zvýšení energetických zásob tento efekt posiluje.

Druhé téma

ZVÝŠENÍ PSYCHOENERGETICKÝCH ZÁSOb SUBJEKTIVNÉHO PROSTORU

Psychoenergetické zásoby subjektivního prostoru jsou závislé na tom, jak jsou trvale přítomné zdroje triggerových vjemů rozmístěny a představeny v subjektivním prostoru.

1. Návyky odhalování horní čakry a její rozplynutí.
2. Návyky odhalování spodní čakry a její rozplynutí.

Rozvětvené vědomí

První krok jsme již učinili: začali jsme propojovat duši a vědomí. Provedeme analýzu, čeho jsme vlastně dosáhli. Ve skutečnosti jsme začali trénovat vědomí, aby vnímalo duši čili informační matici, která by v ideálním případě měla být od něj neoddělitelná. Vědomí musí neustále vnímat duši, cítit ji a tvořit s ní celek. Tento stav čili *norma* je bohužel pro většinu lidí nedosažitelná.

Jakpak se chová vědomí obyčejného člověka, který této normy zdaleka nedosahuje? Stejně, jako se až donedávna chovalo i vaše vědomí, které nebylo s duší jednotné a nesoústředilo se na ni, nýbrž se neustále chytalo něčeho jiného. Tím něčím jiným mohlo být v podstatě cokoli, jenom ne duše. Vědomí, které je nejednotné a oddělené od duše, se zpravidla koncentruje na přechodné a roztržité vjemy vznikající buď ve fyzickém těle, anebo bezprostředně při jeho účasti. Začne-li nás bolet hlava, vědomí si odskočí do hlavy, přijímáme-li do žaludku chutné jídlo, pak si to vědomí namíří přímo do trávicího traktu. V těchto a podobných případech vědomí klouže po povrchu, ale nikdy nepronikne do hloubky přímo k podstatě bytosti a do prostoru duše. Vědomí obyčejného člověka se neustále zabývá všelijakými maličkostmi či druhořadými záležitostmi a nedokáže uchopit podstatu toho, co se s ním děje. Klíč k poznání skutečné podstaty tkví v duši.

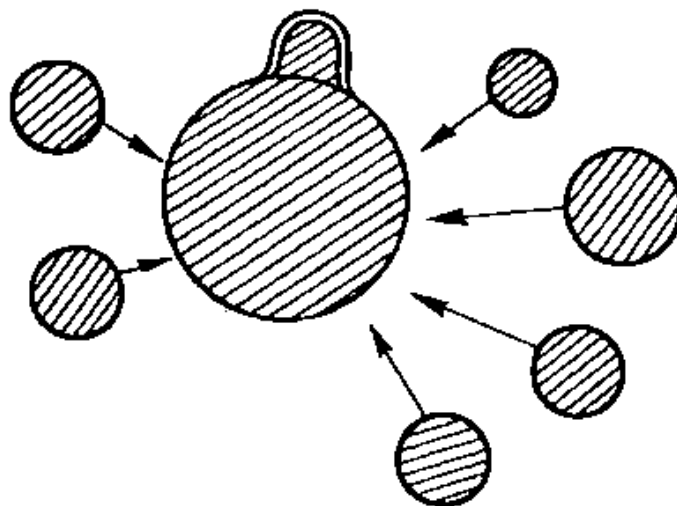
Dokud se však vědomí koncentruje na vjemy fyzického těla, pak také na něm plně závisí, je s ním spojeno nerozdělitelnými pouty a zůstává nesvobodné. Teprve až se naučí soustřeďovat na duši a éterické tělo, získá definitivní nezávislost na fyzickém těle. Všechny vjemy fyzického těla jsou přechodné a náhodné, ale vjemy duše jsou věčné a nezávislé na vnějších podmínkách hmotného světa. Základ-

ním předpokladem posmrtné existence vědomí je, aby se propojilo s duší, získalo energii, a tím pádem i nezávislost na fyzickém těle. Jen vědomí jednotné s duší je svobodné a nezávislé na hmotném světě. Člověk už se nemusí bát rozkladu fyzického těla, protože jeho vědomí bude žít dál, jako by se nic nestalo. A to znamená, že ho po smrti čeká (jako možnost) nikoli nevědomá existence, ale zcela *vědomé bytí*.

Zvládli jste materiál z předcházející kapitoly a učinili první krok ke splnutí duše a vědomí i k dosažení jejich nezávislosti na fyzickém těle, ale to všechno je teprve počátek složitého a mnohostranného procesu. Vaše vědomí si teprve zvyká, jak bezprostředně vnímat duši, ovšem tento vjem se ještě neustálil a neupevnil.

Co je třeba udělat, aby toto propojení duše a vědomí bylo stabilní a trvalé? Odstranit všechno, co tomu brání. Vždyť vy dobře víte, co to je – neustálé spojení s fyzickým tělem a závislost na něm, soustředění na procesech fyzického těla a potažmo na hmotném světě celkově. Prvním krokem je tedy oddělení vědomí od fyzického těla a spojení s éterickým tělem.

Vědomí může fungovat jedině tehdy, pokud má nějakou energetickou základnu. Až do nynějška bylo touto základnou právě fyzické tělo (viz obrázek č. 15), nyní mu však unozníme, aby si vytvořilo jinou energetickou základnu, nezávislou na fyzickém světě. Nestačí vědomí jednoduše propojit s éterickým tělem, ale proměnit je takovým způsobem, aby se tomuto tělu s jeho energetickými zdroji zcela vyrovnalo, jedině pak dosáhne skutečné stability, již potřebuje právě proto, aby se udrželo v původním stavu a nerozpadlo se ani poté, co fyzické tělo přestane fungovat. Soustředění na vjemy fyzického těla nedává vědomí žádnou šanci přežít po smrti.

Obrázek č. 15

Vjemy neustále zaplňují vědomí svými energiemi jako kapky vody, které naplňují jezero.

A my se znovu podíváme, proč k tomu dochází. Jak už jsme říkali, vědomí potřebuje pro svou existenci energetickou základnu. Vždyť nic na světě nemůže existovat, nedostává-li se mu energie – nenastartujeme motor, nerozsvítíme žárovku, nevyrobíme energii v elektrárně a ani člověk bez energie nemůže pracovat, ba ani se pohybovat prostorem. U většiny lidí tvoří energetickou základnu tělo, a proto se také všechny jejich vjemy soustřeďují hlavně v těle. Jen si všimněte: energetická základna vědomí spočívá ve fyzickém těle, jeho vjemy rovněž... Odsud můžeme vyvodit důležitou zákonitost: kde se soustřeďují vjemy vědomí, tam se nachází i jeho energetická základna. Vjemy a energetická základna jsou dvě naprosto neoddělitelné věci, které fungují v symbióze: kde vznikají vjemy, tam se v daný okamžik nachází i vědomí, a odkud se vjemy vytratí, odtud se stáhne i vědomí.

Pro lepší pochopení si uvedeme příklad s hluchým člověkem, který nevnímá zvuk. Dívá se na televizi, sleduje film s titulky. Všechny jeho vjemy jsou pouze zrakové a omezují se na obraz. Tu najednou obraz v televizi vypadne a zůstane jen zvuk. Člověk s normálním sluchem samozřejmě ví, že film běží dál, protože slyší řeč a hudbu, ale hluchý člověk si může myslet, že film skončil.

Všechno, co vybočuje za rámec našich vjemů, vědomí prostě odmítne, protože v tomto případě ztrácí zdroj energie a nemůže fungovat. Pro hluchého člověka byl tímto zdrojem energie obraz, a proto je pochopitelné, že po jeho výpadku pro něho film skončil. Ne tak pro lidi s normálním sluchem, pro něž by film pokračoval, protože by měli k dispozici náhradní energetický zdroj – zvuk.

Jako příklad uvedeme další experiment. Kdybychom člověku zavázali oči, ucpali uši a ponořili do vany naplněné glycerinem ohřátým na tělesnou teplotu 36,6 stupňů Celsia, uzavřeli bychom přístup jakýchkoli vnějších impulzů k jeho fyzickému tělu – zvukových, zrakových i hmatových. Ponořený v teplém glycerinu člověk nikterak nemůže vnímat vnější prostor, očima nevidí, ušima neslyší, je prostě zcela odtrhnut od venkovního světa a samozřejmě také nemá žádné vjemy. Co se s ním v takovém případě stane? Experiment dokázal, že vědomí vůbec není schopné fungovat a mozek se automaticky takřka okamžitě vypne a ponoří do spánku. Nakonec nastane úplná ztráta vědomí – vždyť k němu neprostupují žádné impulzy z vnějšího světa.

Možná si řeknete: některé vnitřní vjemy mu přece v organismu zůstaly, například pohyb střev nebo jazyka v dutině ústní, chuťové vjemy... Ano, je to tak, ale většina lidí není zvyklá trvale vnímat vjemy zevnitř těla: jen výjimečně a zpravidla pouze tehdy, když člověk přijímá stravu, pohybuje se anebo ho něco bolí. Obyčejný člověk není scho-

pen donutit své vědomí k činnosti pouze na základě těchto vnitřních vjemů. No a při teplé glycerinové koupeli se jeho vnější svět úplně rozpadne a opustí oblast vnímání, takže se vědomí rozplyne, protože nevydrží bez stálého proudění signálů (které je nyní zcela zastaveno).

Zajímavá je jiná věc: lidé, kteří se speciálně učí vnímat různé signály uvnitř organismu, například tlukot srdce, proudění krve, vylučování žaludeční šťávy a další, úplně nevypnou ani v glycerinové vaně!

Analogicky probíhá odpojení vědomí po smrti fyzického těla. Mrtvý člověk nepřijímá žádné podněty z vnějšího světa, které jeho fyzické tělo dříve vnímalo, a proud signálů se zastaví. Pouze vysoce vyspělé a rozvětvené vědomí propojené s duší se po smrti nevypojí – tak jako se v glycerinové koupeli neodpojí člověk, který se naučil vnímat signály pocházející nejen z vnějšího světa, ale i vlastního nitra.

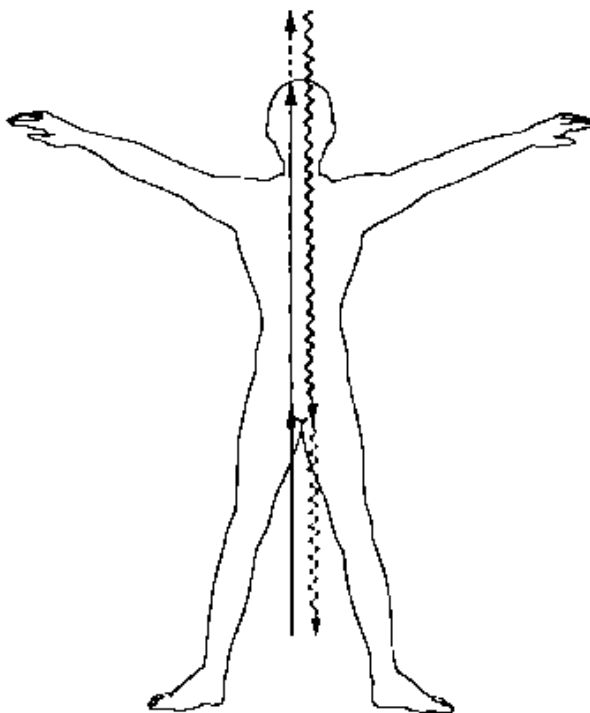
Je jasné, že dosažení takového stavu vědomí není snadné, je nutno neustále trénovat přirozenou schopnost koncentrace vědomí na vjemech, nezávislých na fyzickém těle. Jedině tak si uchováme nezávislé vědomí, nespjaté s existencí fyzického těla.

Poprvé v našich knihách jsme si řekli, že vjemy jsou vlastně energií pro vědomí, napájejí jej a bez nich by se úplně odpojilo. Jsou pro člověka mimořádně důležité, protože jinak vědomí skomírá. Obyčejní lidé jim v běžném životě nevěnují moc pozornost, ale to dělají chybu, protože vjemy jsou život. Celá tato řada knih je věnována jen jim, vjemům. To nejdůležitější, čemu bychom se měli naučit, je vnímat, vnímat a vnímat... Nejprve sama sebe jako energetickou bytost, své éterické tělo a energetické proudy, potom duši a vědomí, energetickou podstatu světa a nakonec i vyšší úrovně hmoty a velejemné vjemy. Živý člověk je člověkem vnímajícím a cítícím. Jsou to vjemy a pocity, které z nás dělají v pravém smyslu slova člověka – bez

nich bychom nebyli lidmi, ale jen automaty nebo roboty. představy život nenahradí. Bohužel většina lidí se proměnilo právě v takovéto bezduché mechanismy. My se však vydáme jinou cestu než většina.

Co tedy už víme o vjemech a co jsme se naučili vnímat?

Na prvním stupni dalšího energoinformačního rozvoje DEIR jsme si vyjasnili, že existují dva centrální energetické proudy, které přinášejí energii našemu éterickému tělu (viz obrázek č. 16). Vesmírný proud dodává energii myšlenek, zemský proud energii emocí a oba dohromady tvoří energii vědomí. Vědomí může být normálně činné, jen pokud je nabíjeno energiemi a tělo funguje v souladu s ním. Kdo prošel všemi třemi stadii systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje, ten se na vlastní kůži přesvědčil, že člověk, který si podřídil centrální proudy a naučil se je ovládat podle své vůle, má velkou výhodu.

Obrázek č. 16

Jako kvítek leknínu, který souběžně pije vodu a dýchá vzduch, získává člověk svou energii z nebes i Země.

Ale centrální proudy přináší nejen energii, nýbrž také vjemy, jež jsou s ní nerozlučné. Jsou to základní vjemy našeho vědomí, z nichž jsou splétány myšlenkové obrazy. Pro obyčejného člověka jsou natolik přirozené a obvyklé, že je zpravidla ani neregistruje, tak jako netrénovaný člověk nevnímá činnost trávicího traktu ani další pohyby uvnitř těla.

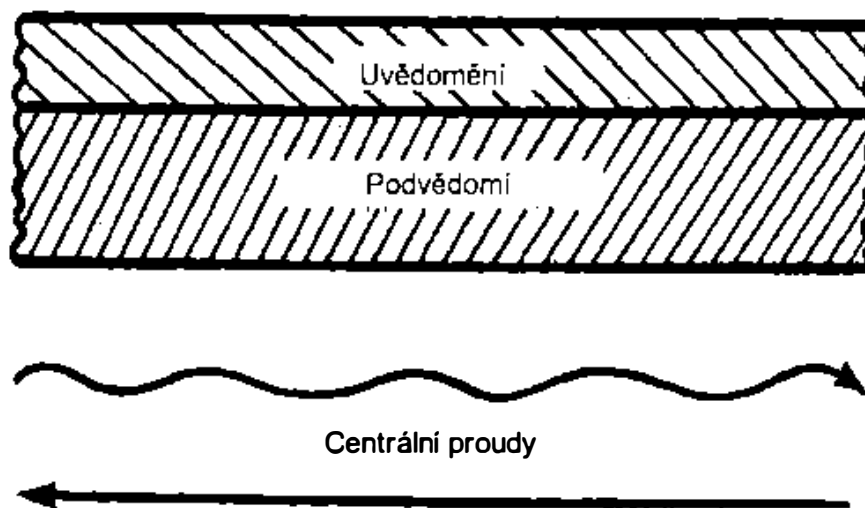
Už jsme se naučili tyto vjemy rozpoznávat, a dokonce je i řídit; probírali jsme to na prvním stupni systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Zjišťovali jsme cizí průniky do našeho vědomí, zbavovali se jich a pak se sami pokoušeli dostat do vědomí naopak ty programy, které potřebujeme. Veškerá práce byla založena na dovednosti vnímat své vědomí a rázně řídit jeho činnost. V podstatě jsme prováděli očistu vědomí od cizích energií, a tudíž i od cizích vjemů. Naučili jsme se vytvářet mocný *energetický obal*, definitivně se odhradit od postranních energií a vjemů a bránit vlivům energoinformačních parazitů a dalším negativním jevům, k nimž patří *újma*, *uhranutí* nebo *naprogramování*. Takové věci už na váš život nebudou mít vliv.

Jakmile se zbavíte cizorodých energií a vjemů, vnucovaných někým zvenčí, přestanete na nich být závislí. Pro vás je důležitá jen čistá energetika, kterou vašemu tělu bezprostředně přináší vesmír a Země a jež není zanesena cizími vlivy. A to znamená, že se budete řídit výhradně vlastními čistými vjemy, na něž nemá jiný člověk ani cokoli jiného vliv (viz obrázek č. 17).

Už asi chápete, jak jsou energie a vjemy spojeny. A až si osvojíte tyto zákonitosti, pochopíte: když jste se učili naslouchat vjemům v éterickém těle a řídit je, a potažmo řídit i energii, tak jste nedělali nic jiného, než že jste propojovali éterické tělo s vědomím. Začali jste budovat pro své vědomí novou energetickou základnu, nezávislou na fyzickém těle. A chápete, kde jsou vjemy, tam je i energie, kde jsou vjemy, tam je také vědomí.

Nyní jste připravení vyřešit hlavní úkol (přesněji řečeno už jste jej začali dávno řešit) – sloučit vědomí a éterické tělo. Podstata toho, co však musíte nyní udělat, tkví v něčem jiném – nejde o prosté spojení vědomí a éterického těla, ale rozvětvení vědomí po celém éterickém těle. Až dosud jste se vědomě koncentrovali především na centrální proudy, ale to nestačí, éterickým tělem kromě nich proudí také velké množství vedlejších energetických proudů. Jejich pohyb pro vás zatím probíhá zcela nevědomě. Přinášejí vjemy fyzickému tělu, nikoli éterickému. To znamená, že vaše éterické tělo se ještě zdaleka úplně nepropojilo s vědomím, ale nyní nastává nejlepší chvíle k odstranění tohoto nedostatku: proměnit své éterické tělo, aby bylo zcela uvědomělé.

Nesmíme zapomínat, že v éterickém těle se kromě centrálního proudu nacházejí také čakry a každá z nich je spojena s vlastním energetickým proudem. Čakry jsou body, v nichž se protíná éterické a fyzické tělo. Na jednu stranu tedy patří k éterickému tělu a na druhou jsou spojeny s fyzickým tělem a zůstávají na něm závislé. To znamená,

Obrázek č. 17: Podvědomí vdechuje život vědomí – přetváří prvotní energii centrálních proudů.

že i energetické proudy modulované čakrami jsou spojeny nejen s éterickým, ale i fyzickým tělem. Tyto energetické proudy vytvářejí vjemy ve fyzickém těle. A vědomí je přijímá a doslova se k nim připoutá, a tudíž se upne i k určitým částem fyzického těla, jimž odpovídají konkrétní čakry. A když se vědomí takto připoutá ke konkrétním oblastem fyzického těla a lpí na konkrétních fyzických vjemech, tvořených energetickými čakrálními proudy, opět ztrácí svobodu, odpoutává se od duše a dostává se do nové závislosti na fyzickém těle.

To je holá skutečnost a každý se o tom může přesvědčit na vlastní kůži. Stačí prostě jen chvíli, alespoň jeden den pozorovat sama sebe a vjemy ve svém těle. Rozpomeňte si na vjem Já jsem, to jest centrum, v němž se soustřeďuje vaše skutečné Já. Sledujte, jak se toto centrum nezávisle na vaší vůli přemísťuje z jednoho bodu těla do druhého, z jedné čakry do druhé a za den procestuje skoro celým tělem.

Například jste v situaci, kdy potřebujete říct něco důležitého, ale najednou se vám sevře hrdlo a nemůžete ze sebe vypravit ani hlásku. Za to může krční čakra višudhi, odpovědná za komunikaci a předávání informací logického a emočního charakteru. Když krční čakra, komponent éterického těla, reaguje na nějaký podnět, následné vjemy vznikají ve fyzickém těle a centrum Já jsem se automaticky přesouvá do krku. Vědomí se v hrdle zasekne – přestává vnímat okolní svět, odpojuje se od duše a soustřeďuje se jen na aktuální problém, neschopnost pronést důležitou věc. Pro tohoto člověka se veškerý život na okamžik zastavil. To je podobná situace jako výpadek obrazu u televize a hluchý člověk si myslí, že skončil celý film. Jenže film pokračuje, stejně jako dále trvá i život! Měli bychom si tedy osvojit, že nesmíme za žádných okolností vypnout.

Nebo zde je jiná situace: zajdete do obchodu s poslední stovkou v kapse, rozhlédnete se, vidíte vysoké ceny

na zboží a v ten okamžik vám zatuhne, přesněji řečeno se ve vás cosi nepříjemně stáhne v oblasti sluneční pleteně. Leknete se, že na zboží nebudete mít dostatek peněz a vy i vaše rodina zůstanete bez jídla; máte obavy, zda získáte energii nezbytnou pro život, váš strach přímo udeří čakru životní energie manipúru. Vaše centrum Já jsem se přemísťilo přímo do ní a vy se nemůžete uvolnit a zbavit nepříjemného vjemu v oblasti žaludku. Najednou už vás netěší, že je jaro a svítí Slunce, chladivé kapky deště vám nepřinášejí radost a vnější svět se postupně vytrácí z oblasti vašeho vnímání. Okolní svět už pro vás neexistuje, protože se smrškl na rozměry žaludku, a všechno je od vaší bytosti odděleno černým závěsem.

Velmi rozšířena je situace, kdy se vám líbí určitá bytost opačného pohlaví a jste k ní silně přitahováni v čistě fyzické rovině. V tomto případě se celá vaše bytost soustřeďuje kolem pohlavní čakry svádhisthány. Jestliže se jedná skutečně jen o fyzickou přitažlivost, a nikoli o duševní lásku, pokud vyvolenou osobu nemilujete celým srdcem a duší, ale jen tělem, vyšší čakry mlčí, zato vši silou prýští sexuální energie. To ovšem není harmonický stav, ale nepřirozené vychýlení energetické struktury. V takovém stavu nemůžete vnímat svět ve vši úplnosti, neboť vaše vnímání se omezuje jen na objekt vaší touhy a okolní život se pozastaví. Pokud je vaše vyvolená osoba nedostupná, situace může skončit i tragicky. To má logické vysvětlení: veškerá energie člověka se soustřeďuje ve svádhistháně, a pokud se mu nepodaří uspokojit vášeň, život pro něho ztratí smysl.

Bohužel většina lidí prožije svoje životy v takovémto vychýleném, pokřiveném stavu. Jejich energie se přilepí k jedné z několika čaker a jejich emoce podobně jako úzký paprsek projektoru, který dopadá jen na část promítacího plátna, osvětlují jen jeden z mnoha fragmentů mozaiky života, nikdy však neuvidí tuto mozaiku celou. Obraz života

je však krásný a harmonický jen jako celek. Smysl jednotlivých fragmentů pochopíme jedině tehdy, pochopíme-li celé dílo. Pohlížíme-li na fragmenty obrazu samostatně, nepochopíme je, ba ony jsou pro obraz rušivé, hyzdí jej a kazí celkový vjem díla i osobnost vnímajícího.

Nyní už chápete význam rčení, že se většina lidí dívá na život jakoby skrze klíčovou díрку? Lidé nakukují chvíli do jedné, pak do druhé a nakonec do třetí klíčové dírky, ale všude vidí jen fragmenty celkového obrazu, navíc pozměněné vlastním pokřiveným vědomím. Proto se z těchto fragmentů nikdy nedá sestavit celková mozaika. Přesto právě takové lidi často slyšíme, jak sdělují ostatním: „O životě něco vím“ nebo „Moc dobře si umím představit, co je to život“. Nikdy jejich slovům nevěřte, protože ti, kteří takto hovoří, vědí o životě nejméně ze všech.

Nejednotných a roztržitých vjemů je třeba se zbavit, protože člověka vtahují do zajetí. Musíte odtrhnout své vědomí od konkrétních čaker a všechny vjemy, které v nich vznikají, bezprostředně napojit na centrální proudy. Tak odtrhnete vjemy od fyzického těla, přenesete je do éterického těla a v něm vytvoříte novou energetickou základnu vědomí. Vaše konkrétní vjemy nikterak neutrpí, ale vy přestanete tíhnout výhradně k některým vjemům na úkor ostatních. Prostě se naučíte vidět celý obraz nebo mozaiku v celku, vnímat svět ve vší celistvosti a užívat života v plném rozsahu, cítit jej všemi čakrami zároveň. Dosáhnete neobyčejné shody a jednoty vjemů a celá vaše bytost se naplní harmonií. Vaším běžným životním stavem či normou života bude radostné bytí ve všech jeho projevech najednou. Už nebudete trpět kvůli přehnanému lpění na jednotlivých emocích nebo vjemech, což je nepřirozené energetické vychýlení.

Odhalení horní čakry a její rozplynutí

Zavřete oči a soustřed'te se na vnímání centrálního sestupného proudu, posilujte jej a snažte se pochytit příjemné vjemy, které přináší – průzračnost, jasnost a bouřlivé plynutí energie. Cítíte se lehce, jako byste se nadnášeli ve vzduchu, a tento pocit si klidně užívejte.

A pak začněte čerpat energii centrálního sestupného proudu do éterického těla a soustřed'ujte jej v hlavě v místě, kde se nachází horní čakra sahasrára, odpovědná za vyšší projevy vědomí. Zvyšujte koncentraci energie, dokud nezačnete vnímat horní čakru.

Tento vjem si zapamatujte a věnujte pozornost tomu, jak se mění vaše vnímání sestupného energetického proudu: je nyní úplně jiný a vaše tělo se v něm doslova koupe. Pokuste se silou vůle setřít vjem pomyslné hranice oddělující horní čakru a éterické tělo – a brzy pocítíte, jak se rozplývá a mizí. Vaše éterické tělo se propojuje s horní čakrou do jednoho celku a začleňuje ji do sebe – jednou a provždy.

Blahopřeji vám, toto cvičení jste úspěšně absolvovali a vaše energetické tělo může nyní čerpat energii z centrálního sestupného proudu v dostatečném množství, ba i v přebytku, jako by se koupalo v bazénu hojnosti.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Toto cvičení není samo o sobě nikterak složité, pokud znáte některé jeho zvláštnosti. Týkají se dvou krajních čaker: přestože přinášejí vjemy centrálních proudů, nepatří bezprostředně do éterického těla (netvoří komplex vjemů). Zato si velmi zřetelně uvědomujeme pět prostředních čaker, což se dá snadno prověřit při přenesení vnímání

do centrálního energetického kanálu. Vnímání se samo zastaví na úrovních druhé až šesté čakry, mezi nimiž je těžké je udržet, protože samo sklouzává do oblastí stálého soustředění kolem čaker. Rozhodně to prověřte, protože dále se vše bude měnit. Situace s krajními čakrami je složitější, neboť jejich vjemy jsou velmi hutné, zatímco hustota vjemů éterického těla je v této oblasti velmi nízká. Chcete-li čakru alespoň procítit a poznat její místo, musíte zvýšit koncentraci vjemů v éterickém těle a čerpat energii z odpovídajícího proudu tak dlouho, dokud se neobjeví jasný vjem čakry. Tu vnímáme jako postranní napojení na éterické tělo.

Jakmile začnete čakru vnímat, musíte pokračovat v koncentraci energie sestupného proudu, až se objeví pocit, že se hranice mezi čakrou a éterickým tělem rozplynula. Stačí lehké energetické povzbuzení a začnete si čakru uvědomovat stále silněji. Vjem se rozprostírá po celém těle, a přitom se rozšiřuje a posiluje se i vnímání centrálního sestupného proudu, jež trvá tak dlouho, až zaujme celé éterické tělo.

Kontrola. Po cvičení zkontrolujte, jak nyní vnímáte pomyslnou energetickou kuličku ve dlaních. Vjem by se měl změnit, kulička je lehčí, pevnější a hrubší, navíc nasycená vlastnostmi triggerového vnímání sestupného proudu.

Krok č. 2b

Odhalení spodní čakry a její rozplynutí

Zavřete oči a soustřed'te se na vnímání centrálního vzestupného proudu, posilujte jej a snažte se pochytit příjemné vjemy, které přináší – sílu, teplo a pocit intenzivního proudění energie, kvůli němuž se vlastní pocity zjemňují a jsou teplé a nasycené (tento vjem si vychutnávejte).

Nyní postupně soustřeďte energii centrálního vzestupného proudu do éterického těla, přesněji do spodní části břicha, v němž se rozkládá spodní čakra múládhára, odpovědná za energetické projevy vědomí. Zvyšujte koncentraci energie, dokud nezačnete vnímat samotnou čakru.

Zapamatujte si tento vjem a všimněte si, jak se změnilo vnímání vzestupného proudu: je jiný, jemnější a širší, takže se v něm vaše tělo doslova koupe.

Pokuste se silou vůle setřít vjem pomyslné hranice oddělující spodní čakru a éterické tělo – a brzy pocítíte, jak se rozpívá a mizí. Vaše éterické tělo se propojuje s horní čakrou do jednoho celku, začleňuje ji do sebe – jednou a provždy.

Blahopřeji vám, toto cvičení jste úspěšně absolvovali a vaše energetické tělo může nyní čerpat energii z centrálního vzestupného proudu v dostatečném množství, ba i v přebytku, jako by se koupalo v bazénu hojnosti.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Pro toto cvičení platí stejné komentáře jako pro předchozí.

Jakmile začnete čakru vnímat, musíte pokračovat v koncentraci energie vzestupného proudu, až se objeví pocit, že se hranice mezi čakrou a éterickým tělem rozplynula. Stačí lehké energetické povzbuzení a začnete si čakru uvědomovat stále silněji a vjem se rozprostírá po celém těle. Přitom se rozšiřuje a posilňuje i vnímání centrálního vzestupného proudu a trvá tak dlouho, až zaujme celé éterické tělo.

Kontrola. Po cvičení zkontrolujte, jak nyní vnímáte pomyslnou energetickou kuličku v dlaních. Vjem by se měl změnit, kulička je těžší, pevnější a teplejší, navíc nasycená vlastnostmi vzestupného proudu. Kromě toho se tvoří ve větší vzdálenosti mezi dlaněmi, než tomu bylo dřív. Stejný efekt můžete pozorovat, když prověříte pole nad některým z dalších úseků svého těla.

Nebo využijte druhý způsob kontroly, zda jste cvičení na rozplynutí čakr provedli správně: zesílíte-li centrální vzestupný proud a pokusíte se jej vyvést ven v oblasti čakry ádžná při cvičení s pomyslnou šipkou, jak jsme to dělali v první knize Osvobození, pocítíte napětí, ale nedostaví se vjem, že by energie vycházela ven. Stejný výsledek získáte při kontrole oblasti čakry ádžná dlaní. Vysvětlení tkví v tom, že při této konfiguraci přestávají čakry existovat, a tím se dosáhne vyšší úrovně ochrany.

A poslední efekt do třetice, jenž se rovněž týká proměny čakr: pokusíte-li se soustředit na mezičakerní úseky centrálního energetického sloupu a pozornost nesklouzne do čakrálních zón.

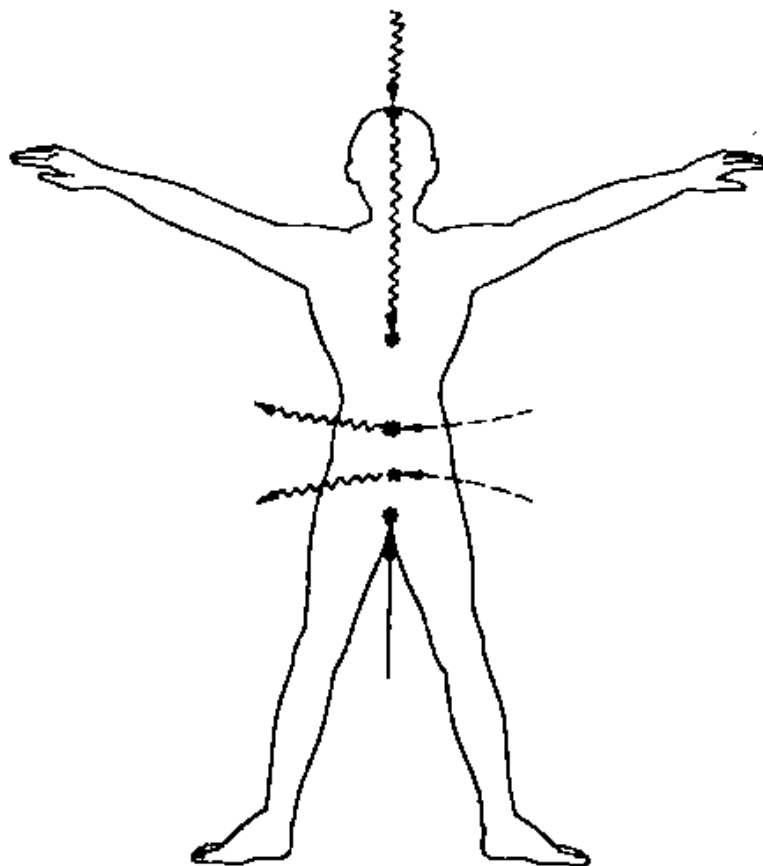
A nyní jste připraveni tento úkol splnit a také zhodnotit, jak daleko jste se dostali v porovnání s prvními stupni dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, když jsme se ještě nevěnovali fenoménu zvanému *duše*. Nyní už si přesně uvědomujete duši, můžete ji propojit s vědomím a poté jí dodat energetickou základnu – éterické tělo, do nějž jednoduše přemístíte své vjemy z fyzického těla. Je-li duše propojená s vědomím a nasycená vjemy éterického těla, se mění v supersilnou a fakticky nezranitelnou konstrukci s přístupem k neomezeným energetickým zásobám.

Ano, máte přístup k nevyčerpatelným energetickým zdrojům, a to je k dnešnímu dni umožněno jen nepatrnému procentu pozemšťanů. Jsou to ti, kterým se podařilo dlouhodobou prací se sebou sama očistit vlastní energetiku a načerpat čistou energii přímo z vesmíru a Země. V našem rychlokurzu však obdobných výsledků může dosáhnout velké množství lidí za poměrně krátkou dobu, neboť jim to systém rychlého evolučního rozvoje umožňuje.

Jsme nositeli čisté zemské i vesmírné energie a vnášíme ji do světa lidí, jenž se od ní odpoutal (viz obrázek č. 18). Někdo musí tuto cestu projít jako první, navrátit

světu dávno ztracenou sílu a pomoci mu přežít. Budeme-li chtít, můžeme k těmto prvním průchozím patřit i my.

Představte si následující obraz: lidstvo, potlačené kolektivním nevědomím se podobá uschlé trávě ve stepi a každý člověk je jako seschlé stéblo. Kolem dokola se rozkládá mrtvá krajina, v níž ční pouze pár silných zelených stromů. Potkáme je jen velmi zřídka, ale právě na nich záleží, zda se udrží celá planeta. Těchto pár stromů propojuje Zemi a nebe a dělá vše možné, aby se vysušená step časem proměnila v živý zelený hustý les. Já a vy jsme jako energetičtí obři nebo světelné sloupy, dlouhé jako vzdálenost od Země do nebe, a čníme uprostřed mlhoviny a prázdnoty lidské společnosti.

Obrázek č. 18

Pouze uvědomělá energie éterického těla je schopná naplnit a oživit duši.

Máme právo využívat získanou energii v neomezeném množství pro osobní cíle, ale nikoli egoistické a ziskové, které napomáhají zlu. Mocná energie se nesmí používat pro prázdné chvástání a demonstraci vlastních úspěchů, ani k účelům, které v člověku vyvolávají pocit viny. V takových případech by došlo k překrytí pramenů vašim vlastním podvědomím a posílily by se patologické vazby lidské společnosti, takže by se všechno muselo začít znovu od začátku.

Je dovoleno používat získanou energii ke splnění takových přání a osobních cílů, které neprotiřečí vesmírné harmonii, například k upevnění zdraví, dosažení vnitřní duševní vyrovnanosti, klidu a pocitu radosti ze života.

Budete-li správně plnit kroky popsané v této kapitole, všechno se vám podaří a vy nebudete muset vynakládat příliš mnoho úsilí. Jestliže jsme na druhém stupni systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR při uskutečňování nějakého cíle museli svá přání dlouze prověřovat, zda jsou pravdivá, a potom vytvářet situace nezbytné k realizaci záměrů, k čemuž jsme zapojovali i ostatní osoby, nyní nic z toho dělat nemusíme. Aby se naše přání uskutečnilo, stačí jen letmá, sotva znatelná myšlenka. To je vše – a my se přímo napojíme na čistou vesmírnou a zemskou energii. Falešná přání odlétnou sama jako peříčka – přesněji řečeno ona ani nevzniknou, nezrodí se v našich hlavách, protože my už jsme jiní lidé a naše pohnutky jsou pravdivé, harmonické a působí blahodárně nejen na nás, ale i na celý svět. Tím, co si přejeme, svět vylepšujeme, nikoli brzdíme. A život se nám položí k nohám sám jako v pohádce. Všechno nezbytné pro život se dá získat bez vypětí a nadměrného úsilí. Potřebujete-li práci, bydlení či peníze, všechno se dostaví samo a v nezbytném množství v pravý okamžik a bez problémů.

Často pokládané otázky

První otázka. Čakry nyní úplně zmizely?

Odpověď. Je to tak a zároveň to tak není. Každá čakra představuje stabilní úsek soustředění a je pevným chomáčkem triggerových vjemů, a proto dokáže měnit triggerové vjemy v hlavním energetickém kanálu. Energetický kanál má také v porovnání s ostatním éterickým tělem vyšší hustotu triggerových vjemů. Jakmile vykonáte cvičení na rozplynutí krajových čaker, které prozatím zůstávaly na svých místech jen proto, že nebyly součástí éterického těla, hustota éterického těla, respektive intenzita jeho nasycení triggerovými vjemy tělesné projekce prudce stoupá. Takto se vyrovná s hustotou předešlých čaker, jež mezitím přestaly jako samostatné jednotky existovat. Rozplynuly se, ztratily svou hustotu, nyní má tuto hustotu tělo. V těchto podmínkách už předchozí chomáče vjemů nejsou schopné plnit původní funkci (přetváření) a už to ani není potřeba. Přestavěná architektura éterického těla zaplní vjemy (projekční energii) celou tělesnou projekci.“

Druhá otázka. Co taková proměna přináší?

Odpověď. Několik věcí najednou: za prvé vyšší intenzitu projekčních vjemů, a tím pádem také větší energetické zásoby pro psychiku. Za druhé rovnoměrné zaplnění éterického těla triggerovými vjemy, a potažmo kvalitnější a celistvé vlastní pocity a sebeuvědomění, při kterém se můžeme lépe soustředit na vnější svět. Za třetí, jak jsme si už vyjasnili, přítomnost triggerových vjemů má přímý vliv na psychickou aktivitu. Každá čakra nám dává nějaký *titr*, konkrétní směs (koncentraci) triggerových vjemů centrálních proudů. Tyto titry jsou pro všechny lidi stejné, například čakra ádžňá dodává v klidovém stavu (když nevyklučuje) éterickému tělu mnohem víc vjemů sestupného proudu než vzestupného. Čakry mají své trvalé pevné místo, proto jsou i směsi dodávané energie a psychické stavy člověka

standardizovány. Nyní je však pro vás dostupné mnohem širší rozpětí psychického bohatství i míra ochrany.

Třetí otázka. Co se stane s krajovými čakrami, co z nich zůstane?

Odpověď. Čakrální struktura (jako chomáč vjemů) je nyní rovnoměrně promítána do celého éterického těla. Zůstává zde předchozí konfigurace hranic éterického těla, která rovněž slouží jako pramen triggerových vjemů centrálního proudu, ale je silněji a rovnoměrněji rozmístěna po celém tomto těle. Tyto ohniskové zóny proudů budeme ještě potřebovat.

Čtvrtá otázka. A jak se nyní obejdeme bez čaker?

Odpověď. Není nic jednoduššího, čakry v obyčejných situacích v podstatě představují oblasti zvýšené energetické hustoty a energie a vjemy se z nich šíří do oblastí s nižší koncentrací. S éterickým tělem je vše jasné, to má beztak zvýšenou hustotu. Čakry jsou důležité hlavně kvůli čerpání energií zvenčí, aby bylo možné naladit projekční kontakt. Ale protože má éterické tělo zvýšenou hustotu, stačí, když narušíme jeho vjemovou hranici, a projekční kontakt se naladí a energie vytryskne ven. Odsud vyplývá, že si můžeme vytvořit čakru v okamžiku i na libovolném místě, kde to potřebujeme. Vystačíme si s tím, že budeme vnímat hranici svého fyzického těla a poté se soustředíme i na hranici éterického těla. Je třeba představit si vjem, že fyzické tělo je pokryto tenkou vrstvou, například gumou z chirurgické rukavice, a ta přirůstá k tělu. Nyní vnímejte, jak se tato vrstva trhá a energie proudí ven. Zkuste si vytvořit podobnou čakru na dlaních: přiložte je na stehno, a jakmile na něm pocítíte teplo, znamená to vznik čakry. Naučíte-li se tuto techniku správně využívat, snadno si kdykoli vytvoříte čakru na libovolném místě v těle.

Pátá otázka. A co se stane s obalem prvního stupně, ten je přece podporován čakrami?

Odpověď. Na tento obal a jeho vnímání jste si už dávno zvykli, pokud jste mezi jednotlivými stupni dodrželi správné časové intervaly a nezapomínali na pravidelný trénink. Tento obal se uchovává jako část éterického těla konfigurace čtvrtého stupně a tak jako dříve představuje zónu projekčních vjemů, schopnou objevit a neutralizovat vedlejší projekční vlivy. V porovnání s obalem prvního stupně však vaše ochrana a zároveň i citlivost narůstá, a to ze dvou příčin. Za prvé se vaše energetické zásoby zvětšily a za druhé většina vedlejších cizorodých vlivů už pro vás není nebezpečná. Za třetí, jak už víte ze druhého stupně, projekční kanál vzniká díky tomu, že se lidé naladí jeden na druhého. Vzájemné sladění je možné pouze tehdy, když je psychika víceméně v standardizovaném stavu. Tomu napomáhají standardní oblasti soustředění, čakry. Po jejich rozplynutí už jste schopni dosahovat mnoha stavů, a proto je složité se na vás naladit. Konfigurace čtvrtého stupně je v porovnání s konfigurací prvního kvalitnější a člověku dává mnohem víc.

Třetí téma

ZVÝŠENÍ ENERGETICKÝCH REZERV VĚDOMÍ A UPEVNĚNÍ NOVÉ PSYCHOENERGETICKÉ KONFIGURACE

Psychoenergetické rezervy vědomí jsou závislé na tom, nakolik jsou pro vědomí dostupné triggerové vjemy centrálních proudů, na jejich maximální intenzitě a rychlosti narůstání.

1. Štěpení projekce bodu Já jsem na hranici *subjektivní prostor–objektivní prostor* podle pramenů centrálních proudů.
2. Upevnění psychoenergetické konfigurace čtvrtého stupně.

Celistvost – pravá cesta k objevení sebe sama

Co jsme už nyní udělali? V první etapě čtvrtého stupně jsme nechali splynout své vědomí a duši. Ve druhé etapě jsme vědomí, nyní už propojené s duší, rozvětvili a rozdvojili vnímání mezi spodní a horní čakrou. Tím jsme vědomí a duši napojili na skutečné čisté prameny energie, které nabíjejí i éterické tělo. Jsme ve stabilním stavu a vědomí, duše a centrální proudy mohou dostatečně dlouho setrvávat ve spojení.

Přesto nám stále něco chybí – pevné a stabilní éterické tělo. Je nutné, aby nově vytvořený trojkomplex duše, vědomí a éterického těla byl silný, mocný a nezávislý na fyzickém světě a aby existoval i po smrti fyzického těla. Ještě jsme ovšem s éterickým tělem nepracovali a pro jeho upevnění, stabilizaci a dokonalou očistu nic neudělali.

Prozatím jsme očistili vědomí s duší a napojili je na čisté zdroje zemských a vesmírných energií. Éterické tělo se už z těchto zdrojů nabíjí také, ale přesto má tendenci tu a tam odchytnout z okolního světa nějakou tu postranní cizorodou energii. Vždyť všechny čakry ještě fungují jako dřív a stále reagují na podněty vnějšího světa, přestože již jsou v důsledku předchozího kroku v určité míře nezávislé. Obal prvního stupně dalšího energoinformačního rozvoje DEIR sice blokuje nevědomou energetickou výměnu, ale my se každou chvíli otevíráme příjmu energie, a to vědomě! Získali jsme nezávislost, ale relativní. Naším úkolem je však dopracovat se k absolutní nezávislosti.

Nový stupeň evoluce přináší definitivní stabilitu celé bytosti, ale jen za předpokladu, že se naše éterické tělo naučí čerpat energii stejným způsobem jako vědomí a duše

– napojí se na čistou energii Země a vesmíru (bez jakýchkoli příměsí). Jedině poté se dostaví kýžená nezávislost na fyzickém těle a my se staneme skutečně celistvým člověkem, jehož duše, rozum, tělo, vědomí i podvědomí přebývají v harmonii.

To je stav, v němž můžeme (kromě moha jiných věcí) přijímat a shromažďovat informace, které nejsou spojeny s fyzickým tělem a běžnou mozkovou činností. Získáme bezprostřední přístup ke skutečným intuitivním vědomostem, jež se nepředávají pomocí logiky. Dostane se vám odpovědi na jakoukoli otázku, která vás zajímá – hladce a bezprostředně z energoinformačního pole vesmíru.

Ale vraťme se k éterickému tělu: ve své současné podobě není zralé k tomu, abychom s ním pracovali ve třetím kroku čtvrtého stupně dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, a tudíž ani není schopno plnit funkci, která mu má být přidělena. Musí se nejprve stabilizovat a proměnit v pevnou energetickou základnu, bez níž není možná existence uvědomělé nesmrtelné duše. S obyčejným smrtelným éterickým tělem jste příliš těsně spojeni s fyzickým tělem, tak těsně, že éterické tělo dokonce přejímá jeho tvar a konturu. Nastane-li smrt fyzického těla, éterické tělo je zpravidla opouští skrze temeno hlavy a pak existuje ještě přesně devět dní, načež se na desátý den beze zbytku rozpadá. Výjimku tvoří takzvané *přízraky*, ale to jsou mimořádné případy a už jsme o nich hovořili.

Takováto situace však pro nás není příliš žádoucí. Naším úkolem je přetvořit éterické tělo tak, aby bylo silné, nesmrtelné a nezávislé na těle fyzickém.

Myslíte si, že se to nedá udělat. Ale ano, dá, ale samozřejmě se to nepovede každému, pouze tomu, kdo si osvojil předcházející stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, případně jiný, obdobně zaměřený a stejně efektivní systém, poskytující vědomosti stejného

charakteru. Pro člověka nového evolučního stupně je proměna éterického těla nejen možná, ale také nezbytná, a hlavně zcela přirozená. Obrozené éterické tělo patří k význačným a výjimečným rysům, jež charakterizují silného a svobodného člověka budoucnosti.

Již umíte přemístit vědomí do bodů vstupu hlavních proudů, vzestupného a sestupného, a znáte neopakovatelné vjemy, jež tento přesun přináší. Naučili jste se také rozdvojovat vědomí a dobře znáte onen příjemný stav, kdy je vaše bytost naplněna čistými energiemi vesmíru a Země. Neopouštějte tyto vjemy, uchovávejte si je a postupně přecházejte ke třetímu kroku čtvrtého stupně dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, v němž dosáhnete konečného, hlubokého a úplného propojení vědomí, éterického těla a duše.

Budeme si muset připomenout postupy práce s éterickým tělem, jimž jsme se věnovali na prvním stupni návyků DEIR. Zajisté si pamatujete, jak jsme se učili vnímat své éterické tělo a přemísťovat je v prostoru, pohybovat se v něm, zvětšovat je a zmenšovat a podobně. Éterické tělo je energoinformační základnou našeho vědomí, a proto je pro nás důležité, abychom se naučili je kontrolovat a tyto návyky si dobře osvojili.

A jaký je další krok v procesu konečného propojení vědomí, duše a éterického těla? Čeká nás pouze jediný nový úkol, a sice rozvinout a rozštěpit své vědomí tak, aby mělo v libovolný okamžik přístup k energii centrálních proudů. Proč je to nutné? Protože stále ještě potřebujeme přísun dodatečné energie. Už jste si asi všimli, že při spojeném vědomí s matricí duše vnímáte svět jasně v nádherných barvách, a čím jsou centrální proudy silnější, tím jsou vaše vjemy lepší. To je zcela přirozené, protože bod Já jsem se přemísťuje na matici virtuálního prostoru a k tomu je potřeba energie. My jsme se s tím však vyrovnali, když jsme propojili čakry s éterickým tělem. Toto tělo má nyní pře-

bytek energií, ty ovšem zůstávají dostupné především pro naše podvědomí. Jenže energii potřebuje i vědomí, je pro ně životně důležitá, přičemž ve velkém množství a s dostatečnou silou. A to je pochopitelné – vždyť jsme zvýšili výkonnost našeho energoinformačního stroje a teď pro něj potřebujeme silnějšího, rychlejšího a energičtějšího operátora.

Jak tento krok uděláme v praxi, to si povíme později při kroku č. 3c. Nyní bychom si měli obnovit konfiguraci a vykonat postupně kompletní cvičení.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Některé etapy třetího kroku už známe, a jiné nikoli, každopádně je vhodné je provádět jeden za druhým a netříštit pozornost. Jelikož moc dobře vím, jak je to těžké, chtěl bych vám poradit, abyste nejprve trénovali krok 3c samostatně, a teprve až si budete jisti, že vše děláte správně, můžete přejít k celému cvičení a provádět je krok za krokem.

Cvičení je úplně jednoduché a v podstatě už ho znáte, ovšem je stále nezbytné jako vstupní ouvertura před zahájením práce. Efektivnějších výsledků dosáhnete, budete-li kromě jednoduchých pohybů provádět také zvětšování a zmenšování éterického těla. Zkuste je rozšířit: nasycujte je triggerovými vjemy centrálních proudů a zesilujte jejich intenzitu tak dlouho, dokud nebudete vnímat éterické tělo stejně zřetelně jako fyzické tělo. Potom se vraťte do fyzického těla a sjednoťte je s projekcí éterického těla.

Kontrola. Pokud byste chtěli analyzovat, nakolik vnímáte sami sebe v éterickém a fyzickém těle, vjemy budou přibližně stejné. Budete se cítit rovným dílem v éterickém i ve fyzickém těle. Vznikne dojem, že můžete podle libosti pohlížet z jednoho těla do druhé.

Vnímání centrálních proudů v éterickém těle

Postavte se rovně, zůstaňte zcela v klidu a uvolněte se, ruce nechte splývat podél těla. Pomalu zvedejte dopředu pravou ruku a pokuste se pohyb jak se patří procítit od počátku až do konce, soustřed'te se na vjemy ve svalech, šlachách a buňkách. Zapamatujte si vjemy v této ruce. Jakmile je ruka kolmo k podlaze, začněte ji stejným způsobem, pomalu a s citem spouštět dolů a pečlivě sledujte vjemy v ní. A nyní pohyb zopakujte mimo fyzické tělo: skutečnou ruku nechte volně splývat podél těla, ale vědomě zkuste vyvolat vjem, že ji zvedáte. Brzy se dostaví obdobné vjemy jako při reálném zvedání ruky, přičemž pozoruhodně jasné a zřetelné. Jak je to možné? Už jste se možná dovtípili: zvedáte svou éterickou ruku a cítíte to stejně, jako byste pohybovali a zvedali fyzickou ruku, přestože ta spočívá podél těla nečinná.

Éterickou rukou teď můžete pohybovat zcela volně, jak se vám chce: stiskněte s ní druhou ruku, dotkněte se stěny, naškrábejte něco na strop – a sledujte u toho své vjemy. Stejně cvičení zopakujte s druhou rukou a potom i s nohama. Nejprve pohybujte fyzickýma nohama, zapamatujte si doprovodné vjemy, a potom je nechte v klidu a pracujte pouze éterickýma. Otáčejte chvíli hlavou ze strany na stranu a potom to zkuste i s její éterickou obdobou. Sedněte si na židli a vstaňte, nejprve doopravdy a potom étericky (když je fyzické tělo v klidu). Přejíždějte po pokoji sem a tam, vejděte do chodby, vyjděte před dům a řiďte se stejným scénářem: nejprve doopravdy fyzickým tělem a potom i s éterickým. Ovšem pozor, v éterickém těle se nepouštějte daleko – abyste mohli pokračovat cvičení, musíte se vrátit do fyzického těla.

Nyní rozumíte vjemům éterického těla a naučili jste se je vědomě ovládat. Svě tělo už vnímáte velmi dobře (vždyť jsme se tím zabývali na prvním stadiu dalšího energoinformačního rozvoje DEIR). Zřetelně vnímáte rozdíly mezi fyzickým a éterickým tělem – i v případě, že jsou obě sloučena a v klidovém stavu. Za každých podmínek přesně víte, kde se právě nachází vaše vědomí, zda v éterickém, nebo fyzickém těle. Tento vjem je nejdůležitější, jinak byste nemohli pokračovat s plněním tohoto kroku. Vaše vědomí si musí přesně uvědomovat své éterické tělo, dokonce i v případě, když toto éterické tělo v prostoru splynulo s fyzickým tělem a je nepohyblivé.

A tak jste se ještě jednou přesvědčili, že éterické tělo není ani o trochu horší než fyzické, má obdobné vlastnosti a přináší celý komplex tělesných vjemů, zcela oddělený od fyzického těla. Éterické tělo představuje energoinformační ekvivalent fyzického těla a umožňuje dosáhnout stejných vjemů, ale přitom existuje nezávisle na fyzickém těle.

A je-li éterické tělo samostatně existujícím ekvivalentem fyzického těla, má zároveň také potenciál, aby mělo své vlastní vědomí, rovněž nezávislé na fyzickém těle.

Nicméně éterické tělo má jeden významný nedostatek – není věčné. Ale to se dá na současném stupni vývoje lehce překonat. Už umíme propojit vědomí a krajní čakry éterického těla, nyní však musíme s těmito čakrami (respektive body, kudy do těla proudí vzestupný a sestupný proud) propojit i samotné éterické tělo. Jedině tak se tyto proudy promění ve zdroje energie pro éterické tělo, které nesouvisí s fyzickým tělem. Éterické tělo získá nejen samostatnost a nezávislost na fyzickém těle, ale také nesmrtelnost – bude žít věčně stejně jako nesmrtelná duše. Když se éterické tělo orientuje jen na centrální proudy, nadále je závislé už jen na nich. Tyto zemské a vesmírné proudy dodávají energii

naší duši i vědomí, jež existují a budou existovat tak dlouho, dokud bude existovat i náš vesmír.

Naučíte-li se vnímat centrální proudy, když se nacházíte v éterickém těle, dosáhnete výše uvedeného stavu. Jak se do éterického těla dostanete a jak se napojíte na centrální proudy, to už víte. Zbývá vám jen tyto vjemy propojit. Vnímali jste éterické tělo a sledovali pohyby éterických částí těla, rukou, nohou i hlavy. Teď se uklidněte se a přestaňte se pohybovat v éterickém i fyzickém těle. Ale i v nepohyblivém stavu stále vnímejte éterické tělo.

Trénujte: pokuste se procítit skutečný žaludek a poté éterický žaludek, fyzickou páteř i éterickou páteř. Už víte, v čem je rozdíl, vnímáte jej?

A nyní, aniž byste opustili éterické vjemy pronikajícího každou buňkou vašeho fyzického těla, se soustředte na vjemy centrálních proudů. Vzpomeňte si, jak tyto proudy ovlivňují dýchání, a toto spojení vnímejte. Pomalu a zhluboka se nadechněte, pak vydechněte a všimněte si, že při nádechu je silnější a nasycenější vzestupný proud, ale při výdechu sestupný proud. Při každém nádechu a výdechu tyto proudy posilují, až dosáhnou maximální síly... Pomalu protékají éterickým tělem podél éterické páteře, nikoli v těle fyzickém kolem skutečné páteře. Snadno poznáte rozdíl a bude se vám lehce cvičit.

A nyní zůstaňte naladěni na vnímání proudů, ale soustředte se zároveň na body vstupu centrálních proudů do krajních čakr, jak jste se to naučili v předchozím kroku. A bez přerušení přejděte ke kroku následujícímu.

Vědomé uzamknutí éterického těla mezi krajními čakrami

Znovu se nalad'te na pohyby centrálních proudů po celém éterickém těle.

Prociťujte, jak do čakry sahasráry vstupuje sestupný proud, který je úplně průzračný, křišťálově čistý a při jeho průchodu tělem se objevují pozoruhodné a blíže neurčitelné vjemy, které není možné vyjádřit logikou. Tento proud na své cestě krystalizuje prostor kolem sebe a všechno, kudy prochází, je absolutně jasné, zřetelné a dobře viditelné jako přes čisté sklo.

Soustřed'te se na tento vjem: je to průzračný a křišťálově čistý proud v čakře sahasrára. Tuto čakru si musíte zřetelně uvědomovat. Nyní můžete vnímat éterické tělo jako celistvou strukturu, prostě se soustředíte na celé tělo najednou, nikoli na jeho jednotlivé části či orgány. Připravujte se na rozhodující okamžik: musíte propojit čakru sahasrára se svým éterickým tělem, zapojit ji do něj. Éterické tělo by mělo tuto čakru vpustit do sebe a sžít se s ní. Propojte je do jednoho celku a vnímejte čakru sahasrára jako důležitou součást éterického těla.

Nyní, když je vaše éterické tělo celistvou strukturou, nechte jeho horní polovinu splynout s čakrou sahasrára: necht' se sloučí navzájem a rozpustí jeden v druhém, sahasrára v horní polovině éterického těla a polovina těla v sahasráře.

Po dosažení éterické jednoty se vás zmocní zvláštní a nezvyklý pocit, jaký jste ještě neokusili. Bude se vám zdát, že jako by se celý svět rozjasnil a vy si získali schopnost uvědomovat věci, které dříve ležely mimo vaše vědomí, a po-

chopili okolnosti, jimž jste dříve nerozuměli. Vidíte všechny věci kolem vás v jiném světle, jsou zřetelné, pochopitelné, všechno má své místo a leží tam, kde má ležet. Vědomí, duše a myšlenky jsou neobyčejně jasné a srozumitelné. V hlavě vám už nevládne chaos a neutápíte se v temnotách a ani okolní svět i vlastní nitro vám nepřipadají neurčité, neostré a mlhavé; už nikdy nebudete okolní svět takto vnímat.

Tady je potřeba podat hlubší vysvětlení. Tento vjem je pro vás úplně nový a možná, že se budete tak trochu divit, proč jste dříve nic takového nepocítili. Vždyť jste pracovali s čakrou sahasrára, když jste prováděli uzamykání vlastní energetiky a vytvořili si ochranný obal. Odpovím vám: v tento okamžik jste ještě nebyli připraveni na to, abyste se napojili na čistou energii, a proto jste tuto čakru nezařhmovali do éterického těla. Tehdy jste pouze nechali její energii volně plynout, aby vás ochraňovala zvenčí, nepouštěli jste ji však v čisté podobě dovnitř. Na oné etapě jste ještě neuměli pracovat s duší ani s vědomím, a proto by to mohlo působit spíš rušivě. Nyní je vše jinak a vy jste zcela připravení.

Zažili jste nový vjem, spojení čakry sahasrára s horní částí éterického těla, doprovázené projasněním vědomí. Tento vjem si uchovejte a přistupte (aniž byste jej ztratili) k následující fázi daného kroku.

Soustřed'te se na čakru múládhára. Vnímejte, jak do ní proniká vzestupný proud zemské energie, silný, mocný, pevný a pružný jako vlnění. Éterické tělo přitom nadále zůstává jednotným celkem. Koncentrujte se na vnímání čakry a energetického proudu, jenž skrze ni prochází. A nyní propojte vjem čakry a proudu procházejícího skrze ni. Nechte čakru a éterické tělo splynout, doslova nechte múládháru, aby se vklínila do éterického těla.

I čakra múládhára je nyní součástí vašeho éterického těla. Éterické tělo představuje celistvou strukturu, je-

jíž horní část je napojena na čakru sahasrára a spodní část na čakru múládhára. Ano, správně by čakra múládhára měla být napojena na spodní část éterického těla. Jakmile se vám to podaří, opět se dostaví nezvyklý vjem a celou vaši bytost naplní neuvěřitelná energie a síla. V případě čakry múládhára je to stejně jako s čakrou sahashára: dříve jste si tento vjem neuvědomovali, protože jste ještě neuměli napojit čakru múládhára k éterickému tělu. Nebyli jste ještě připraveni vnímat čistou zemskou energii.

Jako příklad si vezmeme hrdinu ruských bájí Ilju Murmorce. Podle legendy proseděl třiatřicet let po pás v zemi, aby načerpal supermocnou zemskou energii a nezdolnou sílu Země. Nakonec se z něho po těchto třiatřiceti letech čerpání energie stal nepřemožitelný bohatýr s nepřekonatelnou silou, jenž stínal nepřitele nalevo napravo, ale sám byl nezničitelný a nebylo nikoho, kdo by se mu vyrovnal v síle. Ale vy nemusíte sedět dlouhá léta v zemi, abyste získali podobnou sílu. Stačí, když si osvojíte čtvrtý stupeň systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Toto cvičení je vlastně opakováním kroku číslo dvě, jež jsme se věnovali dříve. K jeho splnění však budete muset obnovit své krajní čakry, což ovšem není nic těžkého: triggerové vjemy jsou antagonistické, a pokud jeden z nich nabývá na intenzitě, druhý je potlačen a my jej nevnímáme. Chcete-li obnovit konfiguraci horní čakry, musíte posílit vzestupný proud na maximum a naplnit éterické tělo jeho energií. Začněte odspoda a vytěsňte vjemy sestupného proudu nahoru – dělejte to tak dlouho, dokud se celé tělo kromě oblasti horní čakry tímto vjemem nenaplní. Brzy pocítíte, že se vnímání čakry obnovilo. Analogicky s využitím energie sestupného proudu obnovíte i spodní čakru. A cvičení je tím završeno.

Kontrola. Zda se čakry skutečně obnovily, to zjistíte podle vlastností energetické kuličky v dlaních a vzdálenosti mezi dlaněmi, která je nutná, aby se kulička objevila. Přesvědčete se, že centrální proudy jsou stejně úzké jako předtím, než jste začali provádět techniky čtvrtého stupně. Více o rozplynutí čakr najdete v popisu kroku č. 2.

A co jste vlastně vykonali? Ve skutečnosti jste ve svém éterickém těle zanechali jen dvě čakry, horní a spodní. Vnímejte své éterické tělo tak, jako by bylo spojené pouze dvěma čakrami, ostatní čakry pro vás neexistují. To není žádná výstřednost, ale normální stav člověka nového evolučního stupně. Jste přímo napojeni na čistou pozemskou a vesmírnou energii, vlastně se skládáte jen ze dvou průzračných energetických proudů a nepotřebujete ani pět ostatních čakr, ani jimi protékající energetické proudy. Vždyť vy sami se skládáte jen z pozemské a vesmírné energie, takže ostatní čakrální proudy by vám přinášely jen cizí energetiku a rozptylovaly by vás. A budete-li nějaký energetický proud potřebovat, můžete si jej v libovolný okamžik vytvořit. A nejen energetický proud: podle vlastního přání můžete kdykoli ve svém těle obnovit jakoukoli ze ztracených čakr, třeba i všech pět, budete-li je k něčemu potřebovat, a poté je opět z vlastní vůle odstranit. Já jsem ovšem v praxi nezaznamenal, že by měl kdokoli z mých posluchačů po absolvování čtvrtého stupně potřebu obnovit čakry. Existence bez čakr je omamná a přitažlivá, prostě skvělá, takže není potřeba se vracet k minulosti, ba ani na ni pomýšlet.

Na co potřebujete například srdeční čakru anáhata, pokud už umíte vnímat okolní svět celou svou bytostí, jako by vaše okolí bylo jedno velké srdce? Nač potřebujete pohlavní čakru svádhisthána, milujete-li také celou svou bytostí a prožíváte zároveň všechny vjemy, které lásku doprovázejí? Mám na mysli opravdovou lásku, ne smyslnou, sexuální nebo z rozumu... Všechny vjemy se dostávají najednou

a jsou mnohem silnější než pouhá jednostranná přichylnost.

K čemu vám bude krční čakra višuddhi, odpovědná za komunikační schopnosti a umění jednat s ostatními, když nyní promlouváte k lidem celou svou bytostí a nepotřebujete k tomu žádný specializovaný orgán?

Jste nyní skutečně ucelený člověk a všechny části vašeho těla jsou navzájem propojeny. Proto si vychutnáváte život plnými doušky a máte z něj potěšení. Vaše bytost se raduje, pokojně žijete, dýcháte a každou buňkou svého těla vnímáte bezbřehé štěstí (viz obrázek č. 19). Přitom z každé vaší buňky, z celého těla proudí světlo, síla, energie, je to nekonečné a plynulé záření, které nic na světě neutlumí.

Když jste se naučili vnímat éterické tělo v jednotě se dvěma krajními čakrami, zbývá jen doplnit tento vjem pocitem Já jsem.

Nechť vjem Já jsem prostoupí celým vašim tělem a postupně se propojí s obnoveným éterickým tělem, ať se v něm doslova rozpustí; nechte jej proniknout všude. Možná jste vjem Já jsem až dosud vnímali pouze jako prázdnotu či vakuum osvobozené od veškerých myšlenek a pocitů, nyní tato prázdnota získává reálné obrysy a zaplňuje se energiemi,

Obrázek č. 19
Bariéry na cestě vývoje člověka

světlem a pružností. Vjem Já jsem konečně získal konkrétní energetický substrát pro svou existenci.

V předcházejícím kroku jste se naučili propojovat pocit Já jsem s krajními čakrami. Ovšem byl to pocit velmi abstraktní, těžce zachytitelný a jakoby nehmotný, přestože jste se jej naučili přesně vnímat. Nyní získalo hmotný obrys a zaplnilo se životem až po okraj. A to je natolik intenzivní vjem, že se vám možná zpočátku bude chtít skákat radostí a štěstím a hlasitě volat: Já jsem! Já jsem! Je to vnímání osoty bytí, zřetelné uvědomění sebe sama jako živé bytosti naplněné silou, mocí, takřka všemocnou schopností a neomezenou radostí, pro normálního člověka nedosažitelnou.

Krok 3b několikrát znovu opakujte, dokud se vjemy neprojasní. A potom projděte znovu pečlivě celý krok a připravte se k následujícímu – přerušení není možné, je totiž velmi důležité cvičení provádět plynule.

Krok č. 3c

Upevnění posunutého vjemu Já jsem v krajních čakrách

Tak jsme se nakonec dostali k poslednímu kroku čtvrtého stupně návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. K nynějšímu okamžiku jsme už udělali prakticky všechno, co jsme měli na tomto stupni udělat. Naučili jsme se cítit duši i vědomí, přemísťovat vědomí na matrici duše a vnímat, jak tento posun probíhá. Naše podvědomí si zvyklo na příjemný komplex vjemů, odpovídající správnému rozvětvení vědomí a jeho rozmístění po krajních čakrách. Naše duše, vědomí i éterické tělo nyní tvoří jeden celek, a proto jsme i my celistvým člověkem pobývajícím ve stavu dokonalé harmonie, který je normálním lidem nedostupný. Konečně

se naše duše, vědomí i éterické tělo naučili přímo využívat čistou pozemskou a vesmírnou energii.

Zdalo by se, že jde o paradox: naše vědomí se rozštěpí a rozdělí mezi dvěma krajními čakrami, ale my necítíme, že by se naše bytost rozdělila na dvě půlky, ba naopak si připadáme jako sjednocená, monolitní a plně uvědomělá bytost. Žádný paradox v tom nehledejte – jakmile si osvojíte tento vjem, přesvědčíte se o tom, že rozšíříte-li své vědomí v oblasti mezi dvěma krajními čakrami a naučíte se vnímat sebe sama z pozice dvou bodů vstupu centrálních proudů, začnete přijímat sama sebe jako celistvého člověka.

A nejen celistvého, ale také oduševnělého, uvědomělého, živého a schopného vnímat veškerý svět celou svou bytostí, celým tělem od konečků prstů až po temeno hlavy. Změnili jste se a je z vás jiný člověk. Pohlédněte na jiné lidi, kteří ještě nepoznali sami sebe, a sledujte, jak jsou zdřevěnělí, zkostnatělí v podstatě neživí. Vlastně jenom automaticky pohybují rukama a nohama, jako by to nebyla jejich skutečná těla, ale jen umělé berle. Vaše tělo je však jiné: je aktivní, živé a spontánní, okamžitě reaguje na každou změnu prostředí a bezprostředně na všechno odpovídá. Žijete uprostřed davu manekýnů a automatů, v němž se bohužel většina lidí proměnila, a působíte jako skutečně živý člověk.

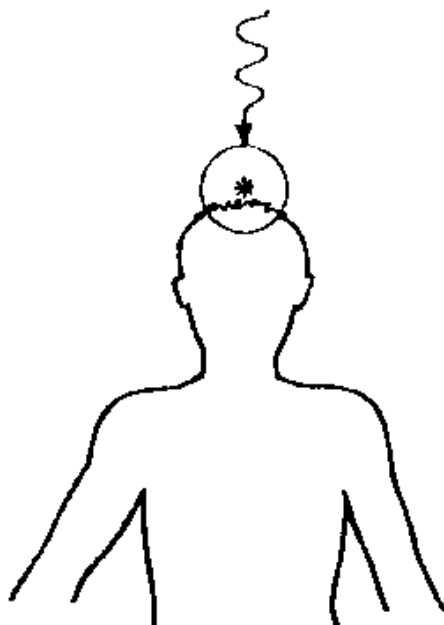
Co nám tedy ještě zbývá udělat? Uskutečnit konečné splynutí tří komponentů člověka, éterického těla, vědomí a duše, a upevnit tento stav tak, aby vydržel navždy. Pomohou vám návyky, jež jste si osvojili při předchozích krocích.

Připomínám, že byste toto cvičení měli provádět v komplexu s předcházejícími bez přerušení a pauz.

- Jakmile máte vjemy z předchozího kroku jasné a zřetelné, dosáhnete propojení horní a spodní čakry s éterickým tělem. Vyvolejte základní vjem Já jsem; je to

třeba provádět tak, aby se nevytratil pocit pospolitosti éterického těla s krajními čakrami.

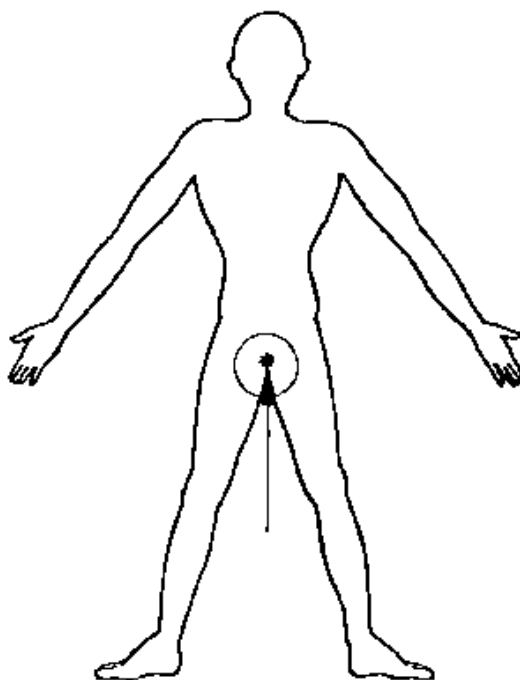
- Přemístěte vjem Já jsem v éterickém těle v subjektivním prostoru do horní čakry. Vnímejte, jak se pocit Já jsem propojuje s horním bodem fixace éterického těla. Děje se to v místě, kudy do těla proudí sestupný proud. To je doprovázeno určitými vjemy, jež si zkuste ustálit a upevnit: váš stav by se měl prudce změnit, jako by jej něco postrčilo. Do vaší duše i vědomí doslova vtrhne vesmírná energie, zaplaví vás vesmírné světlo a vesmírná energie pronikne celou vaší bytostí. V určitý okamžik se vám dokonce může zdát, že jste se propojili s celým vesmírem a že vy a vesmír jste jedno, případně že se celý vesmír na chvíli umístil uvnitř vás (viz obrázek č. 20). To není jen metafora či prázdné přirovnání, je tomu skutečně tak. Jakmile člověk dosáhne v evolučním vývoji určité vyšší úrovně, sjednotí se s celým světem a vytvoří s ním celek. Má neomezenou energii, která snadno dosáhne všech zákoutí vesmíru a obklopuje celý svět. Člověk a vesmír jedno jsou: vy jste vesmír a vesmír jste vy, nic více a nic méně. Skutečně veliký je pouze takový člověk, který dosáhl jednoty s vesmírem. V porovnání s významem, jaký má dosažení velikosti a spojení s vesmírem, jsou všechny pozemské hodnoty, nevyjímaje bohatství, moc, slávu a další, jen prázdné cetky, dětské hračky nebo zábava pro slabomyslné, kteří nemají o pravé velikosti a hodnotách ani ponětí. I kdyby byl člověk slavný po celém světě, pro vesmír zůstane stejně jen zrnkem prachu. Vy jste nyní dosáhli velikosti srovnatelné s vesmírem.

Obrázek č. 20
Skutečné propojení vědomí a pramenů vesmírných energií

- Jakmile prožijete tento vjem, upevněte jej a užívejte si to.
- Pozvolna přemísťujte vjem Já jsem v éterickém těle v subjektivním prostoru, až dosáhnete splynutí s horní čakrou. Vnímejte, jak se pocit Já jsem propojuje se spodním bodem fixace éterického těla. Děje se to v místě, kudy do těla proudí vzestupný proud. To je doprovázeno určitými vjemy, jež si zkuste ustálit a upevnit: váš stav by se měl prudce změnit, jako by jej něco postrčilo. Doslova vás zaplaví energie, síla a moc Země. Zemská energie pronikne celou vaší bytostí, proudí do vaší duše i vědomí a prostupuje vámi skrz naskrz. Nyní můžete vnímat sami sebe jako součást Země, vy a ona tvoříte nedělitelný celek. Můžete se kdykoli proměnit v moře, řeku, skálu nebo květinu podle libosti (viz obrázek č. 21). Příroda, Země a všechny zemské živly vám budou pomáhat, jako by to byly živé bytosti. A ony ve skutečnosti živými bytostmi jsou: vždyť celý svět

kolem vás je živý a všechno v něm má svůj život, rostliny, moře, a dokonce i skály a kameny. Rozmlouvejte s celým světem, protože i on k vám promlouvá, a učte se hovořit jeho jazykem. Většina lidí je hluchá a tomuto jazyku nerozumí. Proto se jim zdá, že svět je vůči nim nepřátelský, a sami se také chovají k celému světu nepřátelsky. Vy jste ovšem nyní celou svou duší spřízněni se Zemí a každé stéblo trávy či každý oblázek na mořské pláži jsou nyní vašimi nejlepšími přáteli, pomocníky a rádci na životní cestě.

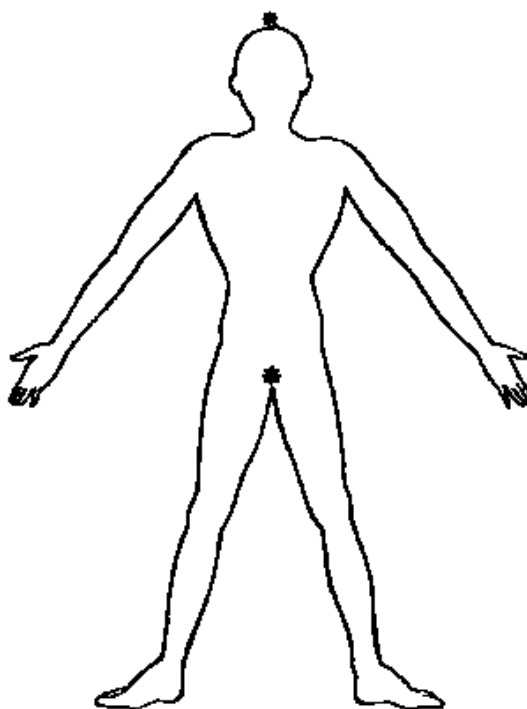
Obrázek č. 21

Skutečné propojení vědomí s bodem přítoku zemských energií

- Jakmile prožijete tento vjem, upevněte jej a užívejte si to.
- Vjem Já jsem se rozplývá v éterickém těle spojeném s čakrami. Avšak nerozpustí se úplně, něco z něj přece jen zbude. Navraťte tento zbytek do polohy, na niž jste

zvyklí, a začněte pomalu a rovnoměrně dýchat, abyste jej v myšlenkách rozpustili.

- Po jeho rozplynutí naslouchejte svému tělu a vnímejte jeho stav. Chvilí vyčkejte a vnímejte, jak se vjem Já jsem znovu začíná maličko projevovat v obyčejné podobě. Hluboce se nadechněte, zadržte dýchání a vydržte to tak dlouho, jak můžete. V okamžik zadržení dechu se vjem Já jsem pomalu rozpouští bez vytváření zbytku, ale jakmile začnete znovu dýchat, může se opět slabě projevit. Opakovaně přestaňte dýchat a rozpouštějte vjem Já jsem. Proved'te tento krok samostatně asi pětkrát, než dosáhnete stavu, kdy se vjem Já jsem přestane projevovat obvyklým způsobem a v obvyklém místě, nýbrž zůstane rozpuštěný v krajních čakrách, jež splynuly s éterickým tělem (viz obrázek č. 22).

Obrázek č. 22

Jste jako strom směřující ke světlu, jenž se drží kořeny za pevnou zemi, ale jeho vědomí objímá čisté prameny energie Země a vesmíru.

Prezident Školy návyků dalšího energoinformačního rozvoje K. V. Titov:

Technika rozšiřování oblasti Já jsem v prostoru krajních čakr vyžaduje stejně jako ostatní techniky čtvrtého stupně významné energetické povzbuzení. Tato technika je poměrně složitá na to, aby ji člověk prováděl samostatně, a proto je třeba ji teoreticky i prakticky osvětlit.

Nejprve se podíváme na teoretickou část: čakry se už rozplynuly a nic z nich nezbylo, tedy ne v podobě samostatných sensorických struktur éterického těla. Přesto všechno se uchovala konfigurace éterického těla, která zabezpečuje prvotní koncentraci triggerových vjemů centrálních proudů. Nás však budou zajímat nikoli samotné čakry, ale vnitřní prostor, který po nich zůstal, neboť v něm leží ohnisko proudů. Nyní neexistují žádné překážky, proč bychom do této oblasti neměli umístit projekci bodu Já jsem.

Přemístění projekce bodu Já jsem se v tomto případě uskutečňuje na hranici subjektivního a objektivního prostoru. Éterické tělo ve stavu maximální nasycenosti energiemi se v okamžik provádění tohoto cviku slučuje s fyzickým tělem, a tím pádem i s objektivním prostorem.

Proč jsme nyní schopni štěpit oblast Já jsem? Odpověď je velmi jednoduchá: oblast Já jsem je jednotný a nepřetržitě existující prvek subjektivního prostoru. My však pracujeme s jeho projekcí. Jedna svíce vrhá dva odrazy nebo i více, i bod Já jsem může mít na hranici subjektivního a objektivního prostoru dvě projekce.

A jak probíhá tato transformace, s pomocí čeho je uskutečňována? Významnou roli tu hraje hned několik faktorů. Jak už dobře víme, polohu oblasti Já jsem a jejich projekcí do objektivního a virtuálního prostoru určují neuvědomělé psychické mechanismy.

Udržování bodu Já jsem v této poloze je závislé na tom, zda je to z funkčního hlediska výhodné. A to je opět určo-

váno dvěma faktory: soustředěním pozornosti a energetickým nasycením, tedy hustotou vjemů typickou pro danou polohu.

Z toho vyplývá, že poloha oblasti Já jsem v bývalém prostoru krajních čaker je dostatečně stabilní, protože umožňuje dosáhnout maximální intenzitu triggerových vjemů centrálních proudů.

Ovšem v té či oné konkrétní oblasti ji udržuje naše pozornost, jež dodává do této pozice samostatné energetické zásoby. Bod Já jsem si může sám vybrat energeticky výhodnou polohu, ale musí se tomu chvíli věnovat a po tuto dobu je pozornost odpoutána. My tuto techniku používáme i v prezenčních kurzech a soustředíme se během ní na fakticky neuchopitelné okamžiky dýchání.

Nyní si upřesníme podrobnosti, jak provádět techniku štěpení oblasti Já jsem do ohniskových bodů centrálních proudů. Provedeme redukci vědomí do bodu Já jsem a posílíme vzestupný proud, díky němuž můžeme posunout oblast Já jsem do míst, v nichž se dříve nacházela horní čakra. Jakmile přemístování začne, posilujeme vzestupný proud a přibližujeme oblast Já jsem do ohniskové oblasti centrálního sestupného proudu. Po přiblížení soustředíme centrální sestupný kolem ní a oblast Já jsem s charakteristickými vjemy se přemístí do ohniskové oblasti proudu. Určitou dobu jej tam udržujeme a nasytíme stále posilujícím sestupným proudem, který mezitím změní vlastnosti a zmohtní. To je nezbytné, aby si vědomé mechanismy na tuto polohu zvykly a aby si senzorická paměť uchovala informaci o jejím energetickém užitku.

Poté posílíme centrální vzestupný proud, vyvedeme bod Já jsem rovně kanálem centrálních proudů dolů a postupně jej přemístíme do oblasti, kde se dříve nacházela spodní čakra. Po jejich sblížení soustředíme energii vzestupného proudu v této oblasti a pomůžeme bodu Já jsem proniknout

do ohniskového bodu vzestupného proudu. Jakmile je tam, určitou dobu jej tam udržujeme a sledujeme, jak se vzestupný proud mění a mohutní.

Znovu posilujeme centrální sestupný proud a vyvedeme oblast Já jsem z ohniska vzestupného proudu nahoru na úroveň sluneční pleteně, kde ji ponecháme. Vnímáme vlastní klidný a rovnoměrný dech a snažíme se pochytit hypotetickou pauzu mezi výdechem (když už skončil) a nádechem (když ještě nezačal). Nádech–výdech, výdech–nádech... Prchavý okamžik či pauza mezi nádechem a výdechem se nedá zachytit, bylo by iluzorní si myslet, že výdech začne a nádech ještě neskončí, ale stejně se budeme pokoušet na tento okamžik koncentrovat. Pokračujeme, dokud se oblast Já jsem nevytratí z těchto míst a rovnoměrně nerozprostře mezi ohniskovými body centrálních proudů.

Jaký je mechanismus této transformace? Oblast Já jsem se ustálí v její poloze díky úrovni energií v tomto místě. Paměť uchovává informace o pozicích, mimořádně výhodných z energetického hlediska. To znamená, byla-li oblast Já jsem ustálena v centru hlavy na sto procent, po provedení této procedury zůstane na čtyřicet procent potenciálně v horním a na čtyřicet procent v dolním ohniskovém bodu a pouze dvacet procent ji udržuje v oblasti sluneční pleteně, kde jste ji zanechali (podílí se na tom i pozornost). Od-poutáme-li pozornost, projekce bodu Já jsem se spontánně rozšíří do ohniskových bodů centrálních proudů.

Tato technika je obdobně jako ta předchozí poměrně složitá na to, abychom ji prováděli samostatně. Proto doporučuji, abyste ji rozdělili na dvě etapy – nejprve přemístili oblast Já jsem do horního ohniskového bodu proudů a pozorovali efektivitu, a poté do spodního ohniskového bodu, pozorovali výsledek a ujistili se, že vše vykonáváte správně. Teprve až zvládnete oba kroky, můžete cvičit vcelku.

Kontrola. Budete-li cvičení provádět krok za krokem, proudy se začnou automaticky a samostatně posilovat. Stačí se koncentrovat na oblast Já jsem a poloha tohoto bodu se stabilizuje. Posílení jednoho z proudů také viditelně mění kvalitu kuličky, jež se prostě napumpuje. Také se změní vaše reakce na okolní svět. Pokud se oblast Já jsem nachází v ohniskovém bodu sestupného proudu, vyvolává to klidný meditativní stav, při kterém nicméně můžete velmi rychle posuzovat problémy a hbitě na ně reagovat. Pokud se oblast Já jsem nachází v ohniskovém bodu vzestupného proudu, reakce jsou rychlé a aktivita prudce vzrůstá, přičemž směřuje na transformaci okolního prostředí. Zkuste pozorovat sami sebe a vnímejte, jak reagují ostatní, prostě zkoumejte vliv polárního umístění oblasti Já jsem. Uvidíte, že rozpětí a síla vašich reakcí několikanásobně vzroste, zejména porovnáváte-li to s ostatními. Také kvalita proudů se několikrát změní a budou mohutnější, silnější a pro tělo příjemnější.

Když vykonáte toto cvičení, vaše reakce a celková energetika významně posílí a umocní, energie centrálních proudů budou dostupnější, a tím se vyváží polarita reakcí. A zmíním se ještě o jiné přednosti: přestane probíhat vnitřní dialog, projev takzvaného *vnitřního kritika*, který včas zabrání zaznamenávání a registrování iracionálních intuitivních vědomostí.

A to je všechno, ukončili jste poslední krok čtvrtého stupně systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Ještě je však příliš brzy, abyste si oddechli a polevili v úsilí. Aby byl efekt trvalý, je třeba vše nově nabyté ustálit, to znamená, že byste měli tento krok opakovat alespoň jednou za dva týdny po dobu několika měsíců. Brzy rychle poznáte na vlastní kůži, že nově získaný stav je stabilní a trvalý, vaše síla a energie jsou neotřesitelné a neochvějné a vy jste získali absolutní nezranitelnost.

Dovolte, abych vám pogrataloval. Za krátkou dobu jste vykonali obrovský kus práce, na niž lidé obvykle vynakládají dlouhé roky nebo i desetiletí. Je z vás ucelená bytost, podařilo se vám sloučit dohromady duši, vědomí a éterické tělo. Ve skutečnosti jste se stali tím, čím vás chtěla příroda mít – všemocným Člověkem s velkým písmenem, bytostí, která v sobě zahrnuje vesmírnou i pozemskou podstatu, a tudíž má i veškerou vesmírnou a pozemskou moc. Byla to lidská civilizace, respektive iluze, že něco takového existuje, jež člověka vytrhla z jeho skutečné podstaty, udělala z něho zrno prachu a zavedla ho na cestu lži, po níž se vydalo celé společenství. Je nejvyšší čas, abychom se navrátili k původní přirozené podstatě a proměnili se v duchovní velikány, jakými jsme měli vždy být.

Vzestup na čtvrtý stupeň

Nový stav člověka má spoustu předností a vy se o tom co nevidět přesvědčíte. Všechny obyčejné lidské problémy, například zdravotní, finanční, vztahy s ostatními lidmi a další se postupně vytráí. Pokud si to upřímně přejete, do vašeho života vstoupí všechna životní blaha, jako by vytryskla z vesmírného pramene hojnosti, a vy se s nimi můžete dle libosti těšit a pohrávat jako žonglér s kuželkami, ovšem beze strachu, že se pramen vytráí.

Nyní následuje malá poznámka, jak provádět techniky čtvrtého stupně vcelku. Cvičení provádějte v konečné variantě při rovnoměrném dýchání, a přitom se nerozptylujte. Jde o nejsložitější cvičení systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, které i na prezenčních kurzech žákům trvá déle než půl hodiny. Vyžaduje absolutní soustředění a stálý dohled přednášejícího, jenž především kontroluje, aby se žákům nerozptylovala pozornost a aby nedošlo k poklesu energetické úrovně. Pokud jste se roz-

hodli cvičit samostatně, kontrola musí být desetinásobná; přímý živý kontakt se dá těžko nahradit.

- Nejprve se rozplynou čakry; při této činnosti není třeba šetřit energií. Pečlivě kontrolujte šíření čakrálních chomáčů tělem a potom vyčkejte, až se éterické tělo nasytí energiemi proudů.
- Dále zredukujte vědomí na oblast Já jsem a přistupte ke štěpení její projekce na hranici subjektivního a objektivního prostoru, nejdřív horního a potom i spodního. Vyved'te zůstatek projekce oblasti Já jsem do centra trupu a nechte jej rozplynout.
- Nyní se soustřed'te na horní projekci oblasti Já jsem, nasyt'te éterické tělo energií sestupného proudu, pře-suňte soustředění na spodní projekci a nasyt'te ji energií vzestupného proudu. Posilujte centrální proudy, necht' je vaše tělo nasyceno až po hranice obalu prvního stupně. Udržujte tento stav několik minut, až budou vjemy úplně rovnoměrné.
- Potom znovu proved'te redukci vědomí na oblast Já jsem (pokud je pro vás těžké soustředit se na oblast Já jsem jako centrální strukturu subjektivního prostoru, můžete použít jakoukoli její projekci, například projekci oblasti Já jsem v horní čakře).
- Znovu pracujeme s kotevní oblastí virtuálního prostoru (první krok čtvrtého stupně): přemístěte projekci Já jsem na hranici subjektivního a virtuálního prostoru do kotevní oblasti a zpět, poté ji upevníte dýchacím reflexem, vše je hotovo.

Není však vyloučeno, že v případě samostatného cvičení budete muset chvíli sledovat chyby a techniku několikrát opakovat, než dosáhnete stability. O nutnosti opakování se

přesvědčíme v případě, když jeden nebo více uvedených příznaků zmizí.

Kontrola. Pokud jste všechny kroky čtvrtého stupně provedli důkladně a ve správné posloupnosti, můžete pozorovat následující změny:

- Svět vám připadá jasnější, výraznější a objemnější. Přináší silnější vjemy, například stejný předmět vám při nádechu i výdechu připomíná různé věci.
- Centrální proudy se rozšíří a laskají vaše tělo, pole je zvětšené a projekční kuličku vnímáte velmi intenzivně.
- Prochází-li centrální proud skrze čakru ádžňá, energie nevyvěrá ven, ale koncentruje se na úrovni čela a vytváří na této úrovni znatelné napětí.
- Když se koncentrujete na horní nebo spodní oblast Já jsem, odpovídající proud neustále narůstá.
- Po rozštěpení projekce oblasti Já jsem se ihned pozastaví vnitřní dialog, který zpravila člověku brání, aby se soustředil na reálně vnímaný svět.

Nyní už vám připadá směšné spílat na osud a stěžovat si všude kolem. Pročpak a na co by si měl stěžovat člověk, který se cítí být jednotný s celým vesmírem i se Zemí? Nyní vám stačí jen lusknout prstem a dostanete vše, oč požádáte. Disponujete tak obrovskou silou, že okamžitě jako magnet přitahujete vše, co chcete. Nemusíte si nic představovat ani si domýšlet, jen lehce směřovat svou vůli, kam je zapotřebí.

Jste absolutním tvůrcem svého života a vytváříte jej k obrazu svému. Každý okamžik svého života si určujete sami, svobodně, lehce a s nadšením. Ale to není vše, naskýtá se vám i další možnost, jež je pro normálního člověka nedostupná: *prodloužíte si uvědomělou individuální existenci*, takže trvá i po smrti fyzického těla.

Nejzajímavější na tom je, že vašemu vědomí se nyní otevírá přímý přístup k intuitivním vědomostem, jež přináší energie vesmíru. Vesmírná energie je nyní přímo součástí vaší jednotné a ucelené bytosti. Všechny intuitivní vědomosti a opravdové poznání světa, sebe sama i minulosti, budoucnosti a přítomnosti jsou stále obsahem vašeho vědomí a můžete je kdykoli využít. Vesmír vám nezůstane dlužen odpověď ani na jednu otázku a nemusíte ani napínat síly: stačí lehké soustředění a pozastavení myšlenek a odpověď je hotová.

Ve většině případů není ani nutné formulovat otázku: intuice vás sama přivede tam, kde byste měli v tom či onom okamžiku života být. Vaše uvědomělé a oduševnělé tělo začne samo přijímat oduševnělé signály a nohy vás v každé situaci samy přivedou na místo určení, ke správným lidem či třeba do potřebného obchodu a tak dále. Musíte jen plně důvěřovat vesmírným a zemským energiím, jež vás samy doprovodí životem. Až se jim úplně poddáte a poslechnete své podvědomí, které k vám promlouvá jazykem intuice, ukáže se, že se v tomto životě vůbec nemáte čeho bát, a libovolnou situaci ustojíte s klidem a vyrovnaností. A k tomu pomůže sám život.

Vzpomínám si na jednoho žáka, pětatřicetiletého úspěšného obchodníka jménem Sergej, který dálkově studoval čtvrtý stupeň dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Dlouho se mu nedařilo dosáhnout konečné jednoty duše, vědomí a éterického těla. Teoreticky vše chápal správně a v určitých okamžicích se mu vše dařilo, ale po nějaké době se dosažený stav zase rozplynul. Něco mu chybělo, aby byl efekt úplný, ale nebylo zřejmé, co to je.

Jednou seděl na palubě letadla, když tu v nejvyšší výšce nastala vážná technická porucha a situace hrozila katastrofou. Letadlo se za letu kymácelo ze strany na stranu a zdálo se, že se dlouho neudrží a spadne. Letušky zmateně pobí-

haly sem a tam a snažily se rozrušené pasažéry uklidnit, ale zabránit panice se jim nepodařilo.

V jistém okamžiku málem zpanikařil i Sergej, ale zničehonic jeho tělem otřásl mocný úder. V první vteřině si myslel, že na palubě letadla nastal výbuch, ale po chvíli pochopil, že úder pochází z něho, ze samé podstaty jeho bytosti. Vnímал, jak se do jeho bytosti vlévají bezmezná mocná síla, pronikají jeho tělem a odnášejí ho na křídlech. Přitom však neztratil vědomí a ani nezavřel oči, prostě jen klidně seděl v křesle a zřetelně vnímal vše, co se kolem něho děje. A tu ho naplnil radostný klid a vyrovnanost, protože rozpoznal, že mocné síly, které ho nadnášejí, mají situaci zcela pod kontrolou. A jakýsi hlas mu našeptával: všechno bude v pořádku!

Sergej v tu chvíli vnímal svou bytost celistvou a naplněnou radostným klidem, jaký ještě nikdy předtím nezažil. Vycházela z něho mocná síla, klidná spokojenost a jistota, čehož si všimli i ostatní cestující a nehledě na panující neklid a chaos se rovněž začali postupně uklidňovat. Posádka nakonec celou situaci zvládla a podařilo se jí na palubě nastolit pořádek. Nakonec letadlo v pořádku přistálo. Sergej už ale nikdy nezapomněl na pocit, který tenkrát prožil – pocit stabilní a pevné jednoty éterického těla, duše a vědomí, či důvěry ve svou intuici a sílu zemské a vesmírné energie. Jeho předchozí neúspěchy při dosahování jednoty bytosti byly způsobeny tím, že mu chyběl podobný otřes neboli nakopnutí.

A tak bych vám chtěl poradit: pokud se vám podobně jako Sergejovi některé kroky nedaří, jak by měly, prožijte v myšlenkách epizodu, kterou on sám kdysi prožil v letadle ve skutečnosti. Nechte vaši představivost volně plynout, a ona vám také vykreslí situaci – obdobný otřes – který jedním rázem navždy stmelí dohromady rozštěpené části vaší bytosti. Pokud něco takového prožijete v myšlenkách, vaše

energoinformační pole nebude muset takovou situaci vytvářet ve skutečnosti.

Nakonec se ucelíte i vy, dosáhnete stabilní jednoty duše, vědomí a éterického těla (trojjednoty) a budete absolutně důvěřovat životu i vlastní intuici. Až se tento stav dostaví, můžete si být jisti, že od tohoto okamžiku stojíte na novém stupni evolučního vývoje lidstva.

Všichni mí žáci zaznamenali, že se jim zlepšila intuice, ba jako by se probudila z dřímání. Zároveň vyprávěli pozoruhodné příběhy ze života, které se obyčejným lidem nezdály ani ve snu. Jeden příklad: univerzitní profesorka Jelena se před několika lety rozvedla s manželem a celá dlouhá léta trpěla osamělostí. Když prošla čtyřmi stupni dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, jednoho rána se probudila se zřetelným pocitem, že by měla okamžitě vyjít z domu, protože potká muže svých snů a blízkého přítele. Vjem byl natolik silný, že paní Jelena byla na sto procent přesvědčena o jeho pravdivosti a v duchu se připravovala na budoucí schůzku.

Vyšla ven, nejprve chvíli bloumala po městě, pak si koupila jízdenku na příměstský vlak a dojela do městečka Otradnoje. Tam se procházela v místním krásném parku, ale nepotkala ani živáčka a zneklidnila: *a kde je slibovaný On? Vždyť jsem ho přece měla dnes potkat!* Začala o svých vjemech a intuici pochybovat, ba dokonce si položila otázku: *a jsem vůbec duševně zdráva, zničehonic jsem se vydala do Otradného, možná mi hráblo?* Plna pochybností se vydala zpět na nádraží, když tu se z boční aleje vynořila mužská postava. Byl to On, dlouho očekávaný hrdina, jehož zatím potkávala jen ve svých snech. Ihned se seznámili a dali se snadno do řeči, přičemž brzy zjistili, že jsou vlastně spřízněné duše. No a zbytek příběhu připomíná pohádku, žijí spolu dodnes a oba jsou šťastni.

Jak často se nám v běžném životě stávají takovéto maličkosti, které si ve skutečnosti neumíme vysvětlit. Například se chystáme jít do obchodu, ale cosi nám napovídá: *Nechod' tam, dnes je zavřeno*. Nedbáme a přesto se tam vypravíme, ale už zdálky vidíme na dveřích vývěsku: *Zavřeno, inventura*. Nebo čekáme na tramvaj, ale když přijede, nechce se nám do ní nasedat. A skutečně tramvaj záhy po výjezdu ze zastávky vykolejí... A takových příkladů bychom mohli jmenovat nepřeberné množství. Naši posluchači vyprávějí podobné příhody každý den a vnímají už je jako přirozené, každodenní záležitosti.

A vás čeká v blízkém budoucnu totéž.

A ještě jeden důležitý okamžik: jakmile dosáhnete stavu, kdy se vaše duše, vědomí a éterické tělo spojí do jednoho celku, pozorujte sama sebe vnitřním zrakem a prověřte: v jakém novém stavu se nacházíte nyní a jak se změnila vaše energetika? Sondujte, jaké má vaše éterické tělo nové obrysy – a možná s překvapením zjistíte, že se již neshodují s obrysy fyzického těla a že už není těsně spojeno s jeho orgány, systémy a částmi. Vaše fyzické tělo nyní oplývá energií, ba ona vámi proniká skrz naskrz a éterické tělo má obrysy koule, které sahají daleko za hranice fyzického těla.

Ve skutečnosti se éterické tělo propojilo s ochranným obalem (a přitom jej zvětšilo celkově), který jsme vytvářeli na prvním stupni dalšího energoinformačního rozvoje DEIR. Tehdy jsme uzamkli energetickou konturu mezi krajními čakrami. V takovém stavu lze žít, tvořit, pracovat a cítit tisíckrát plodněji, než je běžné u člověka s obyčejným vědomím. Můžete přecházet ze života do života, z převtělení do převtělení, ale přitom neztratíte svou individualitu, uvědomění a schopnost vnímání v plném rozsahu. Existuje věčný život, věčná tvorba i nekonečná radost bytí.

Nyní máte za sebou čtvrtý stupeň dalšího energoinformačního rozvoje DEIR a uskutečnili jste konečný a úplný

přechod na nový stupeň evoluce. Zbývá už jen málo: dodržovat určité podmínky, bez nichž nedosáhnete po absolvování čtvrtého stupně DEIR absolutního úspěchu. O tom si ještě pohovoříme a také o tom, co nás čeká na posledním pátém stupni systému návyků DEIR.

Já sám jsem zastáncem maximální svobody jednotlivce, ale bohužel čtvrtý stupeň DEIR vyžaduje, abychom se určitých zvyklostí zdrželi (ač to platí pouze pro období, kdy procházíme touto etapou). Proč tomu tak je?

Musíme mít na paměti, že základní vjem Já jsem se prakticky neustále přemísťuje v prostoru éterického těla a duše, a přitom přijímá širokou škálu vjemů. Základní vjem se v průběhu dne, ba dokonce během několika minut mění, dá se říct, že prochází významnou evolucí. Je těžce kontrolovatelný, protože se nemůže přemísťovat nezávisle na procesu myšlení a vnímání okolního světa. Naším úkolem je získat nad ním kontrolu, což ovšem není snadné splnit. Proto pro danou etapu platí celá řada různých omezení, a budete-li je respektovat, vaše šance na úspěch se podstatně zvýší.

Kromě toho samotný proces procházení čtvrtým stupněm systému DEIR přináší nesmírně mocnou energetiku, dodržování uvedených omezení nejen že není tak těžké, ale dokonce i celkem příjemné.

Jaká jsou tedy tato omezení? Za prvé je nutné omezit pití alkoholu a užívání jiných silných narkotik. Co se s člověkem děje, když bere drogy nebo se oddává alkoholickému opojení? Prožívá celou řadu různých vjemů, které však nejsou vyvolány bezprostřední aktivací receptorů těla, nýbrž chaotickou nerovnováhou jemných procesů v mozkové kůře. Přitom se pocit Já jsem přemísťuje nikoli na matici individuální duše, nýbrž na vnějších maticích, které jsou cizorodé jak tomuto konkrétnímu člověku, tak celému lidstvu zároveň. Centrální bod Já jsem se tudíž nachází v maticích, jež indická filozofie vcelku po zásluze nazývá *svět*

*démonů, rakšasů a jakšů*². Počínaje tímto okamžikem není možné tento bod řídit, protože nadvládu nad ním přebírají démonická stvoření, jichž se v podvědomém světě vyskytuje vskutku nadbytek a kteří mají radost z toho, že se mohou přiživit na základním bodu lidského vědomí. Naštěstí však nedokáží rychle ovládnout lidskou duši, ovšem rádi uchvátí moc nad vědomím a udržují si ji přinejmenším tak dlouho, dokud trvá alkoholické opojení, tedy dokud člověk nevystřízliví a nezíská kontrolu nad sebou zpátky. Ale i tehdy podvědomí reaguje na návrat bodu Já jsem svým vlastním způsobem, a sice se podřizuje velmi starému reflexu, který spočívá v tom, že svazuje tento bod s fyzickým tělem a upevňuje jej. Pouze člověk s velmi zkušeným a silným rozumem si uchová alespoň malou kontrolu.

Je pochopitelné, že během období, kdy člověk prochází čtvrtým stupněm systému DEIR, je pití alkoholu striktně zakázáno. Já osobně nedoporučuji pít alkohol obecně, ale je jasné, že jsme všichni lidé a běžné lidské slabosti se nevyhýbají nikomu z nás. Jeden z velkých klasiků kdysi řekl: je-li něco v životě příjemné, je to buď škodlivé, nemravné anebo to jde na tloušťku. Seznam smyslových potěšení člověka není totiž nikterak dlouhý, a tak jsme si zvykli jej zpestřovat, jak jen to jde. Nabízím však alternativní variantu přístupu k alkoholu: procházíte-li čtvrtým stupněm, úplně se mu vyvarujte, a až jej ukončíte, je v přiměřeném množství povolen (ne ve velkém, abyste byli úplně namol). Během osvojování čtvrtého stupně je však alkohol absolutní tabu! Jinak hrozí, že po pitce budete muset určitou dobu přicházet k sobě (vystřízlivění chvíli trvá) a poté celý čtvrtý stupeň opakovat od začátku. Ano, tomu se nevyhnete, protože už jste si osvojili některé metody systému DEIR a posílili je. Směr pohybu závisí na míře nezávislosti vašeho vědomí. Čím je člověk silnější, tím více nebezpečí na něho čeká, pokud situaci nezvládne a neuřídí. Je to po-

dobné jako u automobilistů: řídit výklopné nákladní auto mohou jen dostatečně zkušené řidiči a za volant automobilu s kontejnerovým přívěsem mohou usednout dokonce jen ti nejlepší z nejlepších. Pokud se vám nepodaří obnovit kontrolu nad vlastním vědomím, můžete se dostat úplně jinam, do neznáma, a nikdo neví, co tam na vás čeká (zpravidla nic dobrého). Naštěstí má čtvrtý stupeň systému návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR sám o sobě takovou sílu, že podstatně snižuje chuť na alkohol. Nesmíte se poddat zvykům a choutkám, a se vším ostatním se hravě vyrovnáte.

Totéž bychom mohli říct i o slabých drogách, k nimž se řadí i nikotin a kofein. V dnešní době jim holduje mnoho lidí, a když si člověk zvykne na nikotin, škodí to celému organismu. Využijte tedy všechny možnosti, které se vám na čtvrtém stupni systému DEIR otevírají – nyní máte příležitost snížit chuť na umělé stimulanty, a dokonce úplně přestat kouřit. Nebudete-li toho využívat a neomezíte se, návyk nad vámi zvítězí a při dalším cvičení na čtvrté stupni už takovou možnost mít nebudete.

A nyní si řekneme něco o jídle. Být vegetarián je v naší době zcela nesmyslné, protože plnohodnotná strava sestávající z ovoce, zeleniny a dalších nemasitých pokrmů je velmi drahá a museli byste na ni vynakládat velké finanční prostředky. Na čtvrtém stupni systému DEIR vám doporučuji z jídelníčku vyloučit maso a ryby, můžete však jíst vejce, máslo, mléko, tvaroh, sýry a další mléčné výrobky. Lidský organismus potřebuje bílkoviny živočišného původu, ale jen některé z nich jsou skutečně vhodné ke konzumaci ve čtvrtém stadiu systému DEIR. Jsou to ty, které v našich uvědomělých či neuvědomělých představách nebyly nakaženy negativní energetikou. Veškerých potravin pocházejících z živočichů, již někdy v minulosti měli jiné vědomí, se budeme muset během cvičení vzdát.

Co to znamená? Myslím si, že už si na to dovedete odpovédět sami. Lidé jsou v tomto období výjimečně citliví, a proto snadno vycítí zbytky programů a záměrů, uchovaných v masných produktech. Živočišná energetika vám sama o sobě neuškodí, protože jste nyní mnohem silnější než obyčejní lidé (jim by uškodit mohla). Přesto se vašemu vědomí v mnoha případech nepodaří včas rozpoznat a zakročit proti zbytkům cizí energetiky a zneškodnit je. Mnohem pravděpodobnější je, že je bude mylně pokládat za své vlastní programy a pustí se do jejich plnění. V obyčejném stavu to člověku nevadí, protože jeho podvědomí tak jako tak občas využívá ke své práci různé konstrukce, které nejsou o nic méně ničivé. Problém tkví v tom, že na této etapě, kdy se transformuje celá energoinformační struktura člověka a bod Já jsem přesouvá, je všechno úplně jinak.

Kdopak může dnes říct, jaké představy se honily zvířeti hlavou těsně před porážkou? Zřejmě zvíře cítilo bolest i strach, vstupovalo do kontaktu s nekonečnem, oním světem... A naše vědomí tyto fragmenty pochyťtí a využívá při přesunu vjemu Já jsem, jenž se následně přemístí do jiných oblastí, než by to bylo příhodné. Bolest a strach nejsou tak nebezpečné, ale pocit beznaděje, blízkosti smrti a kontaktu se záhrobím ano, to je nesmírně škodlivé. V klasickém senzibilitství nebo při vyvolávání duchů přemístění bodu Já jsem tímto směrem znamená, že se dotyčný napojuje na onen svět. Výsledkem je těžké energetické zasažení, které musí být důkladně odstraněno, ale co je na něm nejhorší, velmi špatně se diagnostikuje. Pokud vědomí pokládá cizí program za vlastní, můžete si být jisti, že se mu napojení na onen svět podaří.

Proto neškod'te sami sobě a ctěte zásadu, že během čtvrtého stupně systému DEIR se maso nejí. Vaše vědomí musí být maximálně čisté. Později, až ukončíte čtvrtý stupeň a budete vůči cizím programům odolní, se ke konzumaci masa můžete vrátit.

A poslední věc, kterou je třeba omezit a již lidé usilující o čisté vědomí přehlížejí, je televize. Obecně platí, čím je jakýkoli hromadný sdělovací prostředek přitažlivější, tím silněji působí na vědomí. Mimochodem proto je také přitažlivý.

Život naší společnosti je natolik vzdálený od ideálu, že si to ani nedovedeme představit. Prakticky veškeré zpravodajské pořady pojednávají především o vraždách či násilí ve všech projevech a předkládají případy lži, prospěchářství, pokrytectví, vychytralosti a nenávisti politiků. Ovšem ani sport a kultura už nejsou tak nevinné jako dřív, nýbrž nesou pečeť konjunkturalismu a ziskuchtivosti, řídí se tvrdou konkurencí a panují v nich podvody. Jediný televizní pořad, který si jakžtakž uchoval morální čistotu a je relativně nevypočítavý, je – předpověď počasí.

Pokud trávíme delší čas před televizní obrazovkou, dostáváme plný náboj negativní energie a ta nás pomalu mění v zombie. Proniká do našeho vědomí, a když na chvíli vypneme pozornost a zamyslíme se nad něčím jiným, pak i do podvědomí. A všudypřítomná reklama je ještě horší, protože – bez přehánění – vyvolává nemoci. Vzpomeňte si na hlášky z televizních reklam typu Pálí vás žáha? Trpíte bolestmi hlavy nebo zad? Jejich účelem je sugesce, která má v člověku podnítit vývoj nemoci – to aby musel vynaložit obrovské množství peněz na umělé léky, které jsou v podstatě panaceou. Ani klasické televizní filmy nejsou neškodné, protože vytvářejí velmi silné podvědomé obrazy, které se doslova vtírají do duše.

Abyste si neřekli, že vám tu předkládám nepodložená fakta, povím vám jednu příhodu, která se odehrála asi před pěti lety jednomu z mých posluchačů původem ze Sankt Petěrburku. Radan byl již na čtvrtém stupni systému návyků DEIR a měl vynikající energetiku, protože se zabýval psychoenergetikou už dřív, a k tomu dostatek a možná

i nadbytek sil a v neposlední řadě výjimečnou schopnost koncentrace. V době, kdy přecházel na čtvrtý stupeň systému DEIR, v televizi dávali velkofilm ze sovětské éry s názvem *Útěk* (Běh)³. To je působivý snímek s mocnou energetikou – ale těžko bychom jej mohli popsat jako laskavý a romantický. Radan právě dokončoval čtvrtý stupeň systému DEIR a vypadalo to, že je vše v pořádku, ale... Zničehonic začal pít, hýřit a sklouzával k prostopášnému způsobu života. Naštěstí jsme na to brzy přišli a stihli tomu zamezit dřív, než došlo k neštěstí, ačkoli to vůbec nebylo jednoduché. Hrozilo, že se u něho vyvine úplný alkoholismus. Proč? Podstata problému spočívala v jednoduché věci: při sledování filmu *Útěk* Radan pochopil, že ubohý kaprál Grigorij Čarnota je mnohem tragičtější postava než krvavý Roman Chludov. Jinými slovy film obsahoval dokonale vypracovaný program zaměřený na sebezničení této postavy. A ten Radanovi pronikl do podvědomí, kde byl mylně identifikován jako vlastní program a přijat jako jeden z faktorů pro přemístování bodu Já jsem. To málem znamenalo mužův konec, protože se oddal stesku, sebe-trýznění a pití. Našel však v sobě dostatek sil, aby sám sebe přeprogramoval.

Z toho vyplývá jednoduchý závěr: když dospějete ke čtvrtému stupni systému DEIR (zejména se to týká prvního a třetího kroku), raději se na televizi vůbec nedívejte. Chcete-li relaxovat, přečtěte si nějakou dobrou beletrii nebo poslouchejte hudbu. Pokud se bez modravé obrazovky přesto neobejdete, pak pečlivě vybírejte programy. Relativně neškodné jsou kreslené filmy, pohádky, pořady o přírodě a zvířatech nebo dobře známé staré filmy (spíš komedie, ne válečné a krvavé filmy). Vybírejte nikoli energeticky silné, ale spíš uklidňující a příjemné pořady.

Tato doporučení jsou čistě praktická, nemají žádný mystický ani náboženský charakter a platí pouze po dobu,

kdy procházíte čtvrtým stupněm systému DEIR. Tak postupovat nám velí zdravý rozum, který nechce škodit sám sobě. Proto vás prosím, abyste má varovná slova nebrali na lehkou váhu a čtvrtý stupeň systému dalšího energoinformačního rozvoje provedli nanejvýš opatrně a pečlivě.

A to je v tuto chvíli všechno, s čím jsem vás chtěl seznámit. Zbývá už jen pár slov o posledním, pátém stupni systému DEIR, takovém, jak jsme jej vypracovali v naší skupině. Původní záměr byl mnohem širší a obsahoval spoustu zajímavých odvětví, například techniky vytvoření skupin energeticky spojených osob anebo telepatickou komunikaci, nicméně celý systém návyků dalšího energoinformačního rozvoje DEIR má pět základních stupňů, přičemž čtyři z nich už znáte.

Často pokládané otázky

První otázka. Proč se bod Já jsem nachází v oblasti, kde se soustřeďují proudy, a tedy v kotevní oblasti?

Odpověď. Bod, přesněji řečeno oblast Já jsem tvoří nedělitelnou součást subjektivního prostoru. To je naše centrum sebeuvědomění, které je jen jedno. Reálně se tedy oblast Já jsem každého subjektu nachází vždy v centru jeho subjektivního prostoru a ostatní fenomény subjektivního prostoru, například představy, vjemy a myšlenkové obrazy se vždy nacházejí subjektivně kolem ní. Přestože se oblast Já jsem nachází na stálém místě, může se současně promítat různými způsoby do principů *subjektivní prostor–objektivní prostor* a *subjektivní prostor–virtuální prostor* stejně jako se svíčka může odrážet ve víceru různých zrcadel. Projekce jsou navzájem nezávislé, ale určují kvalitu a kvantitu faktorů, ovlivňujících oblast Já jsem, k nimž se řadí například energie nebo prvotní asociace (používají se právě na čtvrtém stupni).

Druhá otázka. Jak máme nyní používat techniky předchozích stupňů?

Odpověď. Všechny jsou nyní dostupné. Techniky prvního stupně mají nyní vyšší efektivitu. Programy druhého stupně se provádějí jako obvykle, ovšem práce s karmickými strukturami a patologickými energetickými vazbami se zjednoduší. Techniky třetího stupně jsou výkonnější, protože energetické zásoby vědomí stačí k dočasnému vytvoření další projekce oblasti Já jsem. Potřebnou čakru si můžeme vytvořit vždy a v libovolném místě. Jedinou výjimkou je *energopůst*, před jehož provedením je třeba přeladit konfiguraci. To není vůbec složité, a navíc taková konfigurace vám umožní procítit, jak se váš stav po čtvrtém stupni změnil a je nyní stabilnější a jasnější.

Třetí otázka. Schopnost éterického těla přemísťovat se posílila a hodnověrnost vzrostla. Můžeme jej nyní využívat na dálku?

Odpověď. Samozřejmě můžete, ba dokonce se tomu nevyhnete. Éterické tělo má takovou hustotu, že když se na vás snaží naladit jiný člověk, v řadě případů je vnímá skoro na tělesné úrovni. Ale zde je nutné chápat, čím je éterické tělo pevnější a čím víc splývá s vědomím, tím víc důležitých aspektů obsahuje. Přestože je éterické tělo asociované s fyzickým tělem nezranitelné, člověk je vždy pánem svého těla. Pokud se však éterické tělo nachází příliš daleko od něj, jste mnohem více otevření vůči postranním vlivům (podle terminologie psychologie, pokud se pozornost štěpí mezi faktickými a projekčními vjemy, případný nesoulad v sensorické oblasti snadno přehlédnete a neuvědomíte si jej. Fakticky se vytvoří vnitřní konflikt a ten se dále projevuje různými způsoby, a tedy je základem takzvaného *extrasenzorického energoinformačního poškození*).

To se samozřejmě dá napravit, ale proč bychom se měli zabývat nápravou, když tomu můžeme předejít? Při prv-

ních příznacích toho, že něco není v pořádku, okamžitě proved'te asociaci (splynutí) éterického těla s fyzickým.

Čtvrtá otázka. Jak často máme opakovat různé techniky?

Odpověď. V podstatě stačí jednou, ale velmi kvalitně a důsledně. Kmitavé pohyby bodu Já jsem na hranici *subjektivní prostor–virtuální prostor* je možné opakovat několikrát, dokud se psychika nenaučí samostatně tento stav udržovat. Při oslabených vjemech doporučuji opakování celého cvičení, je lepší se pojistit.

Pátá otázka. Jaké osobnostní efekty získáme na čtvrtém stupni?

Odpověď. O tom všem jsme již hovořili, ale povíme si to znovu: budeme vnímat realitu jasně a tvůrčím způsobem a s každým okamžikem získáme nové vědomosti o světě. Spolu se zvýšeným množstvím energie se zvyšuje i pracovní výkonnost a mění se i reakce okolí, která je nyní vůči nám příznivá. Štěpení bodu Já jsem umožňuje hodnověrně využívat intuitivní vědomosti a naše reakce jsou rychlejší a mocnější, což v neposlední řadě přináší zřetelné společenské výsledky.

DOSLOV

Drazí čtenáři, už se blížíte k úplnému poznání základních návyků systému DEIR, systému dalšího energoinformačního rozvoje.

Očekával jsem, že tento systém vnese mnoha lidem do jejich neutěšeného života paprsek světla, ale nikdy jsem nepředpokládal, že se zapojí tak mnoho čtenářů a všichni dosáhnou rychlých praktických úspěchů. Samostudium podle knihy je těžší než prezenční studium, jež má takřka stoprocentní efektivitu. Ale mnozí lidé toto tvrzení vyvrátili a překonali i ta nejsmělejší očekávání.

Prakticky všechny osoby, které praktikovaly samostudium podle první knihy, dosáhly význačných osudových změn, obratu v rodinném životě i vztazích v zaměstnání. Jsou nyní samostatnější, nezávislejší a výkonnější. Nezbyvá než jim všem pográtulovat, neboť se vydaly cestou nezávislého vývoje v poměrně složité oblasti zvané *energoinformatika*.

Když jsem pročetl dopisy čtenářů, všiml jsem si jiné zajímavé věci – pokud si člověk vypěstuje obal prvního stupně podle knihy, nepovede se vždy tak pevný, jak by bylo žádoucí. Tento obal je však velmi důležitý, protože nás chrání před energoinformačními parazity a energetickými zásahy. Je to však otázka tréninku a nepříliš pevný obal můžete vždy posílit při přechodu na vyšší úroveň centrálních proudů. Pokud s tím máte přesto problémy, doporučuji studium prezenční formou, které je mnohem rychlejší a efektivnější. Jakmile energoinformační proces jednou začne, už se nedá zvrátit: stačilo jednou poznat auru, a to znamená, že jste už vstoupili na tuto cestu.

Je tu ještě jeden problém, který jsem si uvědomil rovněž díky vašim dopisům a jež není možné pominout. Lektori, kteří se speciálně učí přednášet ve Škole dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, získávají speciální osvědčení, podepsané někým z mých představitelů. Může se stát, že si někdo jen tak přečte knihy a pak chce na své riziko a zodpovědnost vyzkoušet, zda má dost sil na to, aby učil druhé. Nezná však správnou souslednost kroků a nemá dostatečné energetické rezervy, jako mají školení lektori a absolventi naší školy, a proto není prakticky použitelný. Kromě toho nedokáže zajistit studentům přístup k energetickým rezervám dalšího energoinformačního rozvoje DEIR, jež se nedají odhalit samostatně. Efektivita samozvaného lektora je v nejlepším případě stejná, jako by si žák přečetl knihu sám, v horším případě mu může naopak uškodit, poškodit jeho energetiku, zničit naději a přivodit velké problémy. To už pak je lepší studovat z knih – anebo spolupracovat s lektory, jimž se dá důvěřovat.

V současné době Škola dalšího energoinformačního rozvoje DEIR připravuje na seminářích kvalitní lektory a učitele a jejich zaškolování probíhá na vysoké úrovni. Osvědčení lektora s holografickou značkou se získává v Sankt Petěrburku (pokud se s lektorem setkáte, všimněte si platnosti osvědčení, lektori jsou povinni jednou za půl roku navštěvovat kurzy zvýšení kvalifikace). Pro zájemce: telefonní číslo je +007 812 346 6886, adresa: ul. Žukova 23, 193 197 Sankt Petěrburk, Rusko. Další informace získáte na stránce www.deir.org.

Veškeré informace prověřujte – byl bych nerad, kdyby nekvalitní práce nepoctivců poškozovala dobrou pověst Školy. My žákům pečlivě předáváme prověřené návyky a dbáme na kvalitu školení.

Co nás čeká na pátém stupni

Nyní si povíme trochu víc o pátém stupni systému DEIR, jenž se zaměřuje spíš na praktická cvičení. Tím se liší od předchozích, více teoretických stupňů. Po absolvování čtvrtého stupně se dostanete na novou energoinformační úroveň a můžete bezprostředně vnímat zákonitosti okolního světa neživé přírody, to jest celosvětové proudy. Co to vlastně je? Ve skutečnosti je celý svět živý a působí jako nositel vesmírného vědomí a jeho prvků. Člověk je v porovnání s vesmírem nekonečně maličký a to vysvětluje, proč nám nekonečně důležité koordinované vesmírné procesy připadají náhodné.

Víme, že tomu tak není a vesmírné procesy mají své zákonitosti, ačkoli ty nezahnují potřeby člověka (z úrovně, na níž leží příčiny těchto procesů, je člověk nepatrný a nenápadný jako améba v potoce, pozorovaná z Měsíce). Nicméně člověku byl dán do vínku dar spatřovat tyto zákonitosti, můžeme je cítit a měnit podle nich své chování. Pravděpodobné události jsou nesmírně důležité, ba dokonce můžeme bez přehánění říct, že na nich závisí všechno na světě. Člověk se snaží předvídat všechno, na co mu stačí síly, některé věci uvědoměle a jiné možná na hranici svých možností, například uskutečňuje kosmický výzkum a vysílá do vesmíru rakety – ale stejně je závislý na náhodách. Náhodně se může přihodit cokoli – spadne meteorit, zhorší se počasí, něco přestane fungovat... Přesto se člověk snaží počítat se vším, protože si takové jednání vypěstoval dávno v minulosti, na počátku vývoje lidstva. Kdybychom skutečně věděli, co nám zabrání vykonat to či ono, dělali bychom všechno jinak. Bezprostřední vnímání celosvětových proudů a určení je jejich charakteru nám to umožní – ale nejen to, i mnohem víc.

Člověk disponuje mnoha různorodými pocity, z nichž se vyčleňuje *víra*, protože se neváže na objekty okolního

reálného světa. To je správné, neboť víra je osou tvůrčích sil člověka a umožňuje mu bezprostředně ovlivňovat události okolního světa. Vždyť co je vlastně podstatou tvorby? Je to schopnost vnášet do světa to, co v něm dříve nebylo. Využíváte-li víru, můžete samostatně řídit chod události a přivolávat do světa to, co potřebujete. Tato praxe vyžaduje maximální soustředění a vnitřní dokonalost, tedy charakteristiky, které jsou vlastní lidem, již prošli prvními čtyřmi stupni systému návyků DEIR. I vy můžete ovlivňovat svět svou vůlí, umožní vám to pátý stupeň.

Blahopřeji vám k tomu, že jste se rozhodli vydat cestou pokroku, a děkuji za to, že dáváte příklad ostatním a napovídáte jim správnou cestu. Evoluce duše a vědomí – to jsou věci, které by měly zachránit svět.

Děkuji vám a těším se na brzké shledání.

ZÁVĚREM

Obecné směry rozvoje systému návyků dalšího ergo-informačního rozvoje DEIR

Praktický rozvoj systému návyků DEIR se zakládá na modelu *hraniční psychologie*, která pohlíží na vědomí jako na plochu, v níž se vzájemně ovlivňují vnější svět a vnitřní prostor.

Takovýto přístup umožňuje zvládnout postupy, při nichž vědomí člověka efektivně přetváří vnitřní a vnější svět a buduje nové světy, ve kterých se jeho osobnost může rozvíjet.

Cesta rozvoje

První bod – zdokonalení pocitů

Přináší zvýšení citlivosti a rozvoj dodatečných kanálů k získávání informací včetně vnímání struktur prostoru, odlišení reality a iluzí či kontakt na velké vzdálenosti, a to vše subjektu umožňuje přímo i nepřímo využívat drobné změny ve vnímání vnějších a vnitřních fenoménů jako informační zdroje.

Druhý bod – zdokonalení rozumu

Jde o model vědomí představující plochu vzájemného působení vnějšího a vnitřního prostoru, techniku práce se subjektivním, objektivním a virtuálním prostorem, oblast Já jsem v dostupných světech, rozšíření prostoru vědomí, využívání prostoru snů a vidin ve spánku a také paralelní technologie myšlení, metaforické čili magické myšlení, manipulaci proměnnými veličinami subjektivního prostoru za účelem kvalitativního zlepšení myšlení a vzájemné

ovlivňování s podvědomím. Přináší zvýšení tvůrčího potenciálu a vědomí metodou dosahování rozšířeného stavu.

Třetí bod – zdokonalování sebe sama

Probíhá vytváření psychoenergetických struktur, užitečných pro subjekt, na úrovni subjektivního, virtuálního a objektivního prostoru. To umožňuje zvýšení kvality a efektivity psychických a energetických funkcí vědomí i úrovně ochrany.

Čtvrtý bod – zdokonalení činů

Hotové soubory a schémata využívání psychoenergetických technik ve standardních oblastech lidského bytí – v kolektivu, rodině, sexuálním svazku a dalších, a tím se zvyšuje osobní efektivita.

Návyk

Pátý bod – práce s bytostmi

Práce s bytostmi a všelijakými tvory představuje fenomén. Je to zkoumání, kontakt, vytváření a využívání samostatných energoinformačních mechanismů ve třech prostorech pro subjektivně hodnotné praktické cíle.

Šestý bod – práce s formou a předměty

Práce s formou a předměty zahrnuje prostorové, archetypické a eggregoriální aspekty vnímání forem a symbolů a jejich vliv na psychiku. Jsou dostupné vědomí prostoru.

Sedmý bod – práce se strukturami pole vnějšího světa

Krok se věnuje kolektivnímu nevědomí a jeho psychoenergetickým strukturám. Zahrnuje eggregory a anti-eggregory, jejich evoluci, hierarchii a klasifikaci, praxi vzájemného ovlivňování, manipulaci a modifikace. Kromě práce s náboženskými systémy a starodávnými civilizačními strukturami umožňuje vytváření a ladění personálních eggregoriálních struktur s rozmanitým obsahem a úkoly počínaje těmi, které korigují sociální procesy, a těmi, již zabezpečují osobní ochranu, a pokrokem konče.

Síla

Osmý bod – silový vliv

Řeč je o různých druzích psychoenergetického ovlivňování okolního prostředí, ostatních lidí a jiných typů vědomí. Je to v podstatě jednostranná modifikace jejich silových struktur, zahrnující vytvoření osobního prostoru vědomí, ovlivňování zkresleného psychoenergetického prostoru, přesný silový vliv a práci s celosvětovými proudy a pomalými myšlenkami.

Devátý bod – jemný vliv

Objektivizovaná teorie a praxe řízení vlastního myšlení, vytváření autonomních oblastí cíleného myšlení, využívání praktické telepatie, budování konstrukcí pro vnější svět a ovlivňování jeho zákonitostí vlastním chováním, ale i nečinností.

Desátý bod – ochrana

Efektivní techniky a metody kontroly postranních psychoenergetických vlivů. Ochrana současného stavu a systému významů (přímých i přenesených), ochrana neaktivních (k danému okamžiku) osobnostních struktur a virtuálního prostoru celkově a vytvoření oblastí virtuálního prostoru psychiky, nedostupných vnějším vlivům.

Zdraví

Jedenáctý bod – léčení těla

Teorie a praxe psychoenergetické diagnostiky, masáž energetickým chomáčem, programy, energetické doplňky, korekce energetické struktury, neurodynamické aspekty.

Dvanáctý bod – léčba osobnosti

Teoretická a praktická korekce osobnostních struktur omezujících subjekt s pomocí techniky splnutí, reálné telepatie, transformující projekce, korekce virtuálního prostoru a karmických struktur či práce s projekcemi a introjekty.

Čas

Třináctý bod – vzájemné ovlivňování s budoucností

Techniky výstavby struktur zabezpečujících ovlivňování předvídatelného a pravděpodobných prostorů a jejich rozvoj, či využívání rovnováhy pravděpodobností takzvaných *paralelních světů*. Dále sem patří budování prostoru cíle a maximálně efektivní využívání okolností světa.

Čtrnáctý bod – vzájemné působení s minulostí

Teoretická a praktická korekce informačního obsahu individuální a kolektivní psychiky, vyčlenění a řízení příčinně-následkových okolností vlastních skutků i činů ostatních, vzájemné působení s minulostí rodu a vytváření systému energetických kontaktů na minulost, promítání minulosti do vybraných oblastí objektivního prostoru nebo kolektivního nevědomí. Umožňuje naladění vzájemného působení s motivujícími okolnostmi světa.

Patnáctý bod – manipulace s plynutím času

Teoretické a praktické zpomalení a zrychlení subjektivního plynutí osobního času ve vztahu ke kolektivnímu času.

Vědomosti

Šestnáctý bod – zkoumání vyššího

Uvědomělá koordinovaná symbióza s mnohem rozsáhlejšími systémy (v porovnání s člověkem) od chaotických po logické (logos, universum), v objektivním, subjektivním a virtuálním prostoru. Teorie, principy a metody práce v iluzorních a reálných vrstvách.

Sedmnáctý bod – zkoumání vzdáleného

Teorie a objektivizovaná praxe vzájemného působení se strukturami, jež jsou nezávislé a oddělené od subjektu. Patří k nim svět šamanů, astrální prostor, silová místa Země a civilizace či řetězce událostí. Uvědomělé cestování pro-

story snových vidin ostatních lidí. Práce v iluzorní a reálné vrstvě.

Osmnáctý bod – zákony vyššího světa

Teorie a praxe vzájemného působení s autonomními (ve vztahu k individu) částmi vnějšího světa na iluzorní a reálné úrovni. K iluzorní úrovni patří magická a pseudomagnetická symbolika, projekce, oblast virtuálního subjektivního prostoru, k reálné pak oblast objektivního a subjektivního prostoru a části vnějších systémů. Principy prožitků transformujících iluze a činů transformujících realitu.

Devatenáctý bod – vnitřní zákony

Teoretické a praktické využívání nástrojů subjektu k dosažení úplné sebekontroly odražených realit objektivního a virtuálního prostoru. Techniky zrcadlové kontroly a vyvažování plochy existence subjektu, podmínky a techniky přemísťování plochy subjektu mezi prostory a filozofie vytváření struktur přijímajících subjekt.

Dvacátý bod – zákony iluze

Teorie a praxe vzájemného působení s iluzí odrazů virtuálních a objektivních vědomostí v subjektivním prostoru. Vytváření pohodlných a motivujících hranic iluzí a jejich využití pro tvorbu a myšlení.

Dvacátý první bod – filozofie existence, centrované na subjekt

Filozofie, teoretické a praktické návyky uvědomělého, subjektem vyvolaného vzájemného působení vědomí a mimosubjektivního, objektivního a virtuálního prostoru. Subjekt samovolně vytváří prostory v pravděpodobnostním poli.

POZNÁMKY:

1. knihy Dmitrije Věriščagina *Osvobození, Transformace a Vliv na druhé* vydala Eugenika v roce 2008 – pozn. překl.

2. démoni a duchové v hinduistickém náboženství – pozn. překl.

3. *Útěk* – filmový přepis divadelní hry Michaila Bulgakova z roku 1970 pojednává o těžkých časech v době socialistické revoluce (1917) a přináší osudy prostých lidí, vojáků i vyšších vrstev – pozn. překl.

Dmitrij Věriščagin

DUŠEVNÍ SÍLA

Jak získat imunitu vůči nemocím a neúspěchu

Přeloženo z ruského originálu

Верещагин Дмитрий

Зрелость

Эта книга раскроет силы вашей души